

Επίσημη Εφημερίδα

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ISSN 0250-8168

L 273

36ο έτος

5 Νοεμβρίου 1993

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3046/93 της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 1993 περί καθορισμού των ελάχιστων εισφορών κατά την εισαγωγή ελαιόλαδου καθώς και των εισφορών κατά την εισαγωγή άλλων προϊόντων του τομέα του ελαιόλαδου 1
- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3047/93 της Επιτροπής της 3ης Νοεμβρίου 1993 περί αποκατάστασης της εφαρμογής τελωνειακών δασμών για προϊόντα του κωδικού ΣΟ ex 8528, καταγωγής Ινδονησίας, δικαιούχου των προβλεπόμενων στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3831/90 του Συμβουλίου δασμολογικών προτιμήσεων 4
- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3048/93 της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 1993 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 675/88 για τον καθορισμό των λεπτομερειών για την εφαρμογή της ενίσχυσης στην παραγωγή για ορισμένες ποικιλίες ρυζιού ... 6
- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3049/93 της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 1993 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 570/88 για την πώληση σε μειωμένη τιμή δούτυρου και τη χορήγηση ενίσχυσης στο δούτυρο και το συμπυκνωμένο δούτυρο που προορίζονται για την παρασκευή προϊόντων ζαχαροπλαστικής, παγωτών και άλλων προϊόντων διατροφής 7
- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3050/93 της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 1993 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 84/93 όσον αφορά τους όρους για την αναγνώριση των ομάδων παραγωγών και την καταβολή της ειδικής ενίσχυσης στον τομέα του καπνού 9
- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3051/93 της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 1993 περί αποκατάστασης της εφαρμογής τελωνειακών δασμών για προϊόντα του κωδικού ΣΟ 2933 71 00, καταγωγής Πολωνίας, δικαιούχου των προβλεπόμενων οροφών στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3918/92 του Συμβουλίου 11
- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3052/93 της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 1993 περί καθορισμού, για την περίοδο εμπορίας 1993/94, της τιμής αναγωγής των γλυκών πορτοκαλιών 12
- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3053/93 της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 1993 περί καθορισμού, για την περίοδο εμπορίας 1993/94, της τιμής αναγωγής των κλημεντινών 14

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3054/93 της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 1993 για τη θέσπιση συντηρητικών μέτρων όσον αφορά τις αιτήσεις πιστοποιητικών «ΣΜΣ» που κατατίθενται από τις 5 Νοεμβρίου 1993 στις συναλλαγές με την Ισπανία στον τομέα του βοείου κρέατος	16
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3055/93 της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 1993 για τον καθορισμό της διαθέσιμης ποσότητας για το πρώτο τρίμηνο 1994 για ορισμένα προϊόντα του τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων στο πλαίσιο του καθεστώτος που προβλέπεται από τις προσωρινές συμφωνίες που έχουν συναφθεί από την Κοινότητα με τη Δημοκρατία της Πολωνίας, τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας και την πρώην Τσεχική και Σλοβακική Δημοκρατία	17
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3056/93 της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 1993 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στα σιτηρά, στα άλευρα και στα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου ή σικάλεως	19
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3057/93 της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 1993 περί καθορισμού των πριμοδοτήσεων που προσθέτονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιτηρά, τα άλευρα και τη δύνη	21
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3058/93 της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 1993 περί καθιέρωσης εξισωτικής εισφοράς και αναστολής του προτιμησιακού δασμού επί της εισαγωγής νωπών λεμονιών καταγωγής Τουρκίας	23
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3059/93 της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 1993 περί καθορισμού των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως	25
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3060/93 της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 1993 περί καθορισμού των ποσοστών των επιστροφών που εφαρμόζονται σε ορισμένα προϊόντα των τομέων των σιτηρών και της όρυζας που εξάγονται υπό μορφή εμπορευμάτων που δεν υπάγονται στο παράρτημα II της συνθήκης	28

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Συμβούλιο

93/555/ΕΟΚ:

- * Απόφαση του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 1993 με την οποία εξουσιοδοτείται το Βασίλειο του Βελγίου να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 2 σημείο 1 και το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ σε θέματα εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών

33

93/556/ΕΟΚ:

- * Απόφαση του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 1993 με την οποία εξουσιοδοτείται το Βασίλειο της Δανίας να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 2, σημείο 1 και το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ σε θέματα εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών

35

93/557/ΕΟΚ:

- * Απόφαση του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 1993 με την οποία εξουσιοδοτείται η Γαλλική Δημοκρατία να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 2, σημείο 1 και το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ σε θέματα εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών

37

93/558/ΕΟΚ:

- * Απόφαση του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 1993 με την οποία εξουσιοδοτείται η Ιρλανδία να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 2, σημείο 1 και το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ σε θέματα εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών

39

- * Απόφαση του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 1993 με την οποία εξουσιοδοτείται η Ιταλική Δημοκρατία να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 2, σημείο 1 και το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/EOK σε θέματα εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών 41

- * Απόφαση του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 1993 με την οποία εξουσιοδοτείται το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 2, σημείο 1 και το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/EOK σε θέματα εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών ... 43

- * Απόφαση του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 1993 με την οποία εξουσιοδοτείται το Βασίλειο των Κάτω Χωρών να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 2, σημείο 1 και το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/EOK σε θέματα εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών ... 45

- * Απόφαση του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 1993 με την οποία εξουσιοδοτείται η Πορτογαλική Δημοκρατία να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 2, σημείο 1 και το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/EOK σε θέματα εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών ... 47

- * Απόφαση του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 1993 με την οποία εξουσιοδοτείται το Ηνωμένο Βασίλειο να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 2, σημείο 1 και το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/EOK σε θέματα εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών 49

Επιτροπή

- * Απόφαση της Επιτροπής της 22ας Ιουλίου 1993 περί των ενισχύσεων τις οποίες η ιταλική κυβέρνηση προτίθεται να χορηγήσει στην επιχείρηση Cartiere del Garda 51

- * Γνώμη της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 1993 όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφος 2 της οδηγίας 91/670/EOK του Συμβουλίου σχετικά με την αμοιβαία αποδοχή των αδειών άσκησης επαγγέλματος του προσωπικού της πολιτικής αεροπορίας Ισοτιμία πτυχίου CPL (B3) Κάτω Χωρών και γερμανικού πτυχίου ATPL (A2). 58

- * Απόφαση της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 1993 σχετικά με ορισμένα μέτρα προστασίας που αφορούν την κλασική πανώλη των χοίρων στη Γερμανία και που αντικαθιστά την απόφαση 93/539/EOK 60

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 3046/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Νοεμβρίου 1993

περί καθορισμού των ελάχιστων εισφορών κατά την εισαγωγή ελαιόλαδου καθώς και των εισφορών κατά την εισαγωγή άλλων προϊόντων του τομέα του ελαιόλαδου

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό αριθ. 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Σεπτεμβρίου 1966 περί θεσπίσεως κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2046/92⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 16 παράγραφος 2,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1514/76 του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1976 περί των εισαγωγών ελαιόλαδου από την Αλγερία⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1900/92⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1521/76 του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1976 περί των εισαγωγών ελαιόλαδου από το Μαρόκο⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1901/92⁽⁶⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1508/76 του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1976 περί των εισαγωγών ελαιόλαδου από την Τυνησία⁽⁷⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 413/86⁽⁸⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1180/77 του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εισαγωγής στην Κοινότητα ορισμένων γεωργικών προϊόντων καταγωγής Τουρκίας⁽⁹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1902/92⁽¹⁰⁾, και ιδίως το άρθρο 10 παράγραφος 2,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1620/77 του Συμβουλίου της 18ης Ιουλίου 1977 περί των εισαγωγών ελαιόλαδου από τον Λίβανο⁽¹¹⁾,

Εκτιμώντας:

ότι, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3131/78⁽¹²⁾, όπως τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης της Ελλάδας, η Επιτροπή αποφάσισε την προσφυγή στη διαδικασία διαγωνισμού για τον καθορισμό των εισφορών για το ελαιόλαδο·

ότι το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2751/78 του Συμβουλίου της 23ης Νοεμβρίου 1978 περί θεσπίσεως των γενικών κανόνων σχετικά με το καθεστώς καθορισμού της εισφοράς κατά την εισαγωγή ελαιόλαδου με διαγωνισμό⁽¹³⁾ προβλέπει ότι το ελάχιστο ύψος εισφοράς καθορίζεται για τα επιμέρους προϊόντα μετά από εξέταση της καταστάσεως της διεθνούς και της κοινοτικής αγοράς καθώς και του ύψους των εισφορών που προσφέρονται από τους συμμετέχοντες στο διαγωνισμό·

ότι, κατά την είσπραξη της εισφοράς, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι διατάξεις που αναφέρονται στις συμφωνίες μεταξύ της Κοινότητας και ορισμένων τρίτων χωρών· ότι, ιδίως, η εισφορά που εφαρμόζεται στις χώρες αυτές καθορίζεται αφού ληφθεί ως βάση υπολογισμού η εισφορά που εισπράττεται για τις εισαγωγές από άλλες τρίτες χώρες·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1991 σχετικά με τη σύνδεση των υπερποντίων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα⁽¹⁴⁾, δεν εφαρμόζονται εισφορές στα προϊόντα καταγωγής υπερποντίων χωρών και εδαφών·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών που αναφέρονται παραπάνω στα ποσά των εισφορών που προσφέρονται από τους συμμετέχοντες στο διαγωνισμό, στις 1 και 2 Νοεμβρίου 1993 οδηγεί στον καθορισμό των ελάχιστων εισφορών όπως καθορίζεται στο παράρτημα I του παρόντος κανονισμού·

ότι η εισφορά που εισπράττεται κατά την εισαγωγή ελιών των κωδικών ΣΟ 0709 90 39 και 0711 20 90 καθώς και των προϊόντων που περιλαμβάνονται στους κωδικούς ΣΟ 1522 00 31, 1522 00 39 και 2306 90 19, πρέπει να υπολογίζεται με βάση την ελάχιστη εισφορά που εφαρμόζεται στην ποσότητα ελαιόλαδου που περιέχεται στα προϊόντα αυτά· ότι, για τις ελιές, η εισπραχθείσα εισφορά δεν είναι δυνατόν να είναι κατώτερη από ένα ποσό που αντιστοιχεί στο 8 %

(1) ΕΕ αριθ. 172 της 30. 9. 1966, σ. 3025/66.

(2) ΕΕ αριθ. L 215 της 30. 7. 1992, σ. 1.

(3) ΕΕ αριθ. L 169 της 28. 6. 1976, σ. 24.

(4) ΕΕ αριθ. L 192 της 11. 7. 1992, σ. 1.

(5) ΕΕ αριθ. L 169 της 28. 6. 1976, σ. 43.

(6) ΕΕ αριθ. L 192 της 11. 7. 1992, σ. 2.

(7) ΕΕ αριθ. L 169 της 28. 6. 1976, σ. 9.

(8) ΕΕ αριθ. L 48 της 26. 2. 1986, σ. 1.

(9) ΕΕ αριθ. L 142 της 9. 6. 1977, σ. 10.

(10) ΕΕ αριθ. L 192 της 11. 7. 1992, σ. 3.

(11) ΕΕ αριθ. L 181 της 21. 7. 1977, σ. 4.

(12) ΕΕ αριθ. L 370 της 30. 12. 1978, σ. 60.

(13) ΕΕ αριθ. L 331 της 28. 11. 1978, σ. 6.

(14) ΕΕ αριθ. L 263 της 19. 9. 1991, σ. 1.

της αξίας του εισαγόμενου προϊόντος, με καθορισμό του ποσού αυτού κατ' αποκοπή· ότι η εφαρμογή των διατάξεων αυτών οδηγεί στον καθορισμό των εισφορών όπως καθορίζεται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού,

Άρθρο 2

Οι εισφορές κατά την εισαγωγή άλλων προϊόντων του τομέα του ελαιόλαδου καθορίζονται στο παράρτημα II.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι εισφορές κατά την εισαγωγή ελαιόλαδου καθορίζονται στο παράρτημα I.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Νοεμβρίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Νοεμβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Ελάχιστες εισφορές κατά την εισαγωγή στον τομέα του ελαιόλαδου ⁽¹⁾

(Ecu/100 kg)

Κωδικός ΣΟ	Τρίτες χώρες
1509 10 10	79,00 ⁽²⁾
1509 10 90	79,00 ⁽²⁾
1509 90 00	92,00 ⁽³⁾
1510 00 10	77,00 ⁽²⁾
1510 00 90	122,00 ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Δεν εφαρμόζονται εισφορές στα προϊόντα καταγωγής PTOM σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ.

⁽²⁾ Κατά την εισαγωγή των ελαιόλαδων αυτού του κωδικού, που έχουν παραχθεί εξ ολοκλήρου σε μια από τις κατωτέρω χώρες και μεταφερθεί απευθείας από τις χώρες αυτές στην Κοινότητα, η εισφορά που εισπράττεται μειώνεται κατά:

α) Λίβανος: 0,60 Ecu ανά 100 kg.

β) Τυνησία: 12,69 Ecu ανά 100 kg, υπό τον όρο ότι ο έμπορος αποδεικνύει ότι εξόφλησε το φόρο κατά την εξαγωγή που επέβαλε η χώρα αυτή, χωρίς, εντούτοις, η εξόφληση αυτή να υπερβαίνει το ποσό του πράγματι επιβαλλομένου φόρου.

γ) Τουρκία: 22,36 Ecu ανά 100 kg, υπό τον όρο ότι ο έμπορος αποδεικνύει ότι εξόφλησε το φόρο κατά την εξαγωγή που επέβαλε η Τουρκία, χωρίς, εντούτοις, η εξόφληση αυτή να υπερβαίνει το ποσό του πράγματι επιβαλλομένου φόρου.

δ) Αλγερία και Μαρόκο: 24,78 Ecu ανά 100 kg, υπό τον όρο ότι ο έμπορος αποδεικνύει ότι εξόφλησε το φόρο κατά την εξαγωγή που επέβαλαν οι χώρες αυτές, χωρίς, εντούτοις, η εξόφληση αυτή να υπερβαίνει το ποσό του πράγματι επιβαλλομένου φόρου.

⁽³⁾ Κατά την εισαγωγή των ελαιόλαδων αυτού του κωδικού:

α) που έχουν παραχθεί εξ ολοκλήρου στην Αλγερία, στο Μαρόκο και στην Τυνησία και μεταφέρονται απευθείας από τις χώρες αυτές στην Κοινότητα, η εισφορά που εισπράττεται μειώνεται κατά 3,86 Ecu ανά 100 kg.

β) που έχουν παραχθεί εξ ολοκλήρου στην Τουρκία και μεταφέρονται απευθείας από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα, η εισφορά που εισπράττεται μειώνεται κατά 3,09 Ecu ανά 100 kg.

⁽⁴⁾ Κατά την εισαγωγή των ελαιόλαδων αυτού του κωδικού:

α) που έχουν παραχθεί εξ ολοκλήρου στην Αλγερία, στο Μαρόκο και στην Τυνησία και μεταφέρονται απευθείας από τις χώρες αυτές στην Κοινότητα, η εισφορά που εισπράττεται μειώνεται κατά 7,25 Ecu ανά 100 kg.

β) που έχουν παραχθεί εξ ολοκλήρου στην Τουρκία και μεταφέρονται απευθείας από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα, η εισφορά που εισπράττεται μειώνεται κατά 5,80 Ecu ανά 100 kg.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Εισφορές κατά την εισαγωγή άλλων προϊόντων του τομέα του ελαιόλαδου ⁽¹⁾

(Ecu/100 kg)

Κωδικός ΣΟ	Τρίτες χώρες
0709 90 39	17,38
0711 20 90	17,38
1522 00 31	39,50
1522 00 39	63,20
2306 90 19	6,16

⁽¹⁾ Δεν εφαρμόζονται εισφορές στα προϊόντα καταγωγής PTOM σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 3047/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 3ης Νοεμβρίου 1993

περί αποκαταστάσεως της εφαρμογής τελωνειακών δασμών για προϊόντα του κωδικού ΣΟ ex 8528, καταγωγής Ινδονησίας, δικαιούχου των προβλεπόμενων στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3831/90 του Συμβουλίου δασμολογικών προτιμήσεων

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3831/90 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1990 περί της εφαρμογής των γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων κατά το έτος 1991 για ορισμένα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα καταγωγής αναπτυσσόμενων χωρών⁽¹⁾, όπως παρατάθηκε για το 1993, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3917/92⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 9,

Εκτιμώντας:

ότι, με βάση τα άρθρα 1 και 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3831/90, χορηγείται αναστολή των τελωνειακών δασμών για το 1993, σε καθεμία από τις χώρες και τα εδάφη που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙΙ, άλλα από αυτά που καθορίζονται στη στήλη 4 του παραρτήματος Ι, στα πλαίσια των προτιμησησικών δασμολογικών οροφών που καθορίζονται στη στήλη 6 του εν λόγω παραρτήματος Ι· ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7 του εν λόγω κανονισμού, μόλις καλυφθούν σε κοινοτικό επίπεδο οι εν λόγω ατομικές

οροφές, η είσπραξη των τελωνειακών δασμών δύναται να επαναφερθεί σε κάθε στιγμή κατά την εισαγωγή των εν λόγω προϊόντων καταγωγής των παραπάνω χωρών και εδαφών·

ότι, για τα προϊόντα του κωδικού ΣΟ ex 8528, καταγωγής Ινδονησίας, η οροφή διαμορφώνεται σε ύψος 4 631 000 Ecu· ότι την 1 Οκτωβρίου 1993 οι εισαγωγές των εν λόγω προϊόντων καταγωγής Ινδονησίας στην Κοινότητα έχουν καλύψει διά καταλογισμού το επίπεδο της εν λόγω οροφής·

ότι ενδείκνυται να επαναφερθούν οι τελωνειακοί δασμοί για τα εν λόγω προϊόντα έναντι της Ινδονησίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Από τις 8 Νοεμβρίου 1993, η είσπραξη δασμών, η οποία είχε ανασταλεί για το 1993, με βάση τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3831/90 επαναφέρεται κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα των παρακάτω προϊόντων καταγωγής Ινδονησίας:

Αύξων αριθμός	Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων
10.1055	8528 10 14	Συσκευές λήψεως για την τηλεόραση (στις οποίες περιλαμβάνονται και τα μόνιτορ για δίντεο και οι συσκευές προβολής εικόνων από δίντεο), έστω και συνδυασμένες, στο ίδιο περίβλημα, με συσκευή λήψεως γαι τη ραδιοφωνία ή με συσκευή εγγραφής ή αναπαραγωγής του ήχου ή των εικόνων:
	8528 10 16	
	8528 10 18	
	8528 10 22	
	8528 10 28	
	8528 10 52	Έγχρωμες συσκευές λήψης με ενσωματωμένο σωλήνα εικόνας
	8528 10 54	
	8528 10 56	Συσκευές συνδυασμένες στο ίδιο περίβλημα με μια συσκευή εγγραφής ή αναπαραγωγής βιντεοφωνική
	8528 10 58	
	8528 10 62	Έγχρωμες συσκευές λήψης, με ενσωματωμένο σωλήνα εικόνας
	8528 10 66	
	8528 10 72	
	8528 10 76	

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 370 της 31. 12. 1990, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 396 της 31. 12. 1992, σ. 1.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 3 Νοεμβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

Christiane SCRIVENER

Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 3048/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Νοεμβρίου 1993

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 675/88 για τον καθορισμό των λεπτομερειών για την εφαρμογή της ενίσχυσης στην παραγωγή για ορισμένες ποικιλίες ρυζιού

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1976 περί κοινής οργανώσεως αγοράς της ορύζης⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1544/93⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 8α παράγραφος 5,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 675/88 της Επιτροπής⁽³⁾, καθόρισε τις λεπτομέρειες εφαρμογής της ενίσχυσης στην παραγωγή για ορισμένες ποικιλίες ρυζιού·

ότι, για την ορθή λειτουργία του καθεστώτος της ενισχύσεως, απαιτείται έλεγχος από τον οποίο θα εξασφαλίζεται ότι η ενίσχυση χορηγείται για τις σχετικές εκτάσεις και τα σχετικά προϊόντα· ότι η απώλεια του δικαιώματος του δηλώνοντος για την ενίσχυση, για όλες τις εκτάσεις για τις οποίες έχει υποβληθεί δήλωση η οποία δεν συμφωνεί με την πραγματικότητα, αντιπροσωπεύει δυσανάλογη κύρωση και πρέπει, συνεπώς, να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 675/88·

ότι πρέπει να εφαρμοσθεί η τροποποίηση αυτή στις αιτήσεις που αφορούν το ρύζι που έχει σπαρθεί την περίοδο 1992/93, για να συγκομισθεί το 1993·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 675/88 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Νοεμβρίου 1993.

«Άρθρο 5

1. Όταν διαπιστωθεί ότι η πράγματι καθορισθείσα έκταση είναι μεγαλύτερη από τη δηλωθείσα στην αίτηση χορήγησης ενίσχυσης για εκτάσεις, για τον υπολογισμό του ύψους της ενίσχυσης λαμβάνεται υπόψη η δηλωθείσα έκταση·

2. Όταν διαπιστωθεί ότι η δηλωθείσα έκταση στην αίτηση ενίσχυσης υπερβαίνει την καθορισθείσα έκταση, το ποσό της ενίσχυσης υπολογίζεται βάσει της έκτασης που έχει πράγματι καθορισθεί κατά τη διάρκεια του ελέγχου. Εντούτοις, εκτός από περιπτώσεις ανωτέρας βίας, η πράγματι καθορισθείσα έκταση μειώνεται:

— κατά το διπλάσιο της διαπιστωθείσας υπέρβασης, όταν η εν λόγω υπέρβαση είναι μεγαλύτερη από 2 % ή κατά δύο εκτάρια και ισούται με το 10 %, το πολύ, της καθορισθείσας έκτασης,

— κατά 30 %, όταν η διαπιστωθείσα υπέρβαση είναι μεγαλύτερη από το 10 % και ίση με το 20 %, το πολύ, της καθορισθείσας έκτασης.

Στην περίπτωση που η διαπιστωθείσα επιπλέον έκταση είναι μεγαλύτερη από το 20 % της καθορισθείσας έκτασης ή εφόσον πρόκειται για ψευδή δήλωση που γίνεται εσκεμμένα ή λόγω σοβαρής αμέλειας, δεν χορηγείται καμία ενίσχυση.

Η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των συμπληρωματικών κυρώσεων που προβλέπονται σε εθνικό επίπεδο.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από τις 30 Ιουλίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

(¹) ΕΕ αριθ. L 166 της 25. 6. 1976, σ. 1.

(²) ΕΕ αριθ. L 154 της 25. 6. 1993, σ. 5.

(³) ΕΕ αριθ. L 70 της 16. 3. 1988, σ. 12.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 3049/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Νοεμβρίου 1993

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 570/88 για την πώληση σε μειωμένη τιμή δούτυρου και τη χορήγηση ενίσχυσης στο δούτυρο και το συμπυκνωμένο δούτυρο που προορίζονται για την παρασκευή προϊόντων ζαχαροπλαστικής, παγωτών και άλλων προϊόντων διατροφής

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1968 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2071/92⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 6 παράγραφος 7, το άρθρο 12 παράγραφος 3 και το άρθρο 28,

Εκτιμώντας:

ότι, λόγω των τροποποιήσεων που έγιναν από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1813/93 της Επιτροπής⁽³⁾ στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 570/88 της Επιτροπής⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2443/93⁽⁵⁾, διαπιστώθηκαν διαφορές στην ερμηνεία της εννοίας των ενδιάμεσων προϊόντων σε ορισμένα κράτη μέλη· ότι, για να αντιμετωπισθεί η κατάσταση αυτή και να αποφευχθούν ενδεχόμενες άνισες μεταχειρίσεις των επιχειρηματιών της Κοινότητας, πρέπει να προβλεφθούν τα κριτήρια που θα επιτρέπουν την αντικειμενικότητα και τη διαφάνεια όσον αφορά την εξακρίδωση των προϊόντων αυτών· ότι πρέπει, επιπλέον, για τεχνικούς και εμπορικούς λόγους, να θεωρηθούν ως ενδιάμεσα προϊόντα τα προϊόντα εκτός από εκείνα που περιλαμβάνονται στους κωδικούς ΣΟ 0401 έως 0406, με εξαίρεση τους κωδικούς ΣΟ 0402 21 19 και 0402 21 99 και να συμπληρωθεί το παράρτημα ΙΧ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 570/88 αποδεχόμενοι τα προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 1704 90 30 ως ενδιάμεσα προϊόντα·

ότι, κατά παρέκκλιση των γενικών κανόνων, το άρθρο 21 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 570/88 προβλέπει τη δυνατότητα αλλαγής του προορισμού μεταξύ του τύπου Α/Γ/Δ και του τύπου Β για εμπορικούς και δεόντως αιτιολογημένους λόγους· ότι η παρέκκλιση αυτή πρέπει να ερμηνευθεί και να εφαρμοσθεί κατά αυστηρό τρόπο στην περίπτωση κατά την οποία η ελάχιστη τιμή πώλησεως ή, ενδεχομένως, το ανώτατο ποσό της ενισχύσεως είναι διαφορετικά μεταξύ του τύπου Α/Γ/Δ και του τύπου Β· ότι μία τέτοια αυστηρή εφαρμογή δεν είναι αναγκαία στην περίπτωση κατά την οποία οι ελάχιστες τιμές πώλησεως ή, ενδεχομένως, τα ανώτατα ποσά ενισχύσεως είναι ταυτόσημα για τους δύο τύπους· ότι, στην περίπτωση αυτή, μπορεί να επιτραπεί η αλλαγή του προορισμού με απλή αίτηση του επιχειρηματία·

ότι, δυνάμει του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 570/88, τα ενδιάμεσα προϊόντα, της ίδιας εγκαταστάσεως

μεταποιήσεως, πρέπει να υπάγονται σε διαδικασία προ-εγκρίσεως, από την 1η Αυγούστου 1993· ότι, για λόγους διοικητικούς και ασφάλειας του δικαίου, πρέπει να θεωρηθεί ότι ισχύει η έγκριση που δόθηκε πριν από την 1η Αυγούστου όταν η διαδικασία της εξετάσεως εγκρίσεως έχει λήξει το αργότερο στις 30 Νοεμβρίου 1993·

ότι η Επιτροπή Διαχείρισης Γάλακτος και Γαλακτοκομικών Προϊόντων δεν διατύπωσε γνώμη στην προθεσμία που όρισε ο πρόεδρός της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 570/88 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο α), προστίθεται το ακόλουθο κείμενο:

«Εντούτοις, όσον αφορά τα ενδιάμεσα προϊόντα που έχουν εγκριθεί πριν από την 1η Αυγούστου 1993, η έγκριση ισχύει εφόσον περατωθεί η εξέταση από την αρμόδια αρχή και το αργότερο έως τις 30 Νοεμβρίου 1993».

2. Στο άρθρο 9α, οι όροι «των κωδικών ΣΟ 0401 και 0405» αντικαθίστανται από τους όρους «των κωδικών ΣΟ 0401 και 0402 (με εξαίρεση τους κωδικούς ΣΟ 0402 21 19 και 0402 21 99), 0403, 0404, 0405 και 0406».

3. Στο άρθρο 21 παράγραφος 4 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Εντούτοις, στην περίπτωση κατά την οποία η ελάχιστη τιμή πώλησεως ή, ενδεχομένως, το ανώτατο ποσό της ενισχύσεως που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 είναι ταυτόσημα για τον τύπο Α/Γ/Δ και τον τύπο Β, η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει υπό τον έλεγχο της και με την τήρηση των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, αλλαγή του προορισμού μεταξύ των δύο τύπων μετά από αίτηση του υπερθεματιστή.»

4. Στο παράρτημα ΙΧ σημείο 1 οι όροι «του κωδικού ΣΟ 1806» αντικαθίστανται από τους όρους «των κωδικών ΣΟ 1704 90 30 και 1806».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

(1) ΕΕ αριθ. L 148 της 28. 6. 1968, σ. 13.

(2) ΕΕ αριθ. L 215 της 30. 7. 1992, σ. 64.

(3) ΕΕ αριθ. L 166 της 8. 7. 1993, σ. 16.

(4) ΕΕ αριθ. L 55 της 1. 3. 1988, σ. 31.

(5) ΕΕ αριθ. L 224 της 3. 9. 1993, σ. 8.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Νοεμβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 3050/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Νοεμβρίου 1993

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 84/93 όσον αφορά τους όρους για την αναγνώριση των ομάδων παραγωγών και την καταβολή της ειδικής ενίσχυσης στον τομέα του καπνού

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1992 για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του καπνού⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 12 παράγραφος 3 και το άρθρο 27,

Εκτιμώντας:

ότι για να υπάρξει συμφωνία με το πνεύμα του άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92, και κυρίως για να ευνοηθεί η συγκέντρωση της προσφοράς και η ανταπόκρισή της προς τις ποιοτικές ανάγκες της αγοράς, μπορεί να γίνει δεκτό ότι, όταν μια ομάδα παραγωγών αποτελείται, εν μέρει ή εξ ολοκλήρου, από μέλη τα οποία αποτελούν τα ίδια ομάδες παραγωγών, αυτό που έχει σημασία είναι ο συνολικός αριθμός παραγωγών που προσχωρούν άμεσα ή έμμεσα στη σύνθετη ομάδα· ότι πρέπει, κατά συνέπεια, να οριστούν εκ νέου και εν μέρει οι όροι για την αναγνώριση των ομάδων παραγωγών που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 84/93 της Επιτροπής της 19ης Ιανουαρίου 1993 για την ειδική ενίσχυση που θα χορηγηθεί στις ομάδες παραγωγών στον τομέα του ακατέργαστου καπνού⁽²⁾.

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1360/78 του Συμβουλίου της 19ης Ιουνίου 1978 περί των ομάδων παραγωγών και των ενώσεών τους⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 746/93⁽⁴⁾, προβλέπει ότι η αναγνώριση μιας ομάδας παραγωγών εξαρτάται από το γεγονός ότι το καταστατικό της περιλαμβάνει ειδικές διατάξεις που επιτρέπουν στα μέλη της ομάδας, που επιθυμούν να απαλλαγούν από την ιδιότητα του μέλους, να το πράξουν· ότι οι καταστατικές αυτές διατάξεις είναι διαφορετικές σε σχέση με αυτές που προβλέπονται για την αναγνώριση των ομάδων παραγωγών κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 84/93· ότι πρέπει, κατά συνέπεια, να προβλεφθεί οι αναγνωρισμένες ομάδες κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1360/78 να μην είναι υποχρεωμένες να τροποποιήσουν το καταστατικό τους προκειμένου να τύχουν της ειδικής ενίσχυσης που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 84/93·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 84/93, τα κράτη μέλη οφείλουν να διαβιβάσουν στην Επιτροπή, για έγκριση, τα σχέδια αναγνώρισης των ομάδων· ότι, λαμβανομένης υπόψη της πείρας που έχει αποκτηθεί, είναι σκόπιμο να απλουστευθεί η διαδικασία που ακολουθείται προκειμένου να επιτευχθεί η αναγνώριση των ομάδων το ταχύτερο δυνατό·

ότι, με σκοπό την αποτελεσματική χρησιμοποίηση της ειδικής ενίσχυσης που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92, πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα παροχής προκαταβολών στις ομάδες παραγωγών· ότι πρέπει να καθοριστούν οι όροι χορήγησης ή χρησιμοποίησης των εν λόγω προκαταβολών·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχεία ε) και ιβ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 84/93, προβλέπεται ότι το καταστατικό που διέπει τη λειτουργία της ομάδας πρέπει να περιλαμβάνει ειδικές ρήτρες που αφορούν τόσο τη διοίκηση στην αγορά της παραγωγής όσο και την τήρηση κοινών κανόνων παραγωγής· ότι ορισμένες ομάδες παραγωγών θα οφείλουν να προβούν σε τροποποίηση του ισχύοντος καταστατικού τους κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 στοιχεία ε) και ιβ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 84/93, προκειμένου μπορούν να τύχουν της ειδικής ενίσχυσης που προβλέπεται από τον κανονισμό αυτό· ότι μία παρόμοια τροποποίηση του καταστατικού επιβάλλει μακροχρόνιες διοικητικές διαδικασίες, οι οποίες με δυσκολία μπορούν να πραγματοποιηθούν μέσα στις προβλεπόμενες προθεσμίες· ότι πρέπει, κατά συνέπεια, να γίνει δεκτό, προσωρινά και μόνο για τη συγκομιδή 1993, ότι η τήρηση των όρων που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχεία ε) και ιβ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 84/93 θα αποδεικνύεται θάσει ειδικής τεκμηρίωσης, η οποία εγκρίνεται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Καπνού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 84/93 τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 1 παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Όταν μια ομάδα παραγωγών αποτελείται εν μέρει ή εξ ολοκλήρου από μέλη τα οποία αποτελούν τα ίδια ομάδες παραγωγών, καθεμία από τις ομάδες αυτές πρέπει να πληροί τους όρους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, πλην αυτών που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο στ).»

2. Στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο ζ), μετά τη δεύτερη περίπτωση, παρεμβάλλεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Εντούτοις, στην περίπτωση που η ομάδα έχει τύχει των ενισχύσεων που προβλέπονται στον τίτλο ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1360/78 του Συμβουλίου (*), εφαρμόζονται οι διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του εν λόγω κανονισμού.

(*) ΕΕ αριθ. L 166 της 23.6.1978, σ. 1.»

(¹) ΕΕ αριθ. L 215 της 30. 7. 1992, σ. 70.

(²) ΕΕ αριθ. L 12 της 20. 1. 1993, σ. 5.

(³) ΕΕ αριθ. L 166 της 23. 6. 1978, σ. 1.

(⁴) ΕΕ αριθ. L 77 της 31. 3. 1993, σ. 14.

3. Στο άρθρο 3 παράγραφος 2, η δεύτερη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— διαβιβάζει τα σχέδια αναγνώρισης στην Επιτροπή.
Αν η Επιτροπή δεν προβάλλει αντιρρήσεις εντός προθεσμίας δύο μηνών από την παραλαβή του σχεδίου, αρχίζει να ισχύει η αναγνώριση.»

4. Στο άρθρο 8 παράγραφος 1, η εισαγωγική πρόταση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 8α, η ειδική ενίσχυση καταβάλλεται στην ομάδα παραγωγών, μετά από αίτησή της, με μια εφάπαξ πληρωμή από το κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκαταστημένη, βάσει των ακόλουθων στοιχείων».

5. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 8α:

«Άρθρο 8α

1. Τα κράτη μέλη πληρώνουν στην ομάδα, μετά από αίτησή της, προκαταβολή επί της ειδικής ενίσχυσης. Το ποσό της προκαταβολής προσδιορίζεται βάσει της ειδικής επεξεργασίας τη στιγμή της κατάθεσης της αίτησης και για την οποία έχει καταβληθεί ένα ποσό ίσο με την πρωτοδότηση σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3478/92. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους συμπληρωματικούς όρους για την πληρωμή της προκαταβολής.

Στις έξι εβδομάδες από την ημερομηνία παραλαβής της προκαταβολής, η ομάδα οφείλει να διανείμει τουλάχιστον 75 % του ποσού της προκαταβολής στα μέλη της ως προκαταβολή επί της πρόσθετης αμοιβής που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση. Στην περίπτωση που δεν τηρείται η προθεσμία αυτή, το ποσό της προκαταβολής που παραμένει διαθέσιμο έχει σαν αποτέλεσμα την καταβολή τόκων, το ύψος των οποίων καθορίζεται από το κράτος μέλος. Οι τόκοι αυτοί πιστώνονται στο Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ).

2. Η πληρωμή της προκαταβολής επί της ειδικής ενίσχυσης υπόκειται στον όρο σύστασης εγγύησης, το ποσό της οποίας είναι τουλάχιστον ίσο με το ποσό της προκαταβολής αυτής, προσαυξανόμενο κατά 15 %.

3. Η εγγύηση αποδεσμεύεται με την προσκόμιση των αποδεικτικών στοιχείων που προβλέπονται στο άρθρο 8

παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού για την πληρωμή της ειδικής ενίσχυσης.

4. Εφαρμόζονται οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2220/85 της Επιτροπής (*), πλην αντίθετης διάταξης που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό.

(*) ΕΕ αριθ. L 205 της 3.8.1985, σ. 5.»

6. Το άρθρο 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 9

Για τη συγκομιδή 1993, τα κράτη μέλη μπορούν να καταβάλουν επίσης την ειδική ενίσχυση στις ομάδες παραγωγών, οι οποίες:

— δεν απαρτίζονται από τον ελάχιστο αριθμό μελών που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο στ)

και

— των οποίων το καταστατικό δεν περιέχει τις ρήτρες που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχεία ε), στ) και ιδ).

Ωστόσο, η καταβολή της ειδικής ενίσχυσης υπόκειται στους ακόλουθους όρους:

— η ομάδα παραγωγών πρέπει να έχει αναγνωρισθεί από το κράτος μέλος πριν από την 1η Ιουλίου 1992 στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων που αποτελούν αντικείμενο αναγνώρισης,

— στην περίπτωση που το καταστατικό της ομάδας δεν περιέχει τις ρήτρες που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχεία ε) και ιδ), προσκομίζεται η απόδειξη:

α) ότι έχει στην αγορά το σύνολο της παραγωγής που προορίζεται για εμπορία σύμφωνα με τις διατάξεις που άρθρου 2 παράγραφος 2

και

β) ότι τα μέλη της ομάδας τηρούν τους κοινούς κανόνες παραγωγής και διάθεσης στην αγορά.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Νοεμβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 3051/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Νοεμβρίου 1993

περί αποκαταστάσεως της εφαρμογής τελωνειακών δασμών για προϊόντα του κωδικού ΣΟ 2933 71 00, καταγωγής Πολωνίας, δικαιούχου των προβλεπόμενων οροφών στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3918/92 του Συμβουλίου

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3918/92 του Συμβουλίου της 28ης Δεκεμβρίου 1992 σχετικά με το άνοιγμα και τον τρόπο διαχείρισης κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων και οροφών για ορισμένα γεωργικά και βιομηχανικά προϊόντα και τον καθορισμό μειωμένων κινητών στοιχείων για ορισμένα μεταποιημένα γεωργικά προϊόντα, καταγωγής Ουγγαρίας, Πολωνίας και του εδάφους της πρώην Τσεχικής και Σλοβακικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας (ΤΣΟΔ) (1993) (1), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2232/93 (2), και ιδίως το άρθρο 6,

Εκτιμώντας:

ότι, με βάση το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού χορηγείται το προτιμησιακό δασμολογικό καθεστώς στην Ουγγαρία, την Πολωνία και το έδαφος της πρώην Τσεχικής και Σλοβακικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας (ΤΣΟΔ), κυρίως στα πλαίσια των προτιμησιακών δασμολογικών οροφών που ορίζονται στη στήλη 6 του παραρτήματος Ι· ότι, σύμφωνα με το άρθρο 6 του ίδιου κανονισμού, μόλις καλύπτονται οι οροφές, η Επιτροπή μπορεί να επαναφέρει με κανονισμό, έως το τέλος του ημερολογιακού έτους, την

είσπραξη των τελωνειακών δασμών που εφαρμόζονται έναντι των εν λόγω τρίτων χωρών·

ότι οι εισαγωγές των προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα και κατάγονται από την Πολωνία και τυγχάνουν δασμολογικών προτιμήσεων έφθασαν κατά καταλογισμό την εν λόγω οροφή·

ότι ενδείκνυται να επαναφερθούν οι δασμοί για τα εν λόγω προϊόντα έναντι της Πολωνίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Από τις 8 Νοεμβρίου 1993, η είσπραξη των δασμών, που ανεστάλη το 1993 βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3918/92, επαναφέρεται κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα, των προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα, καταγωγής Πολωνίας.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Νοεμβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

Christiane SCRIVENER

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Αύξων αριθμός	Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων
21.0081	2933 71 00	— — 6-Εξανολακτάμη (ε-καπρολακτάμη)

(1) ΕΕ αριθ. L 396 της 31. 12. 1992, σ. 12.

(2) ΕΕ αριθ. L 200 της 10. 8. 1993, σ. 1.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 3052/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Νοεμβρίου 1993

περί καθορισμού, για την περίοδο εμπορίας 1993/94, της τιμής αναγωγής των γλυκών πορτοκαλιών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 του Συμβουλίου της 18ης Μαΐου 1972 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 638/93⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 27 παράγραφος 1,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου της 28ης Δεκεμβρίου 1992 σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις ισοτιμίες μετατροπής που πρέπει να εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽³⁾, και ιδίως το άρθρο 9 παράγραφος 1,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3824/92 της Επιτροπής της 28ης Δεκεμβρίου 1992 για καθορισμό των οριζόμενων σε Ecu τιμών και ποσών που πρέπει να τροποποιηθούν λόγω των νομισματικών επανευθυγραμμίσεων⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1663/93⁽⁵⁾, και ιδίως το άρθρο 2,

Εκτιμώντας:

ότι, κατά το άρθρο 23 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72, καθορίζονται κατ' έτος, πριν από την έναρξη της περιόδου εμπορίας, οι τιμές αναγωγής που ισχύουν για όλη την Κοινότητα·

ότι, ενόψει της σπουδαιότητας της παραγωγής γλυκών πορτοκαλιών στην Κοινότητα, είναι αναγκαίο να καθοριστεί μια τιμή αναγωγής για το προϊόν αυτό·

ότι η εμπορία των γλυκών πορτοκαλιών που συγκομίζονται κατά τη διάρκεια μιας περιόδου παραγωγής εκτείνεται από τον Οκτώβριο μέχρι τις 15 Ιουλίου του επόμενου έτους· ότι οι ποσότητες που διατίθενται στην αγορά κατά τους μήνες Οκτώβριο και Νοέμβριο καθώς από 1ης Ιουνίου μέχρι 15 Ιουλίου του επόμενου έτους αντιπροσωπεύουν μικρό μόνο ποσοστό της ποσότητας που τίθεται σε εμπορία κατά τη διάρκεια της περιόδου· ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να καθοριστούν τιμές αναγωγής από την 1η Δεκεμβρίου μέχρι τις 31 Μαΐου του επόμενου έτους·

ότι ο καθορισμός της αναγωγής ενός ενιαίου ποσού για την περίοδο φαίνεται σαν λύση που προσαρμόζεται περισσότερο στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κοινοτικής αγοράς του εν λόγω προϊόντος·

ότι, κατά το άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72, οι τιμές αναγωγής καθορίζονται σε επίπεδο ίσο με το επίπεδο της προηγούμενης περιόδου εμπορίας, προσαυξημένο, ύστερα από αφαίρεση του κατ' αποκοπήν ποσού των εξόδων μεταφοράς της προηγούμενης περιόδου που επιβαρύνουν τα κοινοτικά προϊόντα από τις ζώνες παραγωγής έως το κέντρο κατανάλωσης της Κοινότητας:

— με την εξέλιξη του κόστους παραγωγής στον τομέα των οπωροκηπευτικών, μειωμένο κατά την αύξηση της παραγωγικότητας,

— με το κατ' αποκοπήν ποσό των εξόδων μεταφοράς για τη σχετική περίοδο εμπορίας·

ότι με το επίπεδο που λαμβάνεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν μπορεί εντούτοις να υπερβαίνει το μέσο αριθμητικό όρο των τιμών στην παραγωγή κάθε κράτους μέλους προσαυξημένο — κατά το αυτό άρθρο 23 παράγραφος 2 — με τα έξοδα μεταφοράς για τη σχετική περίοδο, επειδή το ποσό που λαμβάνεται κατ' αυτόν τον τρόπο προσαυξάνεται κατά την εξέλιξη του μερικού κόστους παραγωγής, μειωμένο κατά την αύξηση της παραγωγικότητας με την επιφύλαξη ότι η τιμή αναγωγής δεν μπορεί να είναι μικρότερη από την τιμή αναγωγής της προηγούμενης περιόδου εμπορίας·

ότι οι τιμές στην παραγωγή πρόκειται να αντιστοιχούν στο μέσο όρο των τιμών που έχουν διαπιστωθεί κατά τα τρία χρόνια που προηγούνται της ημερομηνίας καθορισμού της τιμής αναγωγής για ένα εγχώριο προϊόν με καθορισμένα εμπορικά χαρακτηριστικά στην ή στις αντιπροσωπευτικές αγορές που βρίσκονται στις ζώνες όπου οι τιμές είναι πλέον χαμηλές για τα προϊόντα ή τις ποικιλίες που αντιπροσωπεύουν σημαντικό μέρος της παραγωγής που έχει τεθεί σε εμπορία καθόλη τη διάρκεια του έτους ή κατά ένα μέρος αυτού, και ανταποκρίνονται σε συγκεκριμένους όρους όσον αφορά τη συσκευασία· ότι ο μέσος όρος των τιμών για κάθε αντιπροσωπευτική αγορά πρέπει να καταρτίζεται αποκλείοντας τις τιμές που δύνανται να θεωρηθούν υπερβολικά υψηλές ή υπερβολικά χαμηλές, σε σχέση με τις κανονικές διακυμάνσεις που διαπιστώνονται στην αγορά αυτή·

ότι το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3820/92 της Επιτροπής της 28ης Δεκεμβρίου 1992 για τη θέσπιση μεταβατικών μέτρων ενόψει της εφαρμογής των προβλεπόμενων στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου γεωγονομισματικών διατάξεων⁽⁶⁾ καθόρισε αντιστοιχία μεταξύ των διατάξεων του αγρονομισματικού καθεστώτος που εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 1993 και εκείνου που εφαρμόζετο προηγουμένως·

(1) ΕΕ αριθ. L 118 της 20. 5. 1972, σ. 1.

(2) ΕΕ αριθ. L 69 της 20. 3. 1993, σ. 7.

(3) ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.

(4) ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 29.

(5) ΕΕ αριθ. L 158 της 30. 6. 1993, σ. 18.

(6) ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 22.

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3824/92 καθόρισε τον κατάλογο των τιμών και των ποσών του τομέα των οπωροκηπευτικών στα οποία εφαρμόζεται ο συντελεστής 1,010495 που καθορίστηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 537/93 της Επιτροπής⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1331/93⁽²⁾, από την αρχή της περιόδου εμπορίας 1993/94· ότι το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3824/92 προβλέπει να προσδιοριστεί η μείωση των τιμών και των ποσών που προκύπτουν για κάθε ένα από τους εν λόγω τομείς και να καθοριστεί η αξία αυτών των μειωμένων τιμών· ότι, εντούτοις, από την προσαρμογή αυτή δεν πρέπει να προκύψει τιμή αναγωγής μικρότερη από εκείνη της προηγούμενης περιόδου, σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72·

τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Οπωροκηπευτικών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για την περίοδο εμπορίας 1993/94, η τιμή αναγωγής των γλυκών πορτοκαλιών (κωδικοί ΣΟ 0805 10 11, 15, 19, 21, 25, 29, 31, 35, 39, 41, 45 και 49), εκφρασμένη σε Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα καθαρού βάρους, καθορίζεται για καθένα από τα προϊόντα της κατηγορίας I, όλων των μεγεθών, που προσφέρονται συσκευασμένα, για την περίοδο από 1ης Δεκεμβρίου 1993 έως 31 Μαΐου 1994, σε 22,75 Ecu.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Δεκεμβρίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Νοεμβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 57 της 10. 3. 1993, σ. 18.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 132 της 29. 5. 1993, σ. 114.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 3053/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Νοεμβρίου 1993

περί καθορισμού, για την περίοδο εμπορίας 1993/94, της τιμής αναγωγής των κλημεντινών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 του Συμβουλίου της 18ης Μαΐου 1972 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 638/93⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 27 παράγραφος 1,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου της 28ης Δεκεμβρίου 1992 σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις ισοτιμίες μετατροπής που πρέπει να εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽³⁾, και ιδίως το άρθρο 9 παράγραφος 1,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3824/92 της Επιτροπής της 28ης Δεκεμβρίου 1992 για καθορισμό των οριζόμενων σε Ecu τιμών και ποσών που πρέπει να τροποποιηθούν λόγω των νομισματικών επανευθυγραμμίσεων⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1663/93⁽⁵⁾, και ιδίως το άρθρο 2,

Εκτιμώντας:

ότι, κατά το άρθρο 23 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72, καθορίζονται κατ' έτος, πριν από την έναρξη της περιόδου εμπορίας, οι τιμές αναγωγής που ισχύουν για όλη την Κοινότητα·

ότι, ενόψει της σπουδαιότητας της παραγωγής κλημεντινών στην Κοινότητα, είναι αναγκαίο να καθοριστεί μια τιμή αναγωγής για το προϊόν αυτό·

ότι η εμπορία των κλημεντινών που συγκομίζονται κατά τη διάρκεια μιας καθορισμένης περιόδου παραγωγής εκτείνεται από τον Οκτώβριο μέχρι τις 15 Μαΐου του επόμενου έτους· ότι οι ποσότητες που διατίθενται στην αγορά στην αρχή και στο τέλος της περιόδου εμπορίας αντιπροσωπεύουν σχετικά μικρό ποσοστό των εμπορεύσιμων ποσοτήτων καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου· ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να καθοριστούν τιμές αναγωγής από την 1η Δεκεμβρίου έως το τέλος Φεβρουαρίου του επόμενου έτους·

ότι ο καθορισμός τιμής αναγωγής ενός ενιαίου ποσού για την περίοδο αυτή φαίνεται σαν λύση που προσαρμόζεται περισσότερο στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κοινοτικής αγοράς του εν λόγω προϊόντος·

ότι, κατά το άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο 6) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72, οι τιμές αναγωγής καθορίζονται σε επίπεδο ίσο με το επίπεδο της προηγούμενης περιόδου εμπορίας, προσαυξημένο, ύστερα από αφαίρεση του ποσού που αναφέρεται στην παράγραφο 2α του εν λόγω άρθρου και του κατ' αποκοπήν ποσού των εξόδων μεταφοράς της προηγούμενης περιόδου που επιβαρύνουν τα κοινοτικά προϊόντα από τις ζώνες παραγωγής έως το κέντρο κατανάλωσης της Κοινότητας:

— με την εξέλιξη του κόστους παραγωγής στον τομέα των οπωροκηπευτικών, μειωμένο κατά την αύξηση της παραγωγικότητας,

— με το ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 2α,

— με το κατ' αποκοπήν ποσό των εξόδων μεταφοράς για τη σχετική περίοδο εμπορίας·

ότι το επίπεδο που λαμβάνεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν μπορεί, εντούτοις, να υπερβαίνει το μέσο αριθμητικό όρο των τιμών στην παραγωγή κάθε κράτους μέλους προσαυξημένο, κατά το αυτό άρθρο 23, με το ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 2α και με τα έξοδα μεταφοράς για τη σχετική περίοδο, του αθροίσματος του λαμβανομένου κατ' αυτόν τον τρόπο προσαυξημένου με την εξέλιξη του μερικού κόστους παραγωγής και μειωμένου με την αύξηση της παραγωγικότητας· ότι, εξάλλου, η τιμή αναγωγής δεν μπορεί να είναι μικρότερη από την τιμή αναγωγής της προηγούμενης περιόδου εμπορίας·

ότι οι τιμές στην παραγωγή αντιστοιχούν στο μέσο όρο των τιμών που έχουν διαπιστωθεί κατά τα τρία έτη που προηγούνται της ημερομηνίας καθορισμού της τιμής αναγωγής για ένα εγχώριο προϊόν με καθορισμένα εμπορικά χαρακτηριστικά στην ή στις αντιπροσωπευτικές αγορές που βρίσκονται στις ζώνες παραγωγής, όπου οι τιμές είναι οι πλέον χαμηλές για τα προϊόντα ή τις ποικιλίες που αντιπροσωπεύουν αξιόλογο μέρος της παραγωγής, που έχει τεθεί σε εμπορία καθ' όλη τη διάρκεια του έτους ή κατά ένα μέρος αυτού και ανταποκρίνονται σε συγκεκριμένους όρους, όσον αφορά τη συσκευασία· ότι ο μέσος όρος των τιμών για κάθε αντιπροσωπευτική αγορά πρέπει να καταρτίζεται αποκλείοντας τις τιμές που δύνανται να θεωρηθούν υπερβολικά υψηλές ή υπερβολικά χαμηλές σε σχέση με τις κοινοτικές διακυμάνσεις που διαπιστώνονται στην αγορά αυτή·

ότι το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3820/92 της Επιτροπής της 28ης Δεκεμβρίου 1992 για τη θέσπιση μεταβατικών μέτρων ενόψει της εφαρμογής των προβλεπόμενων στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου γεωγονομιακού διατάξεων⁽⁶⁾ καθόρισε αντιστοιχία μεταξύ των διατάξεων του αγρονομιατικού καθεστώτος που εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 1993 και εκείνου που εφαρμόζετο προηγουμένως·

(¹) ΕΕ αριθ. L 118 της 20. 5. 1972, σ. 1.

(²) ΕΕ αριθ. L 69 της 20. 3. 1993, σ. 7.

(³) ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.

(⁴) ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 29.

(⁵) ΕΕ αριθ. L 158 της 30. 6. 1993, σ. 18.

(⁶) ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 22.

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3824/92 καθόρισε τον κατάλογο των τιμών και των ποσών του τομέα των οπωροκηπευτικών στα οποία εφαρμόζεται ο συντελεστής 1,010495 που καθορίστηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 537/93 της Επιτροπής⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1331/93⁽²⁾, από την αρχή της περιόδου εμπορίας 1993/94· ότι το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3824/92 προβλέπει να προσδιοριστεί η μείωση των τιμών και των ποσών που προκύπτουν για κάθε ένα από τους εν λόγω τομείς και να καθοριστεί η αξία αυτών των μειωμένων τιμών· ότι, εντούτοις, από την προσαρμογή αυτή δεν πρέπει να προκύψει τιμή αναγωγής μικρότερη από εκείνη της προηγούμενης περιόδου, σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχειρίσεως Οπωροκηπευτικών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για την περίοδο εμπορίας 1993/94, η τιμή αναγωγής των κλημεντινών σε νωπή κατάσταση (κωδικός ΣΟ ex 0805 20 10), εκφρασμένη σε Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα καθαρού δάρους, καθορίζεται για τα προϊόντα της ποιοτικής κατηγορίας I, όλων των μεγεθών, που προσφέρονται συσκευασμένα, για την περίοδο από 1ης Δεκεμβρίου 1993 έως 28 Φεβρουαρίου 1994, σε 59,57 Ecu.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Δεκεμβρίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Νοεμβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 57 της 10. 3. 1993, σ. 18.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 132 της 29. 5. 1993, σ. 114.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 3054/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Νοεμβρίου 1993

για τη θέσπιση συντηρητικών μέτρων όσον αφορά τις αιτήσεις πιστοποιητικών «ΣΜΣ» που κατατίθενται από τις 5 Νοεμβρίου 1993 στις συναλλαγές με την Ισπανία στον τομέα του βοείου κρέατος

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,
την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας,
και ιδίως το άρθρο 85 παράγραφος 1, και ιδίως το άρθρο 252 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1112/93 της Επιτροπής της 6ης Μαΐου 1993 για τον καθορισμό των λεπτομερειών του συμπληρωματικού μηχανισμού στις συναλλαγές στον τομέα του βοείου κρέατος μεταξύ της Κοινότητας, με τη σύνθεσή της στις 31 Δεκεμβρίου 1985, και της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, καθώς και για την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 3810/91 και (ΕΟΚ) αριθ. 3829/92 ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2628/93 ⁽²⁾, καθόρισε ιδίως τα ενδεικτικά ανώτατα όρια που εφαρμόζονται στον τομέα του βοείου κρέατος καθώς και τις μέγιστες ποσότητες για τις οποίες μπορούν να εκδοθούν πιστοποιητικά «ΣΜΣ» το Νοέμβριο και Δεκέμβριο 1993.

ότι το άρθρο 85 παράγραφος 1 της πράξης προσχώρησης προβλέπει ότι η Επιτροπή μπορεί να πάρει τα αναγκαία συντηρητικά μέτρα όταν η κατάσταση οδηγεί στο να επιτευχθεί ή να ξεπεραστεί το ενδεικτικό ανώτατο όριο για το τρέχον έτος ή για μέρος αυτού.

ότι η εξέταση των αιτήσεων για πιστοποιητικά που κατατέθηκαν κατά την περίοδο από 1ης Νοεμβρίου έως 4 Νοεμβρίου 1993 απέδειξε ότι υπάρχει κίνδυνος να διαταραχθεί σοβαρά η αγορά ζώντων ζώων λόγω της σημασίας των τελευταίων· ότι πρέπει, ως εκ τούτου, ως μέτρο διατήρησης, να επανεκδίδονται τα πιστοποιητικά για ένα ορισμένο ποσοστό των αιτούμενων ποσοτήτων αυτών των προϊόντων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τα ζωντανά ζώα του είδους των βοοειδών, εκτός από τα αναπαραγωγά καθαρές φυλής και τα ζώα για ταυρομαχίες:

1. Η έκδοση των πιστοποιητικών «ΣΜΣ» για τις αιτήσεις που κατατέθηκαν από τις 5 Νοεμβρίου 1993 αναστέλλεται προσωρινά.
2. Από τις 29 Νοεμβρίου 1993 μπορούν να υποβληθούν νέες αιτήσεις για έκδοση πιστοποιητικών.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Νοεμβρίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Νοεμβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 113 της 7. 5. 1993, σ. 10.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 240 της 25. 9. 1993, σ. 22.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 3055/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 4ης Νοεμβρίου 1993**

για τον καθορισμό της διαθέσιμης ποσότητας για το πρώτο τρίμηνο 1994 για ορισμένα προϊόντα του τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων στο πλαίσιο του καθεστώτος που προβλέπεται από τις προσωρινές συμφωνίες που έχουν συναφθεί από την Κοινότητα με τη Δημοκρατία της Πολωνίας, τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας και την πρώην Τσεχική και Σλοβακική Δημοκρατία

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 584/92 της Επιτροπής της 6ης Μαρτίου 1992 για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, του καθεστώτος που προβλέπεται από τις προσωρινές συμφωνίες που έχουν συναφθεί από την Κοινότητα με τη Δημοκρατία της Πολωνίας, τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας και την πρώην Τσεχική και Σλοβακική Ομοσπονδιακή Δημοκρατία⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2658/93⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 5,

Εκτιμώντας:

ότι, σε εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1925/93 της Επιτροπής⁽³⁾ για τον καθορισμό σε ποιο βαθμό μπορούν να γίνουν αποδεκτές οι αιτήσεις αδειών εισαγωγής που υποβάλλονται τον Οκτώβριο 1993 για τα εν λόγω προϊόντα, οι αιτήσεις αδειών εισαγωγής που υποβλήθηκαν για τα προϊόντα που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 584/92 αφορούσαν για ορισμένα προϊόντα ποσότητες μεγαλύτερες από τις διαθέσιμες και για άλλα προϊόντα ποσότητες μικρότερες από τις διαθέσιμες· ότι πρέπει συνεπώς να καθορισθεί για κάθε προϊόν η διαθέσιμη ποσότητα για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως 31 Μαρτίου 1994·

ότι έχουν υποβληθεί δηλώσεις τόσο από την Τσεχική Δημοκρατία όσο και από τη Σλοβακική Δημοκρατία που πληροφορούν την Επιτροπή ότι τόσο η Τσεχική Δημοκρατία όσο και η Σλοβακική Δημοκρατία συνεχίζουν να αναλαμβάνουν όλες τις υποχρεώσεις που προκύπτουν μεταξύ άλλων, από την προσωρινή συμφωνία μεταξύ της Κοινότητας και της πρώην Τσεχικής και Σλοβακικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας μέχρι της διαλύσεως της τελευταίας στις 31 Δεκεμβρίου 1992 και κατά συνέπεια οι παραχωρήσεις που προβλέπονται από την προσωρινή συμφωνία πρέπει να είναι διαθέσιμες αδιακρίτως για τα προϊόντα που κατάγονται από την Τσεχική Δημοκρατία και τη Σλοβακική Δημοκρατία,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η διαθέσιμη ποσότητα για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως τις 31 Μαρτίου 1994 βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 584/92 αναφέρεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 10 Νοεμβρίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Νοεμβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 62 της 7. 3. 1992, σ. 34.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 244 της 30. 9. 1993, σ. 8.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 174 της 17. 7. 1993, σ. 24.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Συνολική διαθέσιμη ποσότητα για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως τις 31 Μαρτίου 1994

(σε τόνους)

Χώρα	Πολωνία			Πρώην Τσεχοσλοβακία			Ουγγαρία
Κωδικός ΣΟ και προϊόν	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 99	0405 00 10 Βούτυρο	0406 Τυρί	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 91	0405 00 10 Βούτυρο	ex 0406 40-Niva ex 0406 90- Moravsky blok ⁽¹⁾	ex 0406 90 89 Balaton ⁽²⁾
Διαθέσιμη ποσότητα	900,253	300	600	750	305,120	300	768,600

⁽¹⁾ Primator, Otava, Javor, Uzeny blok, Kaskhaval, Akawi, Istambul, Jadel Hermelin, Ostepek, Koliba, Inovec.⁽²⁾ Cream-white, Hajdu, Marvany, Ovari, Pannonia, Trappista.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 3056/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Νοεμβρίου 1993

περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στα σιτηρά, στα άλευρα και στα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου ή σικάλεως

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον, κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου της 30ης Ιουνίου 1992 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2193/93⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 10 παράγραφος 5 και το άρθρο 11 παράγραφος 3,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου της 28ης Δεκεμβρίου 1992 σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις τιμές μετατροπής που εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι οι εισφορές που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων σίτου και σικάλεως και των πλιγυριών και σιμιγδαλιών σίτου έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2703/93 της Επιτροπής⁽⁴⁾ και όλους τους μεταγενέστερους που τον έχουν τροποποιήσει·

ότι, για να μπορέσει να λειτουργήσει κανονικά το καθεστώς των εισφορών, πρέπει να χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό τους η αντιπροσωπευτική τιμή της αγοράς που έχει

διαπιστωθεί κατά την περίοδο αναφοράς της 3ης Νοεμβρίου 1993, όσον αφορά τα κυμαινόμενα νομίσματα·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2703/93 στις τιμές προσφοράς και στις τιμές αυτής της ημέρας, των οποίων έλαβε γνώση η Επιτροπή, οδηγεί στην τροποποίηση των εισφορών που ισχύουν επί του παρόντος, σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι προς είσπραξη εισφορές κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Νοεμβρίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Νοεμβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 196 της 5. 8. 1993, σ. 22.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 245 της 1. 10. 1993, σ. 108.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 1993 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στα σιτηρά, στα άλευρα και στα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου ή σικάλεως

(Ecu/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Τρίτες χώρες ^(*)
0709 90 60	86,67 ⁽²⁾ ⁽³⁾
0712 90 19	86,67 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1001 10 00	66,91 ⁽¹⁾ ⁽⁵⁾
1001 90 91	79,97
1001 90 99	79,97 ^(*)
1002 00 00	112,66 ^(*)
1003 00 10	119,26
1003 00 20	119,26
1003 00 80	119,26 ^(*)
1004 00 00	90,74
1005 10 90	86,67 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1005 90 00	86,67 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1007 00 90	99,31 ^(*)
1008 10 00	24,15 ^(*)
1008 20 00	24,11 ^(*)
1008 30 00	22,65 ^(*)
1008 90 10	⁽⁷⁾
1008 90 90	22,65
1101 00 00	150,31 ^(*)
1102 10 00	195,25
1103 11 30	137,57
1103 11 50	137,57
1103 11 90	173,14
1107 10 11	153,23
1107 10 19	117,24
1107 10 91	223,16 ⁽¹⁰⁾
1107 10 99	169,50 ^(*)
1107 20 00	195,73 ⁽¹⁰⁾

⁽¹⁾ Για τον σκληρό σίτο καταγωγής Μαρόκου και μεταφερόμενο απευθείας από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα, η εισφορά αυτή μειούται κατά 0,60 Ecu ανά τόνο.

⁽²⁾ Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 715/90, οι εισφορές δεν εφαρμόζονται στα προϊόντα καταγωγής των κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού και που εισάγονται απευθείας στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα.

⁽³⁾ Για τον αραβόσιτο καταγωγής ΑCP, η εισφορά κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα μειώνεται κατά 1,81 Ecu ανά τόνο.

⁽⁴⁾ Για τον κέγγρο και το σόργο καταγωγής ΑCP, εισπράττεται η εισφορά κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 715/90.

⁽⁵⁾ Για τον σκληρό σίτο και τον κέγγρο τον μακρό, που παράγονται στην Τουρκία και μεταφέρονται απευθείας από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα, η εισφορά μειώνεται κατά 0,60 Ecu ανά τόνο.

⁽⁶⁾ Η εισφορά που εισπράττεται κατά την εισαγωγή σικάλεως απευθείας από την Τουρκία στην Κοινότητα καθορίζεται από τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 1180/77 του Συμβουλίου (ΕΕ αριθ. L 142 της 9. 6. 1977, σ. 10), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1902/92 (ΕΕ αριθ. L 192 της 11. 7. 1992, σ. 3), και (ΕΟΚ) αριθ. 2622/71 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 271 της 10. 12. 1971, σ. 22), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 560/91 (ΕΕ αριθ. L 62 της 8. 3. 1991, σ. 26).

⁽⁷⁾ Κατά την εισαγωγή του προϊόντος που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 1008 90 10 (τριτικάλ), εισπράττεται η εισφορά που εφαρμόζεται στη σικάλη.

⁽⁸⁾ Δεν εφαρμόζεται εισφορά στα προϊόντα καταγωγής PTOM σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ.

⁽⁹⁾ Τα προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό αυτό και εισάγονται, στα πλαίσια των προσωρινών συμφωνιών που συνήφθησαν μεταξύ της Πολωνίας, της Τσεχοσλοβακίας και της Ουγγαρίας και της Κοινότητας και για τα οποία υποβάλλεται ένα πιστοποιητικό EUR 1, που εκδίδεται με τους όρους που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 585/92, υπάγονται στις εισφορές που περιλαμβάνονται στο παράρτημα του εν λόγω κανονισμού.

⁽¹⁰⁾ Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1180/87 του Συμβουλίου, η εισφορά αυτή μειώνεται κατά 5,44 Ecu ανά τόνο για τα προϊόντα καταγωγής Τουρκίας.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 3057/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 4ης Νοεμβρίου 1993****περί καθορισμού των πριμοδοτήσεων που προσθέτονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιτηρά, τα άλευρα και τη δύνη**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον, κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου της 30ης Ιουνίου 1992 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2193/93 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 12 παράγραφος 4,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου της 28ης Δεκεμβρίου 1992 σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις τιμές μετατροπής που εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι οι πριμοδοτήσεις που προσθέτονται στις εισφορές για τα σιτηρά και τη δύνη έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1681/93 της Επιτροπής ⁽⁴⁾ και όλους τους μεταγενέστερους που τον έχουν τροποποιήσει.

ότι, για να μπορέσει να λειτουργήσει κανονικά το καθεστώς των εισφορών, πρέπει να χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό τους η αντιπροσωπευτική τιμή της αγοράς που έχει

διαπιστωθεί κατά την περίοδο αναφοράς της 3ης Νοεμβρίου 1993, όσον αφορά τα κυμαινόμενα νομίσματα.

ότι, σε συνάρτηση με τις τιμές cif και τις τιμές cif αγοράς της ημέρας αυτής, οι πριμοδοτήσεις που προσθέτονται στις εισφορές που ισχύουν επί του παρόντος τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι πριμοδοτήσεις που προσθέτονται στις εισφορές που καθορίζονται εκ των προτέρων για την εισαγωγή των προϊόντων που προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Νοεμβρίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Νοεμβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 196 της 5. 8. 1993, σ. 22.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 159 της 1. 7. 1993, σ. 11.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 1993 περί καθορισμού των πριμοδοτήσεων που προσδίδονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιτηρά, τα άλευρα και τη δύνη

Α. Σιτηρά και άλευρα

(Εcu/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Τρέχων 11	1η προθεσμία 12	2η προθεσμία 1	3η προθεσμία 2
0709 90 60	0	0	0	0
0712 90 19	0	0	0	0
1001 10 00	0	0	0	0
1001 90 91	0	0	12,15	11,44
1001 90 99	0	0	12,15	11,44
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 20	0	0	0	0
1003 00 80	0	0	0	0
1004 00 00	0	0	0	0
1005 10 90	0	0	0	0
1005 90 00	0	0	0	0
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	0	17,00	16,01
1102 10 00	0	0	0	0
1103 11 30	0	0	0	0
1103 11 50	0	0	0	0
1103 11 90	0	0	0	0

Β. Βύνη

(Εcu/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Τρέχων 11	1η προθεσμία 12	2η προθεσμία 1	3η προθεσμία 2	4η προθεσμία 3
1107 10 11	0	0	21,63	20,36	20,36
1107 10 19	0	0	16,16	15,22	15,22
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 3058/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Νοεμβρίου 1993

περί καθιέρωσης εξισωτικής εισφοράς και αναστολής του προτιμησιακού δασμού επί της εισαγωγής νωπών λεμονιών καταγωγής Τουρκίας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 του Συμβουλίου της 18ης Μαΐου 1972 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 638/93⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 27 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Εκτιμώντας:

ότι το άρθρο 25α παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 προβλέπει ότι, εάν η τιμή εισόδου ενός προϊόντος το οποίο εισάγεται από μία τρίτη χώρα ευρίσκεται κατά ένα χρονικό διάστημα πέντε έως επτά διαδοχικών ημερών αγοράς, εναλλακτικά, πάνω και κάτω, από την τιμή αναγωγής, επιβάλλεται, πλην εκτάκτου περιπτώσεως, εξισωτική εισφορά για την εν λόγω προέλευση· ότι αυτός ο δασμός επιβάλλεται όταν τρεις τιμές εισόδου χαμηλότερες από την τιμή αναγωγής, και ότι μία από αυτές τις τιμές εισόδου ευρίσκεται σε επίπεδο κατώτερο από εκείνο της τιμής αναγωγής κατά τουλάχιστον 0,6 Ecu· ότι αυτός ο δασμός θα πρέπει να είναι ίσος με τη διαφορά μεταξύ της αναγωγής και της τελευταίας διαθέσιμης τιμής εισόδου που είναι μικρότερη κατά τουλάχιστον 0,6 Ecu από την τιμή αναγωγής·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1319/93 της Επιτροπής της 28ης Μαΐου 1993 περί καθορισμού των τιμών αναγωγής νωπών λεμονιών για την περίοδο εμπορίας 1993/94⁽³⁾ καθορίζει για τα προϊόντα αυτά της ποιοτικής κατηγορίας Ι την τιμή αναγωγής σε 47,15 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα καθαρού δάρους για την περίοδο από την 1η Νοεμβρίου 1993 μέχρι τις 30 Απριλίου 1994·

ότι η τιμή εισόδου για μία συγκεκριμένη προέλευση είναι ίση με την πλέον χαμηλή αντιπροσωπευτική τιμή ή με το μέσο όρο των πλέον χαμηλών αντιπροσωπευτικών τιμών που διαπιστώνονται για τουλάχιστον 30 % των ποσοτήτων της εν λόγω προελεύσεως που τίθενται σε εμπορία στο σύνολο των αντιπροσωπευτικών αγορών, για τις οποίες υπάρχουν τιμές οι οποίες μειώνονται κατά τους δασμούς και τις φορολογικές επιβαρύνσεις που αναφέρονται στο άρθρο 24 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72· ότι η έννοια της αντιπροσωπευτικής τιμής ορίζεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 υπό τις συνθήκες του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3133/92 της 29ης Οκτωβρίου 1992, για τον καθορισμό της τιμής εισόδου όσον αφορά ορισμένα οπωροκηπευτικά καταγωγής τρίτων χωρών της Μεσογείου⁽⁴⁾·

ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2118/74⁽⁵⁾, όπως τροποποιή-

θηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 249/93⁽⁶⁾, οι τιμές που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη πρέπει να διαπιστώνονται στις αντιπροσωπευτικές αγορές ή, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, σε άλλες αγορές·

ότι για τα νωπά λεμόνια καταγωγής Τουρκίας οι τιμές εισόδου που υπολογίστηκαν με τον τρόπο αυτό ευρίσκονται, κατά έξι διαδοχικές ημέρες αγοράς εναλλακτικά πάνω και κάτω από τις τιμές αναγωγής· ότι τρεις απ' αυτές τις τιμές είναι χαμηλότερες από την τιμή αναγωγής κατά τουλάχιστον 0,6 Ecu· ότι για τον λόγο αυτό πρέπει να επιβληθεί εισφορά για τα εν λόγω νωπά λεμόνια·

ότι, δυνάμει του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3671/81 του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1981 περί εισαγωγής στην Κοινότητα ορισμένων γεωργικών προϊόντων καταγωγής Τουρκίας⁽⁷⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1555/84⁽⁸⁾, πρέπει να αποκατασταθεί ο δασμός για τα λεμόνια αυτά σε 4 %·

ότι οι αντιπροσωπευτικές ισοτιμίες της αγοράς που καθορίζονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου⁽⁹⁾ χρησιμοποιούνται για να μετατραπεί το νόμισμα που εκφράζεται σε νόμισμα των τρίτων χωρών και αποτελούν τη βάση για τον καθορισμό των γεωργικών ισοτιμιών των νομισμάτων των κρατών μελών· ότι οι λεπτομέρειες εφαρμογής και ο καθορισμός των μετατροπών αυτών έχουν καθορισθεί στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1068/93 της Επιτροπής⁽¹⁰⁾·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχειρίσεως Οπωροκηπευτικών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Κατά την εισαγωγή νωπών λεμονιών, (κωδικός ΣΟ ex 0805 30 10) καταγωγής Τουρκίας, εισπράττεται εξισωτική εισφορά, της οποίας το ύψος καθορίζεται σε 2,24 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα καθαρού δάρους.

2. Ο δασμός που εφαρμόζεται κατά την εισαγωγή των εν λόγω προϊόντων καθορίζεται σε 4 %.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 6 Νοεμβρίου 1993.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 26 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72, ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μέχρι τις 11 Νοεμβρίου 1993.

(1) ΕΕ αριθ. L 118 της 20. 5. 1972, σ. 1.

(2) ΕΕ αριθ. L 69 της 20. 3. 1993, σ. 7.

(3) ΕΕ αριθ. L 132 της 29. 5. 1993, σ. 90.

(4) ΕΕ αριθ. L 313 της 30. 10. 1992, σ. 18.

(5) ΕΕ αριθ. L 220 της 10. 8. 1974, σ. 20.

(6) ΕΕ αριθ. L 28 της 5. 2. 1993, σ. 45.

(7) ΕΕ αριθ. L 367 της 23. 12. 1981, σ. 3.

(8) ΕΕ αριθ. L 150 της 6. 6. 1984, σ. 4.

(9) ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.

(10) ΕΕ αριθ. L 108 της 1. 5. 1993, σ. 106.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Νοεμβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 3059/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Νοεμβρίου 1993

περί καθορισμού των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1992 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2193/93⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, η διαφορά μεταξύ των τιμών των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού αυτού και των τιμών των προϊόντων αυτών στην Κοινότητα δύναται να καλυφθεί από μια επιστροφή κατά την εξαγωγή·

ότι οι επιστροφές πρέπει να καθορίζονται λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που προβλέπονται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1533/93 της Επιτροπής⁽³⁾ της 22ας Ιουνίου 1993 περί θεσπίσεως των γενικών κανόνων σχετικά με τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή καθώς επίσης και των μέτρων τα οποία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη σε περίπτωση διαταραχών στον τομέα των σιτηρών·

ότι, για τα αλεύρα, τα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου και σικάλεως· ότι η επιστροφή που εφαρμόζεται στα προϊόντα αυτά πρέπει να υπολογίζεται αφού ληφθεί υπόψη η αναγκαία ποσότητα σιτηρών για την παρασκευή των εξεταζόμενων προϊόντων· ότι οι ποσότητες αυτές έχουν καθορισθεί στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1533/93·

ότι η κατάσταση της διεθνούς αγοράς ή οι ειδικές απαιτήσεις ορισμένων αγορών δύναται να καταστήσουν αναγκαία τη διαφοροποίηση της επιστροφής για ορισμένα προϊόντα ανάλογα με τον προορισμό τους·

ότι η επιστροφή καθορίζεται μία φορά το μήνα· ότι δύναται να τροποποιείται ενδιάμεσως·

ότι οι αντιπροσωπευτικές ισοτιμίες της αγοράς που καθορίζονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92

του Συμβουλίου⁽⁴⁾ χρησιμοποιούνται για να μετατραπεί το νόμισμα που εκφράζεται σε νόμισμα των τρίτων χωρών και αποτελούν τη βάση για τον καθορισμό των γεωργικών ισοτιμιών των νομισμάτων των κρατών μελών· ότι οι λεπτομέρειες εφαρμογής και ο καθορισμός των μετατροπών αυτών έχουν καθορισθεί στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1068/93 της Επιτροπής⁽⁵⁾·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών αυτών στην παρούσα κατάσταση της αγοράς στον τομέα των σιτηρών, και ιδίως στις τιμές των προϊόντων αυτών στην Κοινότητα και στη διεθνή αγορά, οδηγεί στον καθορισμό της επιστροφής στα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα·

ότι με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 του Συμβουλίου⁽⁶⁾ έχουν απαγορευθεί οι συναλλαγές μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο)· ότι η απαγόρευση αυτή δεν εφαρμόζεται σε ορισμένες καταστάσεις όπως εκείνες που απαριθμούνται κατά τρόπο περιοριστικό στα άρθρα 2, 4, 5 και 7· ότι πρέπει, συνεπώς, να ληφθεί αυτό υπόψη κατά τον καθορισμό των επιστροφών·

ότι η Επιτροπή Διαχειρίσεως Σιτηρών δεν διατύπωσε γνώμη στην προθεσμία που όρισε ο πρόεδρος της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή των αναφερόμενων στο άρθρο 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 προϊόντων, εκτός της βύνης, ως έχουν, καθορίζονται στα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Νοεμβρίου 1993.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 196 της 5. 8. 1993, σ. 22.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 151 της 23. 6. 1993, σ. 15.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 108 της 1. 5. 1993, σ. 106.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 102 της 28. 4. 1993, σ. 14.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Νοεμβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 1993 περί καθορισμού των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως

(Ecu/τόνο)			(Ecu/τόνο)		
Κωδικός προϊόντος	Προορισμός ⁽¹⁾	Επιστροφή ⁽²⁾	Κωδικός προϊόντος	Προορισμός ⁽¹⁾	Επιστροφή ⁽²⁾
0709 90 60 000	—	—	1005 90 00 000	03	35,00
0712 90 19 000	—	—		04	15,00
1001 10 00 200	—	—		02	0
1001 10 00 400	—	—	1007 00 90 000	—	—
1001 90 91 000	05	55,00	1008 20 00 000	—	—
	02	0	1101 00 00 100	01	76,00
1001 90 99 000	03	46,00	1101 00 00 130	01	70,50
	02	15,00	1101 00 00 150	01	64,50
1002 00 00 000	03	25,00	1101 00 00 170	01	59,50
	02	15,00	1101 00 00 180	01	55,50
1003 00 10 000	05	68,00	1101 00 00 190	—	—
	02	0	1101 00 00 900	—	—
1003 00 20 000	03	58,00	1102 10 00 500	01	76,00
	02	15,00	1102 10 00 700	—	—
1003 00 80 000	03	58,00	1102 10 00 900	—	—
	02	15,00	1103 11 30 200	—	— ⁽³⁾
1004 00 00 200	05	55,00	1103 11 30 900	—	—
	02	0	1103 11 50 200	—	— ⁽³⁾
1004 00 00 400	—	—	1103 11 50 400	—	—
1005 10 90 000	—	—	1103 11 50 900	—	—
			1103 11 90 200	—	— ⁽³⁾
			1103 11 90 800	—	—

(¹) Προορισμοί:

01 όλες οι τρίτες χώρες.

02 άλλες τρίτες χώρες.

03 Ελβετία, Αυστρία, Λιχτενστάιν, Θέουτα και Μελίλια.

04 η ζώνη I, η ζώνη III β), η ζώνη VIII α), η Κούβα και η Ουγγαρία.

05 Αλγερία και Μαρόκο.

(²) Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή προς την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο) μπορούν να χορηγηθούν μόνο με την τήρηση των όρων που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93.

(³) Όταν αυτό το προϊόν περιέχει σιμιγδάλι συσσωματωμένο, ουδεμία επιστροφή κατά την εξαγωγή χορηγείται.

NB: Οι ζώνες είναι αυτές που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2145/92 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 214 της 30. 7. 1992, σ. 20).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 3060/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Νοεμβρίου 1993

περί καθορισμού των ποσοστών των επιστροφών που εφαρμόζονται σε ορισμένα προϊόντα των τομέων των σιτηρών και της όρυζας που εξάγονται υπό μορφή εμπορευμάτων που δεν υπάγονται στο παράρτημα II της συνθήκης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1992 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2193/93⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1976 περί κοινής οργάνωσης αγοράς της όρυζας⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1544/93⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 17 παράγραφος 2 τέταρτο εδάφιο πρώτη πρόταση,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 και το άρθρο 17 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76, η διαφορά μεταξύ των τιμών στην παγκόσμια αγορά των προϊόντων που προβλέπονται στο άρθρο 1 καθενός από τους δύο αυτούς κανονισμούς και των τιμών στην Κοινότητα μπορεί να καλυφθεί από επιστροφή κατά την εξαγωγή·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3035/80 του Συμβουλίου της 11ης Νοεμβρίου 1980 περί θεσπίσεως, για ορισμένα γεωργικά προϊόντα που εξάγονται υπό μορφή εμπορευμάτων τα οποία δεν υπάγονται στο παράρτημα II της συνθήκης, των γενικών κανόνων των σχετικών με την παροχή των επιστροφών κατά την εξαγωγή και των κριτηρίων καθορισμού του ποσού τους⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3381/90⁽⁶⁾, έχει εξειδικεύσει εκείνα τα προϊόντα για τα οποία συντρέχει λόγος να καθορισθεί ποσοστό επιστροφής, που εφαρμόζεται κατά την εξαγωγή τους υπό μορφή εμπορευμάτων τα οποία κατονομάζονται, κατά την περίπτωση, στο παράρτημα Β του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 ή στο παράρτημα Β του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3035/80, το ποσοστό της επιστροφής ανά 100 χιλιόγραμμα καθενός από τα προϊόντα βάσειος πρέπει να καθορισθεί για κάθε μήνα·

ότι, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του ίδιου αυτού άρθρου, για τον καθορισμό του ποσοστού αυτού συντρέχει λόγος να ληφθούν υπόψη ιδίως:

α) αφενός, το μέσο κόστος εφοδιασμού σε σχετικά προϊόντα βάσειος των μεταποιητικών βιομηχανιών στην αγορά της Κοινότητας και, αφετέρου, οι τιμές που εφαρμόζονται στην παγκόσμια αγορά·

β) το επίπεδο των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των μεταποιημένων γεωργικών προϊόντων που υπάγονται στο παράρτημα II της συνθήκης και των οποίων οι συνθήκες παραγωγής είναι παρεμφερείς·

γ) η αναγκαιότητα να εξασφαλισθούν ίσοι όροι ανταγωνισμού μεταξύ των βιομηχανιών που χρησιμοποιούν τα κοινοτικά προϊόντα και αυτών που χρησιμοποιούν τα προϊόντα τρίτων χωρών υπό το καθεστώς εμπορίου ενεργητικής τελειοποίησης·

ότι εάν δεν υπάρχει απόδειξη ότι το προς εξαγωγή εμπόρευμα δεν έτυχε επιστροφής στην παραγωγή σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1722/93 της Επιτροπής της 30ής Ιουνίου 1993 για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής σχετικά με τα καθεστώτα επιστροφών στην παραγωγή στον τομέα των σιτηρών και του ρυζιού⁽⁷⁾, πρέπει να προβλεφθεί ότι το ποσό της επιστροφής στην εξαγωγή μειώνεται κατά το ποσό της εν λόγω επιστροφής στην παραγωγή που ισχύει την ημέρα της παραλαβής της δήλωσης εξαγωγής· ότι το σύστημα αυτό είναι το μόνο που επιτρέπει αποφυγή κάθε κινδύνου νοθείας·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 565/80 του Συμβουλίου της 4ης Μαρτίου 1980 για την εκ των προτέρων καταβολή των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα⁽⁸⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2026/83⁽⁹⁾, και ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87 της Επιτροπής της 27ης Νοεμβρίου 1987 για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα⁽¹⁰⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2805/93⁽¹¹⁾, καθόρισαν ένα καθεστώς προκαταβολής των επιστροφών στις εξαγωγές, που πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά την αναπροσαρμογή των εν λόγω επιστροφών·

ότι, ύστερα από το διακανονισμό ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα και τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής σχετικά με τις εξαγωγές ζυμαρικών από την Κοινότητα στις Ηνωμένες Πολιτείες, που εγκρίθηκε με την απόφαση 87/482/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽¹²⁾, είναι αναγκαίο

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 196 της 5. 8. 1993, σ. 22.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 166 της 25. 6. 1976, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 154 της 25. 6. 1993, σ. 5.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 323 της 29. 11. 1980, σ. 27.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 327 της 27. 11. 1990, σ. 4.⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 159 της 1. 7. 1993, σ. 112.⁽⁸⁾ ΕΕ αριθ. L 62 της 7. 3. 1980, σ. 5.⁽⁹⁾ ΕΕ αριθ. L 199 της 22. 7. 1983, σ. 12.⁽¹⁰⁾ ΕΕ αριθ. L 351 της 14. 12. 1987, σ. 1.⁽¹¹⁾ ΕΕ αριθ. L 256 της 14. 10. 1993, σ. 7.⁽¹²⁾ ΕΕ αριθ. L 275 της 29. 9. 1987, σ. 36.

να διαφοροποιηθούν οι επιστροφές για τα εμπορεύματα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1902 11 00 και 1902 19 ανάλογα με τον προορισμό τους·

ότι είναι αναγκαία η διαφοροποίηση των επιστροφών προκειμένου να εφαρμοστεί το άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3035/80·

ότι με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 του Συμβουλίου⁽¹⁾ έχουν απαγορευθεί οι συναλλαγές μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο)· ότι η απαγόρευση αυτή δεν εφαρμόζεται σε ορισμένες καταστάσεις όπως εκείνες που απαριθμούνται κατά τρόπο περιοριστικό στα άρθρα 2, 4, 5 και 7· ότι πρέπει, συνεπώς, να ληφθεί αυτό υπόψη κατά τον καθορισμό των επιστροφών·

ότι, προκειμένου ιδίως για τα άμυλα του κωδικού ΣΟ 1108, οι επιστροφές κατά την εξαγωγή των μη μεταποιημένων υπόκεινται στην τήρηση περιεκτικότητας σε ξηρά ύλη 77 % για τα άμυλα γεωμήλων και 84 % για τα άμυλα δημητριακών·

ότι, αναφορικά με τις πατάτες, μόνο τα άμυλα υπόκεινται σε κοινή οργάνωση αγοράς και, κατά συνέπεια, θα πρέπει να καθορίζονται επακριβώς οι όροι εις τους οποίους αυτά πρέπει να ανταποκρίνονται, για να δικαιούνται την επιστροφή·

ότι, για τα σιρόπια γλυκόζης ή μαλτοδεξτρίνης, θα πρέπει να διευκρινίζεται η περιεκτικότης σε ξηρό εκχύλισμα για την οποία καθορίζεται το ποσοστό επιστροφής·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισεως Σιτηρών,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 2 και 3, τα ποσοστά επιστροφών που εφαρμόζονται στα προϊόντα δάσεως που εμφανίζονται στο παράρτημα Α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3035/80 και που προβλέπονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 ή στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76, τα οποία εξάγονται υπό μορφή προϊόντων που κατονομάζονται αντίστοιχα στο παράρτημα Β του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 ή στο παράρτημα Β του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76, καθορίζονται όπως υποδεικνύεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

2. Για τα χημικά προϊόντα που περιλαμβάνονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1722/93, τα ποσά επιστροφής που προβλέπονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται με παρουσίαση, κατά την παραλαβή της δήλωσης εξαγωγής και για υποστήριξη της αίτησης είσπραξης της επιστροφής κατά την εξαγωγή, των αποδεικτικών για το ότι, για τα βασικά προϊόντα που χρησιμοποιήθηκαν στην παρασκευή αυτών των προς εξαγωγή χημικών προϊόντων, το ευεργέτημα καταλογισμού μιας επιστροφής κατά

την παραγωγή που προβλέπεται από τον κανονισμό που προαναφέρθηκε ούτε ζητήθηκε ούτε θα ζητηθεί.

Η απόδειξη που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο παρέχεται με την προσκόμιση από τον εξαγωγέα δήλωσης του μεταποιητή του εν λόγω βασικού προϊόντος με την οποία θεβαιώνεται ότι για το προϊόν αυτό δεν έχει ζητηθεί επιστροφή κατά την παραγωγή βάσει των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1722/93 και ούτε θα ζητηθεί.

3. Όταν δεν προσκομίζεται η απόδειξη που αναφέρεται στην παράγραφο 2, το ποσοστό της επιστροφής κατά την εξαγωγή,

α) το οποίο ισχύει την ημέρα της παραλαβής της δήλωσης εξαγωγής του εμπορεύματος ή την ημέρα που προβλέπεται στο άρθρο 26 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87, εφόσον δεν υπήρξε προκαθορισμός αυτού του ποσοστού

ή

β) που έχει αποτελέσει αντικείμενο προκαθορισμού, μειώνεται κατά το ποσό της επιστροφής στην παραγωγή που ισχύει, για το βασικό προϊόν που έχει χρησιμοποιηθεί, δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1722/93, την ημέρα της παραλαβής της δήλωσης εξαγωγής του εμπορεύματος ή κατά την ημέρα που αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87, στην περίπτωση που τα προϊόντα τίθενται υπό καθεστώς προπληρωμής της επιστροφής κατά την εξαγωγή.

Άρθρο 2

1. Η επιστροφή για τα άμυλα κάθε είδους του κωδικού ΣΟ 1108 ή για τα προϊόντα του παραρτήματος Α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 που προέρχονται από την μεταποίηση των ανωτέρω αμύλων κάθε είδους χορηγείται μόνο κατόπιν προσκομίσεως δηλώσεως του προμηθευτή των προϊόντων αυτών όπου θεβαιώνεται ότι έχουν παρασκευαστεί απευθείας από δημητριακά, γεωμύλα ή ρύζι αποκλεισμένης της χρησιμοποίησεως υποπροϊόντων ληφθέντων κατά την παρασκευή άλλων γεωργικών προϊόντων ή εμπορευμάτων.

Η δήλωση που προβλέπεται στο προηγούμενο εδάφιο μπορεί να ισχύει, μέχρι και αναλήσεώς της, για κάθε προμήθεια προερχόμενη από τον ίδιο παραγωγό και ελέγχεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 παράγραφος 1 και παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3035/80.

2. Εάν η περιεκτικότητα σε ξηρό εκχύλισμα του αμύλου γεωμήλων, εξομοιωμένου με το άμυλο αραβοσίτου δυνάμει του άρθρου 1 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3035/80, είναι ίση ή ανώτερη του 80 % το ποσοστό της επιστροφής ισούται με εκείνο που καθορίζεται στο παράρτημα· εάν η περιεκτικότητα σε ξηρό εκχύλισμα είναι μικρότερη από 80 %, το ποσοστό της επιστροφής, ισούται με εκείνο που καθορίζεται στο παράρτημα επί την πραγματική εκατοστιαία αναλογία του ξηρού εκχυλίσματος διά του 80.

Για όλα τα άλλα άμυλα κάθε είδους, αν η περιεκτικότητα σε ξηρό εκχύλισμα είναι ίση ή ανώτερη του 87 %, το ποσοστό της επιστροφής είναι εκείνο που καθορίζεται στο παράρτημα· εάν η περιεκτικότητα σε ξηρό εκχύλισμα είναι μικρότερη από 87 % το ποσοστό της επιστροφής ισούται με εκείνο που καθορίζεται στο παράρτημα επί την πραγματική εκατοστιαία αναλογία του ξηρού εκχυλίσματος διά του 87.

(¹) ΕΕ αριθ. L 102 της 28. 4. 1993, σ. 14.

3. Για την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου, η περιεκτικότητα των αμύλων κάθε είδους σε ξηρά ύλη προσδιορίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο που προβλέπεται στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1908/84 της Επιτροπής⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2507/87⁽²⁾, για τα άλευρα.

4. Όταν ζητείται η επιστροφή κατά την εξαγωγή των εμπορευμάτων, οι ενδιαφερόμενοι οφείλουν να δηλώσουν την περιεκτικότητα σε ξηρό εκχύλισμα των αμύλων κάθε είδους που έχουν χρησιμοποιηθεί, εκτός εάν η πληροφορία αυτή έχει ήδη καταγραφεί από τον αρμόδιο οργανισμό που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3035/80, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

Άρθρο 3

1. Αν η περιεκτικότης σε ξηρό εκχύλισμα των σιροπιών γλυκόζης ή μαλτοδεξτρίνης που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1702 30 59, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 ή 2106 90 55 είναι ανώτερη ή ίση προς 78 %, το ποσοστό της επιστροφής θα είναι εκείνο που ορίζεται σύμφωνα με το παράρτημα. Αν η περιεκτικότης σε ξηρό εκχύλισμα των σιροπιών αυτών

είναι κατώτερη από 78 %, το εφαρμοζόμενο ποσοστό θα είναι ίσο προς το ποσοστό επιστροφής που ορίζεται σύμφωνα με το παράρτημα πολλαπλασιαζόμενο επί το πραγματικό εκατοστιαίο ποσοστό του ξηρού εκχυλίσματος και διαιρούμενο διά 78.

2. Για την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου, η περιεκτικότης σε ξηρή ύλη των σιροπιών γλυκόζης ή μαλτοδεξτρίνης καθορίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο 2 του παραρτήματος II της οδηγίας 79/796/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽³⁾ ή σύμφωνα με κάθε άλλη κατάλληλη μέθοδο ανάλυσης που παρέχει τουλάχιστον τις ίδιες εγγυήσεις.

3. Κατά την υποβολή της αιτήσεως επιστροφής κατά την εξαγωγή εμπορευμάτων, ο ενδιαφερόμενος υποχρεούται να δηλώσει την περιεκτικότητα σε ξηρό εκχύλισμα των εξαγομένων σιροπιών γλυκόζης και μαλτοδεξτρίνης, εκτός εάν η πληροφορία αυτή έχει καταγραφεί από τον αρμόδιο οργανισμό όπως προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3035/80, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας παραγράφου.

Άρθρο 4

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Νοεμβρίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Νοεμβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

Martin BANGEMANN

Αντιπρόεδρος

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 178 της 5. 7. 1984, σ. 22.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 235 της 20. 8. 1987, σ. 10.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 239 της 22. 9. 1979, σ. 24.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 1993 περί καθορισμού των ποσοστών των επιστροφών που εφαρμόζονται σε ορισμένα προϊόντα των τομέων των σιτηρών και της όρυζας που εξάγονται υπό μορφή εμπορευμάτων που δεν υπάγονται στο παράρτημα II της συνθήκης

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων (1)	Ποσοστά επιστροφών ανά 100 kg των προϊόντων βάσεως (2)
1001 10 00	Σιτάρι σκληρό: — Χρησιμοποιήθηκε μη επεξεργασμένο: — — Σε περίπτωση εξαγωγής προϊόντων των κωδικών ΣΟ 1902 11 και 1902 19, προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής — — Για τις υπόλοιπες περιπτώσεις — Χρησιμοποιήθηκε υπό μορφή: — — Σβόλων του κωδικού ΣΟ 1103, ή άλλων επεξεργασμένων σπόρων (εκτός αυτών με μερική απόξεση του περικαρπίου, μόνο σπασμένων ή φύτρων) του κωδικού ΣΟ 1104 — — Σπόρων με μερική απόξεση περικαρπίου του κωδικού ΣΟ 1104 και αμύλων του κωδικού ΣΟ 1108 — — Φύτρων του κωδικού ΣΟ 1104 — — Γλουτένης του κωδικού 1109 — — Άλλων (εκτός αλεύρων του κωδικού ΣΟ 1101 και πλιγουριών και σιμιγδαλιών του κωδικού ΣΟ 1103)	— — — — — — — —
1001 90 99	Σιτάρι μαλακό και σιμιγδάλη: — Χρησιμοποιήθηκε μη επεξεργασμένο: — — Σε περίπτωση εξαγωγής προϊόντων των κωδικών ΣΟ 1902 11 και 1902 19, προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής — — Για τις υπόλοιπες περιπτώσεις — Χρησιμοποιήθηκε υπό μορφή: — — Σβόλων του κωδικού ΣΟ 1103, ή άλλων επεξεργασμένων σπόρων (εκτός αυτών με μερική απόξεση του περικαρπίου, μόνο σπασμένων ή φύτρων) του κωδικού ΣΟ 1104 — — Σπόρων με μερική απόξεση περικαρπίου του κωδικού ΣΟ 1104 και αμύλων του κωδικού ΣΟ 1108 — — Φύτρων του κωδικού ΣΟ 1104 — — Γλουτένης του κωδικού ΣΟ 1109 — — Άλλων (εκτός αλεύρων του κωδικού ΣΟ 1101 και πλιγουριών και σιμιγδαλιών του κωδικού ΣΟ 1103)	— 2,328 3,880 — 2,328 3,492 1,358 — 3,880
1002 00 00	Σίκαλη: — Χρησιμοποιήθηκε μη επεξεργασμένη: — Χρησιμοποιήθηκε υπό μορφή: — — Σβόλων του κωδικού ΣΟ 1103 ή με ολική σχεδόν απόξεση του περικαρπίου και στρογγυλεμένα τα δύο άκρα τους του κωδικού ΣΟ 1104 — — Σπόρων πλατισμένων ή σε νιφάδες και σπόροι με μερική απόξεση περικαρπίου του κωδικού ΣΟ 1104 — — Φύτρων του κωδικού ΣΟ 1104 — — Αμύλων του κωδικού ΣΟ 1108 19 90 — — Γλουτένης του κωδικού ΣΟ 2303 10 90 — — Άλλων (εκτός αλεύρων του κωδικού ΣΟ 1102)	3,880 — 2,328 3,492 1,463 4,181 — 3,880
1003 00 80	Κριθάρι: — Χρησιμοποιήθηκε μη επεξεργασμένο: — Χρησιμοποιήθηκε υπό μορφή: — — Αλεύρων του κωδικού ΣΟ 1102, πλιγουριών και σιμιγδαλιών του κωδικού 1103 ή σπόρων πλατισμένων, σπόρων σε νιφάδες ή σπόρων με ολική σχεδόν απόξεση του περικαρπίου και στρογγυλεμένα τα δύο άκρα τους του κωδικού ΣΟ 1104 — — Σβόλων του κωδικού ΣΟ 1103 — — Φύτρων του κωδικού ΣΟ 1104 — — Αμύλων του κωδικού ΣΟ 1108 19 90 — — Γλουτένης του κωδικού ΣΟ 2303 10 90 — — Άλλων	6,681 — 4,677 4,009 1,463 4,181 — 6,681

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων ⁽¹⁾	Ποσοστά επιστροφών ανά 100 kg των προϊόντων βάσεως ⁽²⁾
1004 00 00	Βρώμη: - Χρησιμοποιήθηκε μη επεξεργασμένη: - Χρησιμοποιήθηκε υπό μορφή: - - Σβόλων του κωδικού 1103 και με ολική σχεδόν απόξεση του περικαρπίου και στρογγυλεμένα τα δύο άκρα τους του κωδικού ΣΟ 1104 - - Σπόρων πλατυσμένων ή σε νιφάδες και σπόροι με μερική απόξεση περικαρπίου του κωδικού ΣΟ 1104 - - Φύτρων του κωδικού ΣΟ 1104 - - Αμύλων του κωδικού ΣΟ 1108 19 90 - - Γλουτένης του κωδικού ΣΟ 2303 10 90 - - Άλλων	6,490 3,894 5,841 1,463 4,181 — 6,490
1005 90 00	Καλαμπόκι: - Χρησιμοποιήθηκε μη επεξεργασμένο: - Χρησιμοποιήθηκε υπό μορφή: - - Αλεύρων του κωδικού ΣΟ 1102 20 10 και 1102 20 90 - - Πλιγουριών και σιμιγδαλιών του κωδικού ΣΟ 1103 και σπόρων πλατυσμένων ή σε νιφάδες του κωδικού ΣΟ 1104 - - Σβόλων του κωδικού 1103 - - Σπόρων με μερική απόξεση περικαρπίου ή σπόρων με ολική σχεδόν απόξεση περικαρπίου και στρογγυλεμένα τα δύο άκρα τους του κωδικού ΣΟ 1104 - - Φύτρων του κωδικού ΣΟ 1104 - - Αμύλων του κωδικού ΣΟ 1108 12 00 - - Γλουτένης του κωδικού ΣΟ 2303 10 11 - - Άλλων ⁽³⁾	4,181 2,927 3,345 2,509 3,763 1,463 4,181 1,672 4,181
1006 20	Ρύζι αποφλοιωμένο σε στρογγυλούς κόκκους	18,755
	Ρύζι αποφλοιωμένο σε μέτριους κόκκους	16,698
	Ρύζι αποφλοιωμένο σε μακρείς κόκκους	16,698
ex 1006 30	Ρύζι λευκασμένο σε στρογγυλούς κόκκους	24,200
	Ρύζι λευκασμένο σε μέτριους κόκκους	24,200
	Ρύζι λευκασμένο σε μακρείς κόκκους	24,200
1006 40 00	Ρύζι σε θραύσματα: - Χρησιμοποιήθηκε μη επεξεργασμένο: - χρησιμοποιήθηκε υπό μορφή: - - αλεύρων του κωδικού ΣΟ 1102 30, πλιγουριών και σιμιγδαλιών ή σβόλων του κωδικού ΣΟ 1103 - - νιφάδων του κωδικού ΣΟ 1104 19 91 - - αμύλων του κωδικού ΣΟ 1108 19 10 - - άλλων	5,500 5,500 3,300 5,500 —
1007 00 90	Σόργο	6,490
1101 00 00	Άλευρα σιταριού: - Σε περίπτωση εξαγωγής προϊόντων των κωδικών ΣΟ 1902 11 και 1902 19, προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής - Για τις υπόλοιπες περιπτώσεις	2,863 4,772
1102 10 00	Αλεύρι σίκαλης	5,316
1103 11 30	Σιμιγδάλια:	
1103 11 50	Πλιγούρια, σιμιγδάλια σιταριού σκληρού: - Σε περίπτωση εξαγωγής προϊόντων των κωδικών ΣΟ 1902 11 και 1902 19, προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής - Για τις υπόλοιπες περιπτώσεις	— —
1103 11 90	Πλιγούρια, σιμιγδάλια σιταριού μαλακού: - Σε περίπτωση εξαγωγής προϊόντων των κωδικών ΣΟ 1902 11 και 1902 19, προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής - Για τις υπόλοιπες περιπτώσεις	— —

⁽¹⁾ Οι ποσότητες των μεταποιημένων προϊόντων που χρησιμοποιούνται πρέπει να πολλαπλασιάζονται, ανάλογα με την περίπτωση, με τους συντελεστές που αναγράφονται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1620/93 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 155 της 26. 6. 1993, σ. 29).

⁽²⁾ Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή προς την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο) μπορούν να χορηγηθούν μόνο με την τήρηση των όρων που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93.

⁽³⁾ Όσον αφορά τα σιρόπια που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1702 30 91, 1702 40 90 και 1702 60 90 τα οποία έχουν κατασκευαστεί από μείγματα των σιροπιών γλυκόζης και φρουκτόζης δίνει δικαίωμα επιστροφής κατά την εξαγωγή.

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Οκτωβρίου 1993

με την οποία εξουσιοδοτείται το Βασίλειο του Βελγίου να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 2 σημείο 1 και το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ σε θέματα εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών

(93/555/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 27,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, βάσει του άρθρου 27 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, το Συμβούλιο δύναται, μετά από πρόταση της Επιτροπής, να επιτρέπει ομόφωνα σε κάθε κράτος μέλος τη λήψη ειδικών μέτρων παρέκκλισης από την οδηγία αυτή προκειμένου να απλουστευθεί η είσπραξη του φόρου ή να αποτραπούν ορισμένες περιπτώσεις φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής·

ότι, με επιστολή της 2ας Ιουνίου 1993 που παρέλαβε η Επιτροπή στις 30 Ιουνίου 1993, το Βασίλειο του Βελγίου ζήτησε την άδεια για λήψη μέτρων παρέκκλισης από το άρθρο 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·

ότι τα υπόλοιπα κράτη μέλη ενημερώθηκαν στις 14 Ιουλίου 1993 για την αίτηση που υπέβαλε το Βασίλειο του Βελγίου·

ότι η εφαρμογή του μεταβατικού καθεστώτος ΦΠΑ συνεπάγεται την επιβολή ΦΠΑ για ορισμένες εργασίες σε ενσώ-

ματα κινητά αγαθά και για ορισμένες υπηρεσίες μεταφοράς αγαθών στον τόπο παροχής αυτών των υπηρεσιών, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ο τόπος στον οποίο ο υποκείμενος στο φόρο λήπτης αυτών των υπηρεσιών μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματά του προς έκπτωση και ότι λόγω του γεγονότος αυτού οι ενδιαφερόμενοι προσφεύγουν ολοένα και περισσότερο στις διαδικασίες επιστροφής του φόρου που προβλέπεται από τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ⁽²⁾ και 86/560/ΕΟΚ⁽³⁾·

ότι η συνεχώς μεγαλύτερη προσφυγή στις διαδικασίες επιστροφής που προβλέπονται από τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ και 86/560/ΕΟΚ ενδέχεται να λειτουργήσει ανασταλτικά για την ανάπτυξη του ενδοκοινοτικού εμπορίου ορισμένων υπηρεσιών·

ότι το εν λόγω μέτρο παρέκκλισης αποσκοπεί στην απλούστευση της διαδικασίας απαλλαγής ορισμένων υπηρεσιών που παρέχονται σε υποκείμενους στο φόρο μη εγκατεστημένους στο εσωτερικό της χώρας αλλά εγγεγραμμένους στην Κοινότητα, για τις οποίες οι εν λόγω υποκείμενοι στο φόρο θα θεμελιώναν οπωσδήποτε δικαίωμα επιστροφής του φόρου·

ότι πρέπει να επιβληθούν στους υποκείμενους στο φόρο ορισμένες υποχρεώσεις προκειμένου να αποτραπεί η φοροδιαφυγή και η φοροαποφυγή·

ότι είναι επιθυμητό να περιοριστεί η εν λόγω παρέκκλιση στο χρονικό διάστημα που είναι απαραίτητο για να δοθεί στο Συμβούλιο η δυνατότητα να υιοθετήσει, βάσει πρότασης της Επιτροπής, οριστική λύση·

ότι το εν λόγω μέτρο παρέκκλισης δεν έχει επίπτωση στους ίδιους πόρους ΦΠΑ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/111/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 384 της 30. 12. 1992 σ. 47).

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 331 της 27. 12. 1979, σ. 11.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 326 της 21. 11. 1986, σ. 40.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2 σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, επιτρέπεται στο Βασίλειο του Βελγίου να απαλλάσσει την, κατά το άρθρο 2, παροχή υπηρεσιών προς υποκείμενους σε φόρο προσδιοριζόμενους σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχεία γ), δ) και ε) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και σε άλλο κράτος μέλος εκτός από το Βέλγιο οι οποίοι θα είχαν δικαίωμα, σύμφωνα με τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ και 86/560/ΕΟΚ, επιστροφής του φόρου που θα όφειλαν εάν οι υπηρεσίες αυτές φορολογούνταν.

Άρθρο 2

Υπό τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 το Βασίλειο του Βελγίου επιτρέπεται να απαλλάσσει:

1. την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στην τρίτη και τέταρτη περίπτωση του άρθρου 9 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, εξαιρουμένης όμως της παροχής υπηρεσιών απαλλασσομένων σύμφωνα με τα άρθρα 14, 15 και 16 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.
2. τις υπηρεσίες μεταφορών εντός του εδάφους της χώρας, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οι οποίες συνδέονται άμεσα με την ενδοκοινοτική μεταφορά αγαθών όπως ορίζεται στο άρθρο 286 στοιχείο γ) σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.
3. βοηθητικές δραστηριότητες μεταφορών κατά την έννοια του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 9 παράγραφος 2 στοιχείο γ) που ασκούνται εντός του εδάφους της χώρας και συνδέονται με τις υπηρεσίες μεταφορών που καλύπτονται από την ανωτέρω παράγραφο 2.

Άρθρο 3

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οι υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 2 και παρέχονται ατελώς υπό τις προϋποθέσεις οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 1 θεμελιώνουν δικαίωμα προς έκπτωση.

Άρθρο 4

Για να εφαρμοσθεί η απαλλαγή που προβλέπεται στο άρθρο 1, ο παρέχων υπηρεσίες οφείλει κυρίως:

1. Για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 1:
 - να διαθέτει πιστοποιητικό που να βεβαιώνει ότι το πρόσωπο στο οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες υπόκειται στο φόρο. Το πιστοποιητικό αυτό εκδίδεται σύμφωνα με τον τύπο που προβλέπεται στις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ ή 86/560/ΕΟΚ,

— να αναφέρει, στο τιμολόγιό του, το λόγο της απαλλαγής και τον αναγνωριστικό αριθμό με τον οποίο προσδιορίζεται ο πελάτης σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχεία γ), δ) και ε) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και υπό τον οποίο του έχουν παρασχεθεί υπηρεσίες.

2. Για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 2:

— να πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στη δεύτερη περίπτωση του σημείου 1, και να διαθέτει δήλωση με την οποία το πρόσωπο προς το οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες αναγνωρίζει ότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 1,

— να αποδεικνύει ότι οι υπηρεσίες μεταφορών συνδέονται άμεσα με ενδοκοινοτική μεταφορά κατά την έννοια του άρθρου 286 στοιχείο γ) σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

3. Για τη παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 3:

— να πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στη δεύτερη περίπτωση του σημείου 1 και να διαθέτει δήλωση με την οποία το πρόσωπο προς το οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες αναγνωρίζει ότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 1,

— να αποδεικνύει ότι οι βοηθητικές δραστηριότητες μεταφορών συνδέονται άμεσα με τις υπηρεσίες μεταφορών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 2.

Άρθρο 5

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα ύστερα από πρόταση που θα υποβάλει η Επιτροπή το συντομότερο δυνατόν, εγκρίνει, κατόπιν διαβουλεύσεων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1994, τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ η οποία θα καλύπτει τις υπηρεσίες της παρούσας απόφασης.

Οι παρεκκλίσεις της παρούσας λήγουν την ημερομηνία που θα αποφασίσει το Συμβούλιο όταν εγκρίνει την τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οπωσδήποτε όμως στις 31 Δεκεμβρίου 1994.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο του Βελγίου.

Λουξεμβούργο, 25 Οκτωβρίου 1993.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Ph. MAYSTADT

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Οκτωβρίου 1993

με την οποία εξουσιοδοτείται το Βασίλειο της Δανίας να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 2, σημείο 1 και το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ σε θέματα εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών

(93/556/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 27,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, βάσει του άρθρου 27 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, το Συμβούλιο δύναται, μετά από πρόταση της Επιτροπής, να επιτρέπει ομόφωνα σε κάθε κράτος μέλος τη λήψη ειδικών μέτρων παρέκκλισης από την οδηγία αυτή προκειμένου να απλουστευθεί η είσπραξη του φόρου ή να αποτραπούν ορισμένες περιπτώσεις φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής·

ότι, με επιστολή της 19ης Μαΐου 1993 που παρέλαβε η Επιτροπή στις 30 Ιουνίου 1993, το Βασίλειο της Δανίας ζήτησε την άδεια για λήψη μέτρων παρέκκλισης από το άρθρο 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·

ότι τα υπόλοιπα κράτη μέλη ενημερώθηκαν στις 14 Ιουλίου 1993 για την αίτηση που υπέβαλε το Βασίλειο της Δανίας·

ότι η εφαρμογή του μεταβατικού καθεστώτος ΦΠΑ συνεπάγεται την επιβολή ΦΠΑ για ορισμένες εργασίες σε ενσώματα κινητά αγαθά και για ορισμένες υπηρεσίες μεταφοράς αγαθών στον τόπο παροχής αυτών των υπηρεσιών, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ο τόπος στον οποίο ο υποκείμενος στο φόρο λήπτης αυτών των υπηρεσιών μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματά του προς έκπτωση και ότι λόγω του γεγονότος αυτού οι ενδιαφερόμενοι προσφεύγουν ολοένα και περισσότερο στις διαδικασίες επιστροφής του φόρου που προβλέπονται από τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ⁽²⁾ και 86/560/ΕΟΚ⁽³⁾·

ότι η συνεχώς μεγαλύτερη προσφυγή στις διαδικασίες επιστροφής που προβλέπονται από τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ και 86/560/ΕΟΚ ενδέχεται να λειτουργήσει ανασταλτικά για την ανάπτυξη του ενδοκοινοτικού εμπορίου ορισμένων υπηρεσιών·

ότι το εν λόγω μέτρο παρέκκλισης αποσκοπεί στην απλούστευση της διαδικασίας απαλλαγής ορισμένων υπηρεσιών που παρέχονται σε υποκείμενους στο φόρο μη εγκατεστημένους στο εσωτερικό της χώρας αλλά εγγεγραμμένους στην Κοινότητα, για τις οποίες οι εν λόγω υποκείμενοι στο φόρο θα θεμελιώναν οπωσδήποτε δικαίωμα επιστροφής του φόρου·

ότι πρέπει να επιβληθούν στους υποκείμενους στο φόρο ορισμένες υποχρεώσεις προκειμένου να αποτραπεί η φοροδιαφυγή και η φοροαποφυγή·

ότι είναι επιθυμητό να περιοριστεί η εν λόγω παρέκκλιση στο χρονικό διάστημα που είναι απαραίτητο για να δοθεί στο Συμβούλιο η δυνατότητα να υιοθετήσει, βάσει πρότασης της Επιτροπής, οριστική λύση·

ότι το εν λόγω μέτρο παρέκκλισης δεν έχει επίπτωση στους ίδιους πόρους ΦΠΑ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2 σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, επιτρέπεται στο Βασίλειο της Δανίας να απαλλάσσει την, κατά το άρθρο 2, παροχή υπηρεσιών προς υποκείμενους σε φόρο προσδιοριζόμενους σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχεία γ) δ) και ε) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και σε άλλο κράτος μέλος εκτός από το Βασίλειο της Δανίας οι οποίοι θα είχαν δικαίωμα, σύμφωνα με τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ και 86/560/ΕΟΚ, επιστροφής του φόρου που θα όφειλαν εάν οι υπηρεσίες αυτές φορολογούνταν.

Άρθρο 2

Υπό τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 το Βασίλειο της Δανίας επιτρέπεται να απαλλάσσει:

1. την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στην τρίτη και τέταρτη περίπτωση του άρθρου 9 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, εξαιρουμένης όμως της παροχής υπηρεσιών απαλλασσομένων σύμφωνα με τα άρθρα 14, 15 και 16 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·
2. τις υπηρεσίες μεταφορών εντός του εδάφους της χώρας, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οι οποίες συνδέονται άμεσα με την ενδοκοινοτική μεταφορά αγαθών όπως ορίζεται στο άρθρο 286 στοιχείο γ) σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·

(1) ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/111/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 384 της 30. 12. 1992 σ. 47).

(2) ΕΕ αριθ. L 331 της 27. 12. 1979, σ. 11.

(3) ΕΕ αριθ. L 326 της 21. 11. 1986, σ. 40.

3. βοηθητικές δραστηριότητες μεταφορών κατά την έννοια του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 9 παράγραφος 2 στοιχείο γ) που ασκούνται εντός του εδάφους της χώρας και συνδέονται με τις υπηρεσίες μεταφορών που καλύπτονται από την ανωτέρω παράγραφο 2.

Άρθρο 3

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οι υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 2 και παρέχονται ατελώς υπό τις προϋποθέσεις οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 1 θεμελιώνουν δικαίωμα προς έκπτωση.

Άρθρο 4

Για να εφαρμοσθεί η απαλλαγή που προβλέπεται στο άρθρο 1, ο παρέχων υπηρεσίες οφείλει κυρίως:

1. Για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 1:

- να διαθέτει πιστοποιητικό που να βεβαιώνει ότι το πρόσωπο στο οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες υπόκειται στο φόρο. Το πιστοποιητικό αυτό εκδίδεται σύμφωνα με τον τύπο που προβλέπεται στις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ ή 86/560/ΕΟΚ,
- να αναφέρει, στο τιμολόγιό του, το λόγο της απαλλαγής και τον αναγνωριστικό αριθμό με τον οποίο προσδιορίζεται ο πελάτης σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχεία γ), δ) και ε) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και υπό τον οποίο του έχουν παρασχεθεί υπηρεσίες.

2. Για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 2:

- να πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στη δεύτερη περίπτωση του σημείου 1, και να διαθέτει δήλωση με την οποία το πρόσωπο προς το οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες αναγνωρίζει ότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 1,
- να αποδεικνύει ότι οι υπηρεσίες μεταφορών συνδέονται άμεσα με ενδοκοινοτική μεταφορά κατά την

έννοια του άρθρου 286 στοιχείο γ) σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

3. Για τη παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 3,

- να πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στη δεύτερη περίπτωση του σημείου 1 και να διαθέτει δήλωση με την οποία το πρόσωπο προς το οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες αναγνωρίζει ότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 1,
- να αποδεικνύει ότι οι βοηθητικές δραστηριότητες μεταφορών συνδέονται άμεσα με τις υπηρεσίες μεταφορών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 2.

Άρθρο 5

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα ύστερα από πρόταση που θα υποβάλει η Επιτροπή το συντομότερο δυνατόν, εγκρίνει, κατόπιν διαβουλεύσεων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1994, τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ η οποία θα καλύπτει τις υπηρεσίες της παρούσας απόφασης.

Οι παρεκκλίσεις της παρούσας λήγουν την ημερομηνία που θα αποφασίσει το Συμβούλιο όταν εγκρίνει την τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οπωσδήποτε όμως στις 31 Δεκεμβρίου 1994.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο της Δανίας.

Λουξεμβούργο, 25 Οκτωβρίου 1993.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Ph. MAYSTADT

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Οκτωβρίου 1993

με την οποία εξουσιοδοτείται η Γαλλική Δημοκρατία να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 2, σημείο 1 και το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ σε θέματα εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών

(93/557/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοίωση μορφή φορολογική βάση⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 27,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, βάσει του άρθρου 27 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, το Συμβούλιο δύναται, μετά από πρόταση της Επιτροπής, να επιτρέπει ομόφωνα σε κάθε κράτος μέλος τη λήψη ειδικών μέτρων παρέκκλισης από την οδηγία αυτή προκειμένου να απλουστευθεί η είσπραξη του φόρου ή να αποτραπούν ορισμένες περιπτώσεις φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής·

ότι, με επιστολή της 19ης Ιουλίου 1993 που παρέλαβε η Επιτροπή στις 3 Αυγούστου 1993, η Γαλλική Δημοκρατία ζήτησε την άδεια για λήψη μέτρων παρέκκλισης από το άρθρο 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·

ότι τα υπόλοιπα κράτη μέλη ενημερώθηκαν στις 18 Αυγούστου 1993 για την αίτηση που υπέβαλε η Γαλλική Δημοκρατία·

ότι η εφαρμογή του μεταβατικού καθεστώτος ΦΠΑ συνεπάγεται την επιβολή ΦΠΑ για ορισμένες εργασίες σε ενσώματα κινητά αγαθά και για ορισμένες υπηρεσίες μεταφοράς αγαθών στον τόπο παροχής αυτών των υπηρεσιών, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ο τόπος στον οποίο ο υποκείμενος στο φόρο λήπτης αυτών των υπηρεσιών μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματά του προς έκπτωση και ότι λόγω του γεγονότος αυτού οι ενδιαφερόμενοι προσφεύγουν ολοένα και περισσότερο στις διαδικασίες επιστροφής του φόρου που προβλέπονται από τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ⁽²⁾ και 86/560/ΕΟΚ⁽³⁾·

ότι η συνεχώς μεγαλύτερη προσφυγή στις διαδικασίες επιστροφής που προβλέπονται από τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ και 86/560/ΕΟΚ ενδέχεται να λειτουργήσει ανασταλτικά για την ανάπτυξη του ενδοκοινοτικού εμπορίου ορισμένων υπηρεσιών·

ότι το εν λόγω μέτρο παρέκκλισης αποσκοπεί στην απλούστευση της διαδικασίας απαλλαγής ορισμένων υπηρεσιών που παρέχονται σε υποκείμενους στο φόρο μη εγκατεστημένους στο εσωτερικό της χώρας αλλά εγγεγραμμένους στην Κοινότητα, για τις οποίες οι εν λόγω υποκείμενοι στο φόρο θα θεμελιώναν οπωσδήποτε δικαίωμα επιστροφής του φόρου·

ότι πρέπει να επιβληθούν στους υποκείμενους στο φόρο ορισμένες υποχρεώσεις προκειμένου να αποτραπεί η φοροδιαφυγή και η φοροαποφυγή·

ότι είναι επιθυμητό να περιοριστεί η εν λόγω παρέκκλιση στο χρονικό διάστημα που είναι απαραίτητο για να δοθεί στο Συμβούλιο η δυνατότητα να υιοθετήσει, βάσει πρότασης της Επιτροπής, οριστική λύση·

ότι το εν λόγω μέτρο παρέκκλισης δεν έχει επίπτωση στους ίδιους πόρους ΦΠΑ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2 σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, επιτρέπεται στη Γαλλική Δημοκρατία, να απαλλάσσει την, κατά το άρθρο 2, παροχή υπηρεσιών προς υποκείμενους σε φόρο προσδιοριζόμενους σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχείο γ) δ) και ε) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και σε άλλο κράτος μέλος εκτός από τη Γαλλική Δημοκρατία οι οποίοι θα είχαν δικαίωμα, σύμφωνα με τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ και 86/560/ΕΟΚ, επιστροφής του φόρου που θα όφειλαν εάν οι υπηρεσίες αυτές φορολογούνταν.

Άρθρο 2

Υπό τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 η Γαλλική Δημοκρατία επιτρέπεται να απαλλάσσει:

1. την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στην τρίτη και τέταρτη περίπτωση του άρθρου 9 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, εξαιρουμένης όμως της παροχής υπηρεσιών απαλλασσομένων σύμφωνα με τα άρθρα 14, 15 και 16 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·
2. τις υπηρεσίες μεταφορών εντός του εδάφους της χώρας, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οι οποίες συνδέονται άμεσα με την ενδοκοινοτική μεταφορά αγαθών όπως ορίζεται στο άρθρο 286 στοιχείο γ) σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·

(¹) ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/111/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 384 της 30. 12. 1992 σ. 47).

(²) ΕΕ αριθ. L 331 της 27. 12. 1979, σ. 11.

(³) ΕΕ αριθ. L 326 της 21. 11. 1986, σ. 40.

3. βοηθητικές δραστηριότητες μεταφορών κατά την έννοια του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 9 παράγραφος 2 στοιχείο γ) που ασκούνται εντός του εδάφους της χώρας και συνδέονται με τις υπηρεσίες μεταφορών που καλύπτονται από την ανωτέρω παράγραφο 2.

Άρθρο 3

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οι υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 2 και παρέχονται ατελώς υπό τις προϋποθέσεις οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 1 θεμελιώνουν δικαίωμα προς έκπτωση.

Άρθρο 4

Για να εφαρμοσθεί η απαλλαγή που προβλέπεται στο άρθρο 1, ο παρέχων υπηρεσίες οφείλει κυρίως:

1. Για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 1:

- να διαθέτει πιστοποιητικό που να βεβαιώνει ότι το πρόσωπο στο οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες υπόκειται στο φόρο. Το πιστοποιητικό αυτό εκδίδεται σύμφωνα με τον τύπο που προβλέπεται στις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ ή 86/560/ΕΟΚ,
- να αναφέρει, στο τιμολόγιό του, το λόγο της απαλλαγής και τον αναγνωριστικό αριθμό με τον οποίο προσδιορίζεται ο πελάτης σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχεία γ), δ) και ε) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και υπό τον οποίο του έχουν παρασχεθεί υπηρεσίες.

2. Για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 2:

- να πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στη δεύτερη περίπτωση του σημείου 1, και να διαθέτει δήλωση με την οποία το πρόσωπο προς το οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες αναγνωρίζει ότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 1,

- να αποδεικνύει ότι οι υπηρεσίες μεταφορών συνδέονται άμεσα με ενδοκοινοτική μεταφορά κατά την έννοια του άρθρου 286 στοιχείο γ) σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

3. Για τη παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 3,

- να πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στη δεύτερη περίπτωση του σημείου 1 και να διαθέτει δήλωση με την οποία το πρόσωπο προς το οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες αναγνωρίζει ότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 1,
- να αποδεικνύει ότι οι βοηθητικές δραστηριότητες μεταφορών συνδέονται άμεσα με τις υπηρεσίες μεταφορών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 2.

Άρθρο 5

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα ύστερα από πρόταση που θα υποβάλει η Επιτροπή το συντομότερο δυνατόν, εγκρίνει, κατόπιν διαβουλεύσεων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1994, τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ η οποία θα καλύπτει τις υπηρεσίες της παρούσας απόφασης.

Οι παρεκκλίσεις της παρούσας λήγουν την ημερομηνία που θα αποφασίσει το Συμβούλιο όταν εγκρίνει την τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οπωσδήποτε όμως στις 31 Δεκεμβρίου 1994.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Λουξεμβούργο, 25 Οκτωβρίου 1993.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Ph. MAYSTADT

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Οκτωβρίου 1993

με την οποία εξουσιοδοτείται η Ιρλανδία να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 2, σημείο 1 και το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ σε θέματα εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών

(93/558/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 27,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, βάσει του άρθρου 27 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, το Συμβούλιο δύναται, μετά από πρόταση της Επιτροπής, να επιτρέπει ομόφωνα σε κάθε κράτος μέλος τη λήψη ειδικών μέτρων παρέκκλισης από την οδηγία αυτή προκειμένου να απλουστευθεί η είσπραξη του φόρου ή να αποτραπούν ορισμένες περιπτώσεις φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής.

ότι, με επιστολή της 11ης Μαΐου 1993 που παρέλαβε η Επιτροπή στις 30 Ιουνίου 1993, η Ιρλανδία ζήτησε την άδεια για λήψη μέτρων παρέκκλισης από το άρθρο 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

ότι τα υπόλοιπα κράτη μέλη ενημερώθηκαν στις 14 Ιουλίου 1993 για την αίτηση που υπέβαλε η Ιρλανδία.

ότι η εφαρμογή του μεταβατικού καθεστώτος ΦΠΑ συνεπάγεται την επιβολή ΦΠΑ για ορισμένες εργασίες σε ενσώματα κινητά αγαθά και για ορισμένες υπηρεσίες μεταφοράς αγαθών στον τόπο παροχής αυτών των υπηρεσιών, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ο τόπος στον οποίο ο υποκείμενος στο φόρο λήπτης αυτών των υπηρεσιών μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματά του προς έκπτωση και ότι λόγω του γεγονότος αυτού οι ενδιαφερόμενοι προσφεύγουν ολοένα και περισσότερο στις διαδικασίες επιστροφής του φόρου που προβλέπονται από τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ⁽²⁾ και 86/560/ΕΟΚ⁽³⁾.

ότι η συνεχώς μεγαλύτερη προσφυγή στις διαδικασίες επιστροφής που προβλέπονται από τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ και 86/560/ΕΟΚ ενδέχεται να λειτουργήσει

ανασταλτικά για την ανάπτυξη του ενδοκοινοτικού εμπορίου ορισμένων υπηρεσιών.

ότι το εν λόγω μέτρο παρέκκλισης αποσκοπεί στην απλούστευση της διαδικασίας απαλλαγής ορισμένων υπηρεσιών που παρέχονται σε υποκείμενους στο φόρο μη εγκατεστημένους στο εσωτερικό της χώρας αλλά εγγεγραμμένους στην Κοινότητα, για τις οποίες οι εν λόγω υποκείμενοι στο φόρο θα θεμελιώναν οπωσδήποτε δικαίωμα επιστροφής του φόρου.

ότι πρέπει να επιβληθούν στους υποκείμενους στο φόρο ορισμένες υποχρεώσεις προκειμένου να αποτραπεί η φοροδιαφυγή και η φοροαποφυγή.

ότι είναι επιθυμητό να περιοριστεί η εν λόγω παρέκκλιση στο χρονικό διάστημα που είναι απαραίτητο για να δοθεί στο Συμβούλιο η δυνατότητα να υιοθετήσει, βάσει πρότασης της Επιτροπής, οριστική λύση.

ότι το εν λόγω μέτρο παρέκκλισης δεν έχει επίπτωση στους ίδιους πόρους ΦΠΑ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2 σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, επιτρέπεται στην Ιρλανδία, να απαλλάσσει την, κατά το άρθρο 2, παροχή υπηρεσιών προς υποκείμενους σε φόρο προσδιοριζόμενους σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχεία γ) δ) και ε) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και σε άλλο κράτος μέλος εκτός από την Ιρλανδία οι οποίοι θα είχαν δικαίωμα, σύμφωνα με τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ και 86/560/ΕΟΚ, επιστροφής του φόρου που θα όφειλαν εάν οι υπηρεσίες αυτές φορολογούνταν.

Άρθρο 2

Υπό τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 η Ιρλανδία επιτρέπεται να απαλλάσσει:

1. την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στην τρίτη και τέταρτη περίπτωση του άρθρου 9 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, εξαιρουμένης όμως της παροχής υπηρεσιών απαλλασσομένων σύμφωνα με τα άρθρα 14, 15 και 16 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.
2. τις υπηρεσίες μεταφορών εντός του εδάφους της χώρας, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οι οποίες συνδέονται άμεσα με την ενδοκοινοτική μεταφορά αγαθών όπως ορίζεται στο άρθρο 286 στοιχείο γ) σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/111/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 384 της 30. 12. 1992 σ. 47).

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 331 της 27. 12. 1979, σ. 11.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 326 της 21. 11. 1986, σ. 40.

3. βοηθητικές δραστηριότητες μεταφορών κατά την έννοια του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 9 παράγραφος 2 στοιχείο γ) που ασκούνται εντός του εδάφους της χώρας και συνδέονται με τις υπηρεσίες μεταφορών που καλύπτονται από την ανωτέρω παράγραφο 2.

Άρθρο 3

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οι υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 2 και παρέχονται ατελώς υπό τις προϋποθέσεις οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 1 θεμελιώνουν δικαίωμα προς έκπτωση.

Άρθρο 4

Για να εφαρμοσθεί η απαλλαγή που προβλέπεται στο άρθρο 1, ο παρέχων υπηρεσίες οφείλει κυρίως:

1. Για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 1:
 - να διαθέτει πιστοποιητικό που να δεβαιώνει ότι το πρόσωπο στο οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες υπόκειται στο φόρο. Το πιστοποιητικό αυτό εκδίδεται σύμφωνα με τον τύπο που προβλέπεται στις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ ή 86/560/ΕΟΚ,
 - να αναφέρει, στο τιμολόγιό του, το λόγο της απαλλαγής και τον αναγνωριστικό αριθμό με τον οποίο προσδιορίζεται ο πελάτης σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχεία γ), δ) και ε) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και υπό τον οποίο του έχουν παρασχεθεί υπηρεσίες.
2. Για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 2:
 - να πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στη δεύτερη περίπτωση του σημείου 1, και να διαθέτει δήλωση με την οποία το πρόσωπο προς το οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες αναγνωρίζει ότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 1,
 - να αποδεικνύει ότι οι υπηρεσίες μεταφορών συνδέονται άμεσα με ενδοκοινοτική μεταφορά κατά την

έννοια του άρθρου 286 στοιχείο γ) σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

3. Για τη παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 3,

- να πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στη δεύτερη περίπτωση του σημείου 1 και να διαθέτει δήλωση με την οποία το πρόσωπο προς το οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες αναγνωρίζει ότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 1,
- να αποδεικνύει ότι οι βοηθητικές δραστηριότητες μεταφορών συνδέονται άμεσα με τις υπηρεσίες μεταφορών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 2.

Άρθρο 5

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα ύστερα από πρόταση που θα υποβάλει η Επιτροπή το συντομότερο δυνατόν, εγκρίνει, κατόπιν διαβουλεύσεων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1994, τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ η οποία θα καλύπτει τις υπηρεσίες της παρούσας απόφασης.

Οι παρεκκλίσεις της παρούσας λήγουν την ημερομηνία που θα αποφασίσει το Συμβούλιο όταν εγκρίνει την τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οπωσδήποτε όμως στις 31 Δεκεμβρίου 1994.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιρλανδία.

Λουξεμβούργο, 25 Οκτωβρίου 1993.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Ph. MAYSTADT

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Οκτωβρίου 1993

με την οποία εξουσιοδοτείται η Ιταλική Δημοκρατία να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 2, σημείο 1 και το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ σε θέματα εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών

(93/559/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 27,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, βάσει του άρθρου 27 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, το Συμβούλιο δύναται, μετά από πρόταση της Επιτροπής, να επιτρέπει ομόφωνα σε κάθε κράτος μέλος τη λήψη ειδικών μέτρων παρέκκλισης από την οδηγία αυτή προκειμένου να απλουστευθεί η είσπραξη του φόρου ή να αποτραπούν ορισμένες περιπτώσεις φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής·

ότι, με επιστολή της 22ας Μαΐου 1993 που παρέλαβε η Επιτροπή στις 30 Ιουνίου 1993, η Ιταλική Δημοκρατία ζήτησε την άδεια για λήψη μέτρων παρέκκλισης από το άρθρο 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·

ότι τα υπόλοιπα κράτη μέλη ενημερώθηκαν στις 14 Ιουλίου 1993 για την αίτηση που υπέβαλε η Ιταλική Δημοκρατία·

ότι η εφαρμογή του μεταβατικού καθεστώτος ΦΠΑ συνεπάγεται την επιβολή ΦΠΑ για ορισμένες εργασίες σε ενσώματα κινητά αγαθά και για ορισμένες υπηρεσίες μεταφοράς αγαθών στον τόπο παροχής αυτών των υπηρεσιών, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ο τόπος στον οποίο ο υποκείμενος στο φόρο λήπτης αυτών των υπηρεσιών μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματά του προς έκπτωση και ότι λόγω του γεγονότος αυτού οι ενδιαφερόμενοι προσφεύγουν ολοένα και περισσότερο στις διαδικασίες επιστροφής του φόρου που προβλέπονται από τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ⁽²⁾ και 86/560/ΕΟΚ⁽³⁾·

ότι η συνεχώς μεγαλύτερη προσφυγή στις διαδικασίες επιστροφής που προβλέπονται από τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ και 86/560/ΕΟΚ ενδέχεται να λειτουργήσει ανασταλτικά για την ανάπτυξη του ενδοκοινοτικού εμπορίου ορισμένων υπηρεσιών·

ότι το εν λόγω μέτρο παρέκκλισης αποσκοπεί στην απλούστευση της διαδικασίας απαλλαγής ορισμένων υπηρεσιών που παρέχονται σε υποκείμενους στο φόρο μη εγκατεστημένους στο εσωτερικό της χώρας αλλά εγγεγραμμένους στην Κοινότητα, για τις οποίες οι εν λόγω υποκείμενοι στο φόρο θα θεμελιώναν οπωσδήποτε δικαίωμα επιστροφής του φόρου·

ότι πρέπει να επιβληθούν στους υποκείμενους στο φόρο ορισμένες υποχρεώσεις προκειμένου να αποτραπεί η φοροδιαφυγή και η φοροαποφυγή·

ότι είναι επιθυμητό να περιοριστεί η εν λόγω παρέκκλιση στο χρονικό διάστημα που είναι απαραίτητο για να δοθεί στο Συμβούλιο η δυνατότητα να υιοθετήσει, βάσει πρότασης της Επιτροπής, οριστική λύση·

ότι το εν λόγω μέτρο παρέκκλισης δεν έχει επίπτωση στους ίδιους πόρους ΦΠΑ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2 σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, επιτρέπεται στην Ιταλική Δημοκρατία, να απαλλάσσει την, κατά το άρθρο 2, παροχή υπηρεσιών προς υποκείμενους σε φόρο προσδιοριζόμενους σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχεία γ) δ) και ε) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και σε άλλο κράτος μέλος εκτός από την Ιταλική Δημοκρατία οι οποίοι θα είχαν δικαίωμα, σύμφωνα με τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ και 86/560/ΕΟΚ, επιστροφής του φόρου που θα όφειλαν εάν οι υπηρεσίες αυτές φορολογούνταν.

Άρθρο 2

Υπό τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 η Ιταλική Δημοκρατία επιτρέπεται να απαλλάσσει:

1. την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στην τρίτη και τέταρτη περίπτωση του άρθρου 9 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, εξαιρουμένης όμως της παροχής υπηρεσιών απαλλασσομένων σύμφωνα με τα άρθρα 14, 15 και 16 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·
2. τις υπηρεσίες μεταφορών εντός του εδάφους της χώρας, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οι οποίες συνδέονται άμεσα με την ενδοκοινοτική μεταφορά αγαθών όπως ορίζεται στο άρθρο 286 στοιχείο γ) σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·

(¹) ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/111/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 384 της 30. 12. 1992 σ. 47).

(²) ΕΕ αριθ. L 331 της 27. 12. 1979, σ. 11.

(³) ΕΕ αριθ. L 326 της 21. 11. 1986, σ. 40.

3. βοηθητικές δραστηριότητες μεταφορών κατά την έννοια του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 9 παράγραφος 2 στοιχείο γ) που ασκούνται εντός του εδάφους της χώρας και συνδέονται με τις υπηρεσίες μεταφορών που καλύπτονται από την ανωτέρω παράγραφο 2.

Άρθρο 3

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οι υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 2 και παρέχονται ατελώς υπό τις προϋποθέσεις οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 1 θεμελιώνουν δικαίωμα προς έκπτωση.

Άρθρο 4

Για να εφαρμοσθεί η απαλλαγή που προβλέπεται στο άρθρο 1, ο παρέχων υπηρεσίες οφείλει κυρίως:

1. Για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 1:

- να διαθέτει πιστοποιητικό που να βεβαιώνει ότι το πρόσωπο στο οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες υπόκειται στο φόρο. Το πιστοποιητικό αυτό εκδίδεται σύμφωνα με τον τύπο που προβλέπεται στις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ ή 86/560/ΕΟΚ,
- να αναφέρει, στο τιμολόγιό του, το λόγο της απαλλαγής και τον αναγνωριστικό αριθμό με τον οποίο προσδιορίζεται ο πελάτης σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχεία γ), δ) και ε) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και υπό τον οποίο του έχουν παρασχεθεί υπηρεσίες.

2. Για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 2:

- να πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στη δεύτερη περίπτωση του σημείου 1, και να διαθέτει δήλωση με την οποία το πρόσωπο προς το οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες αναγνωρίζει ότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 1,

- να αποδεικνύει ότι οι υπηρεσίες μεταφορών συνδέονται άμεσα με ενδοκοινοτική μεταφορά κατά την έννοια του άρθρου 286 στοιχείο γ) σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

3. Για τη παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 3,

- να πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στη δεύτερη περίπτωση του σημείου 1 και να διαθέτει δήλωση με την οποία το πρόσωπο προς το οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες αναγνωρίζει ότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 1,
- να αποδεικνύει ότι οι βοηθητικές δραστηριότητες μεταφορών συνδέονται άμεσα με τις υπηρεσίες μεταφορών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 2.

Άρθρο 5

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα ύστερα από πρόταση που θα υποβάλει η Επιτροπή το συντομότερο δυνατόν, εγκρίνει, κατόπιν διαβουλεύσεων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1994, τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ η οποία θα καλύπτει τις υπηρεσίες της παρούσας απόφασης.

Οι παρεκκλίσεις της παρούσας λήγουν την ημερομηνία που θα αποφασίσει το Συμβούλιο όταν εγκρίνει την τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οπωσδήποτε όμως στις 31 Δεκεμβρίου 1994.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Λουξεμβούργο, 25 Οκτωβρίου 1993.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Ph. MAYSTADT

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Οκτωβρίου 1993

με την οποία εξουσιοδοτείται το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 2, σημείο 1 και το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ σε θέματα εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών

(93/560/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοίμορφη φορολογική βάση⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 27,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, βάσει του άρθρου 27 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, το Συμβούλιο δύναται, μετά από πρόταση της Επιτροπής, να επιτρέπει ομόφωνα σε κάθε κράτος μέλος τη λήψη ειδικών μέτρων παρέκκλισης από την οδηγία αυτή προκειμένου να απλουστευθεί η είσπραξη του φόρου ή να αποτραπούν ορισμένες περιπτώσεις φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής·

ότι, με επιστολή της 4ης Ιουνίου 1993 που παρέλαβε η Επιτροπή στις 30 Ιουνίου 1993, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου ζήτησε την άδεια για λήψη μέτρων παρέκκλισης από το άρθρο 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·

ότι τα υπόλοιπα κράτη μέλη ενημερώθηκαν στις 14 Ιουλίου 1993 για την αίτηση που υπέβαλε το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου·

ότι η εφαρμογή του μεταβατικού καθεστώτος ΦΠΑ συνεπάγεται την επιβολή ΦΠΑ για ορισμένες εργασίες σε ενσώματα κινητά αγαθά και για ορισμένες υπηρεσίες μεταφοράς αγαθών στον τόπο παροχής αυτών των υπηρεσιών, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ο τόπος στον οποίο ο υποκείμενος στο φόρο λήπτης αυτών των υπηρεσιών μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματά του προς έκπτωση και ότι λόγω του γεγονότος αυτού οι ενδιαφερόμενοι προσφεύγουν ολοένα και περισσότερο στις διαδικασίες επιστροφής του φόρου που προβλέπονται από τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ⁽²⁾ και 86/560/ΕΟΚ⁽³⁾·

ότι η συνεχώς μεγαλύτερη προσφυγή στις διαδικασίες επιστροφής που προβλέπονται από τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ και 86/560/ΕΟΚ ενδέχεται να λειτουργήσει ανασταλτικά για την ανάπτυξη του ενδοκοινοτικού εμπορίου ορισμένων υπηρεσιών·

ότι το εν λόγω μέτρο παρέκκλισης αποσκοπεί στην απλούστευση της διαδικασίας απαλλαγής ορισμένων υπηρεσιών που παρέχονται σε υποκείμενους στο φόρο μη εγκατεστημένους στο εσωτερικό της χώρας αλλά εγγεγραμμένους στην Κοινότητα, για τις οποίες οι εν λόγω υποκείμενοι στο φόρο θα θεμελιώναν οπωσδήποτε δικαίωμα επιστροφής του φόρου·

ότι πρέπει να επιβληθούν στους υποκείμενους στο φόρο ορισμένες υποχρεώσεις προκειμένου να αποτραπεί η φοροδιαφυγή και η φοροαποφυγή·

ότι είναι επιθυμητό να περιοριστεί η εν λόγω παρέκκλιση στο χρονικό διάστημα που είναι απαραίτητο για να δοθεί στο Συμβούλιο η δυνατότητα να υιοθετήσει, βάσει πρότασης της Επιτροπής, οριστική λύση·

ότι το εν λόγω μέτρο παρέκκλισης δεν έχει επίπτωση στους ίδιους πόρους ΦΠΑ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2 σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, επιτρέπεται στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, να απαλλάσσει την, κατά το άρθρο 2, παροχή υπηρεσιών προς υποκείμενους σε φόρο προσδιορισμένους σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχεία γ) δ) και ε) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και σε άλλο κράτος μέλος εκτός από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου οι οποίοι θα είχαν δικαίωμα, σύμφωνα με τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ και 86/560/ΕΟΚ, επιστροφής του φόρου που θα όφειλαν εάν οι υπηρεσίες αυτές φορολογούνταν.

Άρθρο 2

Υπό τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου επιτρέπεται να απαλλάσσει:

1. την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στην τρίτη και τέταρτη περίπτωση του άρθρου 9 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, εξαιρουμένης όμως της παροχής υπηρεσιών απαλλασσομένων σύμφωνα με τα άρθρα 14, 15 και 16 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·
2. τις υπηρεσίες μεταφορών εντός του εδάφους της χώρας, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οι οποίες συνδέονται άμεσα με την ενδοκοινοτική μεταφορά αγαθών όπως ορίζεται στο άρθρο 286 στοιχείο γ) σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/111/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 384 της 30. 12. 1992 σ. 47).

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 331 της 27. 12. 1979, σ. 11.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 326 της 21. 11. 1986, σ. 40.

3. βοηθητικές δραστηριότητες μεταφορών κατά την έννοια του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 9 παράγραφος 2 στοιχείο γ) που ασκούνται εντός του εδάφους της χώρας και συνδέονται με τις υπηρεσίες μεταφορών που καλύπτονται από την ανωτέρω παράγραφο 2.

Άρθρο 3

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οι υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 2 και παρέχονται ατελώς υπό τις προϋποθέσεις οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 1 θεμελιώνουν δικαίωμα προς έκπτωση.

Άρθρο 4

Για να εφαρμοσθεί η απαλλαγή που προβλέπεται στο άρθρο 1, ο παρέχων υπηρεσίες οφείλει κυρίως:

1. Για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 1:

- να διαθέτει πιστοποιητικό που να δεβαιώνει ότι το πρόσωπο στο οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες υπόκειται στο φόρο. Το πιστοποιητικό αυτό εκδίδεται σύμφωνα με τον τύπο που προβλέπεται στις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ ή 86/560/ΕΟΚ,
- να αναφέρει, στο τιμολόγιό του, το λόγο της απαλλαγής και τον αναγνωριστικό αριθμό με τον οποίο προσδιορίζεται ο πελάτης σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχεία γ), δ) και ε) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και υπό τον οποίο του έχουν παρασχεθεί υπηρεσίες.

2. Για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 2:

- να πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στη δεύτερη περίπτωση του σημείου 1, και να διαθέτει δήλωση με την οποία το πρόσωπο προς το οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες αναγνωρίζει ότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 1,

- να αποδεικνύει ότι οι υπηρεσίες μεταφορών συνδέονται άμεσα με ενδοκοινοτική μεταφορά κατά την έννοια του άρθρου 286 στοιχείο γ) σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

3. Για τη παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 3,

- να πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στη δεύτερη περίπτωση του σημείου 1 και να διαθέτει δήλωση με την οποία το πρόσωπο προς το οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες αναγνωρίζει ότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 1,
- να αποδεικνύει ότι οι βοηθητικές δραστηριότητες μεταφορών συνδέονται άμεσα με τις υπηρεσίες μεταφορών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 2.

Άρθρο 5

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα ύστερα από πρόταση που θα υποβάλει η Επιτροπή το συντομότερο δυνατόν, εγκρίνει, κατόπιν διαβουλεύσεων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1994, τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ η οποία θα καλύπτει τις υπηρεσίες της παρούσας απόφασης.

Οι παρεκκλίσεις της παρούσας λήγουν την ημερομηνία που θα αποφασίσει το Συμβούλιο όταν εγκρίνει την τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οπωσδήποτε όμως στις 31 Δεκεμβρίου 1994.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου.

Λουξεμβούργο, 25 Οκτωβρίου 1993.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Ph. MAYSTADT

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Οκτωβρίου 1993

με την οποία εξουσιοδοτείται το Βασίλειο των Κάτω Χωρών να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 2, σημείο 1 και το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ σε θέματα εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών

(93/561/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 27,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, δάσει του άρθρου 27 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, το Συμβούλιο δύναται, μετά από πρόταση της Επιτροπής, να επιτρέπει ομόφωνα σε κάθε κράτος μέλος τη λήψη ειδικών μέτρων παρέκκλισης από την οδηγία αυτή προκειμένου να απλουστευθεί η είσπραξη του φόρου ή να αποτραπούν ορισμένες περιπτώσεις φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής·

ότι, με επιστολή της 8ης Ιουνίου 1993 που παρέλαβε η Επιτροπή στις 30 Ιουνίου 1993, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών ζήτησε την άδεια για λήψη μέτρων παρέκκλισης από το άρθρο 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·

ότι τα υπόλοιπα κράτη μέλη ενημερώθηκαν στις 14 Ιουλίου 1993 για την αίτηση που υπέβαλε το Βασίλειο των Κάτω Χωρών·

ότι η εφαρμογή του μεταβατικού καθεστώτος ΦΠΑ συνεπάγεται την επιβολή ΦΠΑ για ορισμένες εργασίες σε ενσώματα κινητά αγαθά και για ορισμένες υπηρεσίες μεταφοράς αγαθών στον τόπο παροχής αυτών των υπηρεσιών, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ο τόπος στον οποίο ο υποκείμενος στο φόρο λήπτης αυτών των υπηρεσιών μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματά του προς έκπτωση και ότι λόγω του γεγονότος αυτού οι ενδιαφερόμενοι προσφεύγουν ολοένα και περισσότερο στις διαδικασίες επιστροφής του φόρου που προβλέπονται από τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ⁽²⁾ και 86/560/ΕΟΚ⁽³⁾·

ότι η συνεχώς μεγαλύτερη προσφυγή στις διαδικασίες επιστροφής που προβλέπονται από τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ και 86/560/ΕΟΚ ενδέχεται να λειτουργήσει ανασταλτικά για την ανάπτυξη του ενδοκοινοτικού εμπορίου ορισμένων υπηρεσιών·

ότι το εν λόγω μέτρο παρέκκλισης αποσκοπεί στην απλούστευση της διαδικασίας απαλλαγής ορισμένων υπηρεσιών που παρέχονται σε υποκείμενους στο φόρο μη εγκατεστημένους στο εσωτερικό της χώρας αλλά εγγεγραμμένους στην Κοινότητα, για τις οποίες οι εν λόγω υποκείμενοι στο φόρο θα θεμελιωναν οπωσδήποτε δικαίωμα επιστροφής του φόρου·

ότι πρέπει να επιβληθούν στους υποκείμενους στο φόρο ορισμένες υποχρεώσεις προκειμένου να αποτραπεί η φοροδιαφυγή και η φοροαποφυγή·

ότι είναι επιθυμητό να περιοριστεί η εν λόγω παρέκκλιση στο χρονικό διάστημα που είναι απαραίτητο για να δοθεί στο Συμβούλιο η δυνατότητα να υιοθετήσει, δάσει πρότασης της Επιτροπής, οριστική λύση·

ότι το εν λόγω μέτρο παρέκκλισης δεν έχει επίπτωση στους ίδιους πόρους ΦΠΑ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2 σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, επιτρέπεται στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών να απαλλάσσει την, κατά το άρθρο 2, παροχή υπηρεσιών προς υποκείμενους σε φόρο προσδιοριζόμενους σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχείο γ) δ) και ε) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και σε άλλο κράτος μέλος εκτός από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών οι οποίοι θα είχαν δικαίωμα, σύμφωνα με τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ και 86/560/ΕΟΚ, επιστροφής του φόρου που θα όφειλαν εάν οι υπηρεσίες αυτές φορολογούνταν.

Άρθρο 2

Υπό τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 το Βασίλειο των Κάτω Χωρών επιτρέπεται να απαλλάσσει:

1. την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στην τρίτη και τέταρτη περίπτωση του άρθρου 9 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, εξαιρουμένης όμως της παροχής υπηρεσιών απαλλασσομένων σύμφωνα με τα άρθρα 14, 15 και 16 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·
2. τις υπηρεσίες μεταφορών εντός του εδάφους της χώρας, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οι οποίες συνδέονται άμεσα με την ενδοκοινοτική μεταφορά αγαθών όπως ορίζεται στο άρθρο 286 στοιχείο γ) σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·

(¹) ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/111/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 384 της 30. 12. 1992 σ. 47).

(²) ΕΕ αριθ. L 331 της 27. 12. 1979, σ. 11.

(³) ΕΕ αριθ. L 326 της 21. 11. 1986, σ. 40.

3. βοηθητικές δραστηριότητες μεταφορών κατά την έννοια του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 9 παράγραφος 2 στοιχείο γ) που ασκούνται εντός του εδάφους της χώρας και συνδέονται με τις υπηρεσίες μεταφορών που καλύπτονται από την ανωτέρω παράγραφο 2.

Άρθρο 3

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οι υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 2 και παρέχονται ατελώς υπό τις προϋποθέσεις οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 1 θεμελιώνουν δικαίωμα προς έκπτωση.

Άρθρο 4

Για να εφαρμοσθεί η απαλλαγή που προβλέπεται στο άρθρο 1, ο παρέχων υπηρεσίες οφείλει κυρίως:

1. Για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 1:

- να διαθέτει πιστοποιητικό που να βεβαιώνει ότι το πρόσωπο στο οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες υπόκειται στο φόρο. Το πιστοποιητικό αυτό εκδίδεται σύμφωνα με τον τύπο που προβλέπεται στις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ ή 86/560/ΕΟΚ,
- να αναφέρει, στο τιμολόγιό του, το λόγο της απαλλαγής και τον αναγνωριστικό αριθμό με τον οποίο προσδιορίζεται ο πελάτης σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχεία γ), δ) και ε) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και υπό τον οποίο του έχουν παρασχεθεί υπηρεσίες.

2. Για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 2:

- να πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στη δεύτερη περίπτωση του σημείου 1, και να διαθέτει δήλωση με την οποία το πρόσωπο προς το οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες αναγνωρίζει ότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 1,

- να αποδεικνύει ότι οι υπηρεσίες μεταφορών συνδέονται άμεσα με ενδοκοινοτική μεταφορά κατά την έννοια του άρθρου 286 στοιχείο γ) σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

3. Για τη παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 3,

- να πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στη δεύτερη περίπτωση του σημείου 1 και να διαθέτει δήλωση με την οποία το πρόσωπο προς το οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες αναγνωρίζει ότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 1,
- να αποδεικνύει ότι οι βοηθητικές δραστηριότητες μεταφορών συνδέονται άμεσα με τις υπηρεσίες μεταφορών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 2.

Άρθρο 5

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα ύστερα από πρόταση που θα υποβάλει η Επιτροπή το συντομότερο δυνατόν, εγκρίνει, κατόπιν διαβουλεύσεων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1994, τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ η οποία θα καλύπτει τις υπηρεσίες της παρούσας απόφασης.

Οι παρεκκλίσεις της παρούσας λήγουν την ημερομηνία που θα αποφασίσει το Συμβούλιο όταν εγκρίνει την τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οπωσδήποτε όμως στις 31 Δεκεμβρίου 1994.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών.

Λουξεμβούργο, 25 Οκτωβρίου 1993.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Ph. MAYSTADT

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Οκτωβρίου 1993

με την οποία εξουσιοδοτείται η Πορτογαλική Δημοκρατία να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 2, σημείο 1 και το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ σε θέματα εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών

(93/562/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 27,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, βάσει του άρθρου 27 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, το Συμβούλιο δύναται, μετά από πρόταση της Επιτροπής, να επιτρέπει ομόφωνα σε κάθε κράτος μέλος τη λήψη ειδικών μέτρων παρέκκλισης από την οδηγία αυτή προκειμένου να απλουστευθεί η είσπραξη του φόρου ή να αποτραπούν ορισμένες περιπτώσεις φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής·

ότι, με επιστολή της 28ης Ιουλίου 1993 που παρέλαβε η Επιτροπή στις 2 Σεπτεμβρίου 1993 η Πορτογαλική Δημοκρατία ζήτησε την άδεια για λήψη μέτρων παρέκκλισης από το άρθρο 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·

ότι τα υπόλοιπα κράτη μέλη ενημερώθηκαν στις 13 Σεπτεμβρίου 1993 για την αίτηση που υπέβαλε η Πορτογαλική Δημοκρατία·

ότι η εφαρμογή του μεταβατικού καθεστώτος ΦΠΑ συνεπάγεται την επιβολή ΦΠΑ για ορισμένες εργασίες σε ενσώματα κινητά αγαθά και για ορισμένες υπηρεσίες μεταφοράς αγαθών στον τόπο παροχής αυτών των υπηρεσιών, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ο τόπος στον οποίο ο υποκείμενος στο φόρο λήπτης αυτών των υπηρεσιών μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματά του προς έκπτωση και ότι λόγω του γεγονότος αυτού οι ενδιαφερόμενοι προσφεύγουν ολοένα και περισσότερο στις διαδικασίες επιστροφής του φόρου που προβλέπονται από τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ⁽²⁾ και 86/560/ΕΟΚ⁽³⁾·

ότι η συνεχώς μεγαλύτερη προσφυγή στις διαδικασίες επιστροφής που προβλέπονται από τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ και 86/560/ΕΟΚ ενδέχεται να λειτουργήσει ανασταλτικά για την ανάπτυξη του ενδοκοινοτικού εμπορίου ορισμένων υπηρεσιών·

ότι το εν λόγω μέτρο παρέκκλισης αποσκοπεί στην απλούστευση της διαδικασίας απαλλαγής ορισμένων υπηρεσιών που παρέχονται σε υποκείμενους στο φόρο μη εγκατεστημένους στο εσωτερικό της χώρας αλλά εγγεγραμμένους στην Κοινότητα, για τις οποίες οι εν λόγω υποκείμενοι στο φόρο θα θεμελιώναν οπωσδήποτε δικαίωμα επιστροφής του φόρου·

ότι πρέπει να επιβληθούν στους υποκείμενους στο φόρο ορισμένες υποχρεώσεις προκειμένου να αποτραπεί η φοροδιαφυγή και η φοροαποφυγή·

ότι είναι επιθυμητό να περιοριστεί η εν λόγω παρέκκλιση στο χρονικό διάστημα που είναι απαραίτητο για να δοθεί στο Συμβούλιο η δυνατότητα να υιοθετήσει, βάσει πρότασης της Επιτροπής, οριστική λύση·

ότι το εν λόγω μέτρο παρέκκλισης δεν έχει επίπτωση στους ίδιους πόρους ΦΠΑ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2 σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, επιτρέπεται στην Πορτογαλική Δημοκρατία να απαλλάσσει την, κατά το άρθρο 2, παροχή υπηρεσιών προς υποκείμενους σε φόρο προσδιοριζόμενους σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχεία γ) δ) και ε) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και σε άλλο κράτος μέλος εκτός από την Πορτογαλική Δημοκρατία οι οποίοι θα είχαν δικαίωμα, σύμφωνα με τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ και 86/560/ΕΟΚ, επιστροφής του φόρου που θα όφειλαν εάν οι υπηρεσίες αυτές φορολογούνταν.

Άρθρο 2

Υπό τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 η Πορτογαλική Δημοκρατία επιτρέπεται να απαλλάσσει:

1. την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στην τρίτη και τέταρτη περίπτωση του άρθρου 9 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, εξαιρουμένης όμως της παροχής υπηρεσιών απαλλασσομένων σύμφωνα με τα άρθρα 14, 15 και 16 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·
2. τις υπηρεσίες μεταφορών εντός του εδάφους της χώρας, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οι οποίες συνδέονται άμεσα με την ενδοκοινοτική μεταφορά αγαθών όπως ορίζεται στο άρθρο 286 στοιχείο γ) σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·

(¹) ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/111/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 384 της 30. 12. 1992 σ. 47).

(²) ΕΕ αριθ. L 331 της 27. 12. 1979, σ. 11.

(³) ΕΕ αριθ. L 326 της 21. 11. 1986, σ. 40.

3. βοηθητικές δραστηριότητες μεταφορών κατά την έννοια του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 9 παράγραφος 2 στοιχείο γ) που ασκούνται εντός του εδάφους της χώρας και συνδέονται με τις υπηρεσίες μεταφορών που καλύπτονται από την ανωτέρω παράγραφο 2.

Άρθρο 3

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οι υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 2 και παρέχονται ατελώς υπό τις προϋποθέσεις οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 1 θεμελιώνουν δικαίωμα προς έκπτωση.

Άρθρο 4

Για να εφαρμοσθεί η απαλλαγή που προβλέπεται στο άρθρο 1, ο παρέχων υπηρεσίες οφείλει κυρίως:

1. Για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 1:
 - να διαθέτει πιστοποιητικό που να βεβαιώνει ότι το πρόσωπο στο οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες υπόκειται στο φόρο. Το πιστοποιητικό αυτό εκδίδεται σύμφωνα με τον τύπο που προβλέπεται στις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ ή 86/560/ΕΟΚ,
 - να αναφέρει, στο τιμολόγιό του, το λόγο της απαλλαγής και τον αναγνωριστικό αριθμό με τον οποίο προσδιορίζεται ο πελάτης σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχεία γ), δ) και ε) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και υπό τον οποίο του έχουν παρασχεθεί υπηρεσίες.
2. Για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 2:
 - να πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στη δεύτερη περίπτωση του σημείου 1, και να διαθέτει δήλωση με την οποία το πρόσωπο προς το οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες αναγνωρίζει ότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 1,

— να αποδεικνύει ότι οι υπηρεσίες μεταφορών συνδέονται άμεσα με ενδοκοινοτική μεταφορά κατά την έννοια του άρθρου 286 στοιχείο γ) σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

3. Για τη παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 3,

— να πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στη δεύτερη περίπτωση του σημείου 1 και να διαθέτει δήλωση με την οποία το πρόσωπο προς το οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες αναγνωρίζει ότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 1,

— να αποδεικνύει ότι οι βοηθητικές δραστηριότητες μεταφορών συνδέονται άμεσα με τις υπηρεσίες μεταφορών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 2.

Άρθρο 5

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα ύστερα από πρόταση που θα υποβάλει η Επιτροπή το συντομότερο δυνατόν, εγκρίνει, κατόπιν διαβουλεύσεων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1994, τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ η οποία θα καλύπτει τις υπηρεσίες της παρούσας απόφασης.

Οι παρεκκλίσεις της παρούσας λήγουν την ημερομηνία που θα αποφασίσει το Συμβούλιο όταν εγκρίνει την τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οπωσδήποτε όμως στις 31 Δεκεμβρίου 1994.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Πορτογαλική Δημοκρατία.

Λουξεμβούργο, 25 Οκτωβρίου 1993.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Ph. MAYSTADT

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Οκτωβρίου 1993

με την οποία εξουσιοδοτείται το Ηνωμένο Βασίλειο να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 2, σημείο 1 και το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ σε θέματα εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών

(93/563/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 27,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, βάσει του άρθρου 27 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, το Συμβούλιο δύναται, μετά από πρόταση της Επιτροπής, να επιτρέπει ομόφωνα σε κάθε κράτος μέλος τη λήψη ειδικών μέτρων παρέκκλισης από την οδηγία αυτή προκειμένου να απλουστευθεί η είσπραξη του φόρου ή να αποτραπούν ορισμένες περιπτώσεις φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής·

ότι, με επιστολή της 10ης Μαΐου 1993 που παρέλαβε η Επιτροπή στις 22 Ιουνίου 1993, το Ηνωμένο Βασίλειο ζήτησε την άδεια για λήψη μέτρων παρέκκλισης από το άρθρο 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·

ότι τα υπόλοιπα κράτη μέλη ενημερώθηκαν στις 14 Ιουλίου 1993 για την αίτηση που υπέβαλε το Ηνωμένο Βασίλειο·

ότι η εφαρμογή του μεταδατικού καθεστώτος ΦΠΑ συνεπάγεται την επιβολή ΦΠΑ για ορισμένες εργασίες σε ενσώματα κινητά αγαθά και για ορισμένες υπηρεσίες μεταφοράς αγαθών στον τόπο παροχής αυτών των υπηρεσιών, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ο τόπος στον οποίο ο υποκείμενος στο φόρο λήπτης αυτών των υπηρεσιών μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματά του προς έκπτωση και ότι λόγω του γεγονότος αυτού οι ενδιαφερόμενοι προσφεύγουν ολοένα και περισσότερο στις διαδικασίες επιστροφής του φόρου που προβλέπονται από τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ⁽²⁾ και 86/560/ΕΟΚ⁽³⁾·

ότι η συνεχώς μεγαλύτερη προσφυγή στις διαδικασίες επιστροφής που προβλέπονται από τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ και 86/560/ΕΟΚ ενδέχεται να λειτουργήσει

ανασταλτικά για την ανάπτυξη του ενδοκοινοτικού εμπορίου ορισμένων υπηρεσιών·

ότι το εν λόγω μέτρο παρέκκλισης αποσκοπεί στην απλούστευση της διαδικασίας απαλλαγής ορισμένων υπηρεσιών που παρέχονται σε υποκείμενους στο φόρο μη εγκατεστημένους στο εσωτερικό της χώρας αλλά εγγεγραμμένους στην Κοινότητα, για τις οποίες οι εν λόγω υποκείμενοι στο φόρο θα θεμελιωναν οπωσδήποτε δικαίωμα επιστροφής του φόρου·

ότι πρέπει να επιβληθούν στους υποκείμενους στο φόρο ορισμένες υποχρεώσεις προκειμένου να αποτραπεί η φοροδιαφυγή και η φοροαποφυγή·

ότι είναι επιθυμητό να περιοριστεί η εν λόγω παρέκκλιση στο χρονικό διάστημα που είναι απαραίτητο για να δοθεί στο Συμβούλιο η δυνατότητα να υιοθετήσει, βάσει πρότασης της Επιτροπής, οριστική λύση·

ότι το εν λόγω μέτρο παρέκκλισης δεν έχει επίπτωση στους ίδιους πόρους ΦΠΑ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2 σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, επιτρέπεται στο Ηνωμένο Βασίλειο να απαλλάσσει την, κατά το άρθρο 2, παροχή υπηρεσιών προς υποκείμενους σε φόρο προσδιοριζόμενους σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχείο γ) δ) και ε) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και σε άλλο κράτος μέλος εκτός από το Ηνωμένο Βασίλειο οι οποίοι θα είχαν δικαίωμα, σύμφωνα με τις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ και 86/560/ΕΟΚ, επιστροφής του φόρου που θα όφειλαν εάν οι υπηρεσίες αυτές φορολογούνταν.

Άρθρο 2

Υπό τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 το Ηνωμένο Βασίλειο επιτρέπεται να απαλλάσσει:

1. την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στην τρίτη και τέταρτη περίπτωση του άρθρου 9 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, εξαιρουμένης όμως της παροχής υπηρεσιών απαλλασσομένων σύμφωνα με τα άρθρα 14, 15 και 16 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·
2. τις υπηρεσίες μεταφορών εντός του εδάφους της χώρας, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οι οποίες συνδέονται άμεσα με την ενδοκοινοτική μεταφορά αγαθών όπως ορίζεται στο άρθρο 286 στοιχείο γ) σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·

(¹) ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/111/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 384 της 30. 12. 1992 σ. 47).

(²) ΕΕ αριθ. L 331 της 27. 12. 1979, σ. 11.

(³) ΕΕ αριθ. L 326 της 21. 11. 1986, σ. 40.

3. βοηθητικές δραστηριότητες μεταφορών κατά την έννοια του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 9 παράγραφος 2 στοιχείο γ) που ασκούνται εντός του εδάφους της χώρας και συνδέονται με τις υπηρεσίες μεταφορών που καλύπτονται από την ανωτέρω παράγραφο 2.

Άρθρο 3

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οι υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 2 και παρέχονται ατελώς υπό τις προϋποθέσεις οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 1 θεμελιώνουν δικαίωμα προς έκπτωση.

Άρθρο 4

Για να εφαρμοσθεί η απαλλαγή που προβλέπεται στο άρθρο 1, ο παρέχων υπηρεσίες οφείλει κυρίως:

1. Για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 1:
 - να διαθέτει πιστοποιητικό που να δεβαιώνει ότι το πρόσωπο στο οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες υπόκειται στο φόρο. Το πιστοποιητικό αυτό εκδίδεται σύμφωνα με τον τύπο που προβλέπεται στις οδηγίες 79/1072/ΕΟΚ ή 86/560/ΕΟΚ,
 - να αναφέρει, στο τιμολόγιό του, το λόγο της απαλλαγής και τον αναγνωριστικό αριθμό με τον οποίο προσδιορίζεται ο πελάτης σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχεία γ), δ) και ε) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και υπό τον οποίο του έχουν παρασχεθεί υπηρεσίες.
2. Για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 2:
 - να πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στη δεύτερη περίπτωση του σημείου 1, και να διαθέτει δήλωση με την οποία το πρόσωπο προς το οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες αναγνωρίζει ότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 1,
 - να αποδεικνύει ότι οι υπηρεσίες μεταφορών συνδέονται άμεσα με ενδοκοινοτική μεταφορά κατά την

έννοια του άρθρου 286 στοιχείο γ) σημείο 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

3. Για τη παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 3,

- να πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στη δεύτερη περίπτωση του σημείου 1 και να διαθέτει δήλωση με την οποία το πρόσωπο προς το οποίο έχουν παρασχεθεί οι υπηρεσίες αναγνωρίζει ότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 1,
- να αποδεικνύει ότι οι βοηθητικές δραστηριότητες μεταφορών συνδέονται άμεσα με τις υπηρεσίες μεταφορών που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 2.

Άρθρο 5

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα ύστερα από πρόταση που θα υποβάλει η Επιτροπή το συντομότερο δυνατόν, εγκρίνει, κατόπιν διαβουλεύσεων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1994, τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ η οποία θα καλύπτει τις υπηρεσίες της παρούσας απόφασης.

Οι παρεκκλίσεις της παρούσας λήγουν την ημερομηνία που θα αποφασίσει το Συμβούλιο όταν εγκρίνει την τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οπωσδήποτε όμως στις 31 Δεκεμβρίου 1994.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Λουξεμβούργο, 25 Οκτωβρίου 1993.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Ph. MAYSTADT

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 22ας Ιουλίου 1993

περί των ενισχύσεων τις οποίες η ιταλική κυβέρνηση προτίθεται να χορηγήσει στην επιχείρηση Cartiere del Garda

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(93/564/EOK)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ.

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Αφού, σύμφωνα με το άρθρο 93, έταξε προθεσμία στα ενδιαφερόμενα μέρη για να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους,

Εκτιμώντας ότι:

I

Ο επαρχιακός νόμος αριθ. 7 (¹), της 8ης Απριλίου 1991 της αυτόνομης επαρχίας του Trento (PAT), προβλέπει στο άρθρο 1 τη δυνατότητα χρηματοδοτικής παρέμβασης για την προστασία του περιβάλλοντος και την αποκατάσταση της χρήσης της γης στον παραγωγικό τομέα. Οι επαρχιακές αρχές μπορούν με τον τρόπο αυτό να χορηγούν επιδοτήσεις σε επιχειρήσεις που υπάρχουν σε περιοχές που υποδεινώνονται από την PAT, ενόψει της ολοσχερούς ή της τμηματικής μεταφοράς των δραστηριοτήτων τους. Οι επιδοτήσεις αυτές μπορεί επίσης να χορηγηθούν στις περιπτώσεις επιχειρήσεων οι οποίες επιθυμούν να επεκταθούν σε περιοχές που υποδεικνύονται από την PAT. Σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 1 του εν λόγω νόμου, οι επιδοτήσεις καλύπτουν το πρόθετο κόστος με το οποίο επιβαρύνεται η επιχείρηση για τη σχετική μεταφορά. Εάν ο προσδιορισμός αυτός του πρόθετου κόστους αποδεικνύεται δυσχερής, το άρθρο 1 παράγραφος 2 προβλέπει τη δυνατότητα χορήγησης κατ' αποκοπήν επιδοτήσεων ύψους μέχρι 30 % του συνολικού επενδυτικού κόστους των πάγιων στοιχείων, εξαιρουμένου του κόστους για την αγορά της γης.

Ο περιφερειακός νόμος αριθ. 7/91 δεν κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης, πριν από την έγκρισή του. Η Επιτροπή ενημερώθηκε, ωστόσο, σχετικά με την πρόθεση

των επαρχιακών αρχών να εφαρμόσουν το νόμο για πρώτη φορά υπέρ της επιχείρησης παραγωγής χαρτιού Cartiere del Garda, που έχει την έδρα της στη Riva del Garda.

Η Cartiere del Garda, στην παρούσα φάση, έχει ετήσιο δυναμικό παραγωγής 180 000 τόνων μεσαίου ή μεγάλου πάρους επιχρισμένου χαρτιού εκτύπωσης. Η επιχείρηση απασχολεί περίπου 600 εργαζομένους. Η επιχείρηση, που ανήκει στο γερμανικό εκδοτικό όμιλο Bertelsmann, αποτελεί σήμερα μια σχετικά σύγχρονη και αποδοτική επιχείρηση, προκειμένου όμως να διατηρήσει την ικανότητά της αυτή κατά τα προσεχή έτη, απαιτείται να διπλασιάσει το παραγωγικό της δυναμικό, με την εγκατάσταση πρόσθετων μηχανημάτων.

Για την επέκταση αυτή, η επιχείρηση διαθέτει 70 000 μ² ενός οικοπέδου όμορου με τις υπάρχουσες εγκαταστάσεις της. Το οικόπεδο αυτό, που ανήκε στην πρώην επιχείρηση Atlas Holzwerke, αγοράστηκε από την Cartiere del Garda, πριν από οκτώ χρόνια. Με βάση τα επαρχιακά πολεοδομικά σχέδια και το δημοτικό σχέδιο της Riva, το οικόπεδο αυτό προορίζεται για παραγωγικές και βιομηχανικές δραστηριότητες.

Οι επαρχιακές αρχές προτιμούν η επέκταση να μην πραγματοποιηθεί στη Riva del Garda, αλλά μάλλον στην περιοχή Mori. Η Riva del Garda κατακλύζεται από τουρίστες και η δημιουργία πρόσθετων βιομηχανικών δραστηριοτήτων εκεί δεν πρόκειται να βελτιώσει την τουριστική ελκυστικότητα της πόλης αυτής, αλλά μάλλον θα επιδεινώσει το περιβαλλοντικό της καθεστώς.

Εάν η Cartiere del Garda αποφασίσει να εγκαταστήσει τα νέα της μηχανήματα στην περιοχή Mori, ενώ το σημερινό της εργοστάσιο στη Riva θα παραμείνει εκεί για όλο το χρονικό διάστημα της ωφέλιμης λειτουργίας του, η επιλογή αυτή συνεπάγεται πρόσθετες επενδύσεις και λειτουργικό κόστος, σε σύγκριση με την επέκταση στη Riva. Οι πρόσθετες επενδύσεις προκαλούνται από τις διαφορές μεταξύ του αγροτεμαχίου της περιοχής Mori και του αστικού οικοπέδου της Riva, ενώ το πρόσθετο λειτουργικό κόστος απορρέει από τις δαπάνες για το πρόσθετο προσωπικό και για τα έξοδα μεταφοράς μεταξύ των δύο εγκαταστάσεων, εάν επιλεγόταν η τοποθεσία Mori.

(¹) LEGGE PROVINCIALE 8 aprile 1991, n. 7 «Provvedimenti in materia di armonizzazione dello sviluppo produttivo agli obiettivi ambientali e di tutela della qualità e dell'ambiente di lavoro» in Bollettino Ufficiale della Regione Autonoma Trentino-Alto Adige, 16 aprile 1991, n. 17.

Η ΡΑΤ προτίθεται να αντισταθμίσει το πρόσθετο επενδυτικό κόστος στην τοποθεσία Μορί, στην περίπτωση που η Cartiere del Garda επέλεγε το μέρος αυτό, χωρίς να έχει όμως την πρόθεση να επωμιστεί το πρόσθετο λειτουργικό κόστος. Τη νομική βάση για την αντισταθμίση αυτή αποτελεί το άρθρο 1 του περιφερειακού νόμου αριθ. 7/91.

II

Με την επιστολή της 11ης Δεκεμβρίου 1992, που πρωτοκολλήθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 1992, η Επιτροπή ενημερώθηκε σχετικά με την πρόθεση της ΡΑΤ να εφαρμόσει το άρθρο 1 του περιφερειακού νόμου 7/91 υπέρ του σχεδίου επέκτασης της Cartiere del Garda στην τοποθεσία Μορί. Πρόσθετες πληροφορίες δόθηκαν με σχετική επιστολή της 20ής Ιανουαρίου 1993. Πληροφορίες σχετικά με το νόμο και με αυτό το πρώτο σχέδιο είχαν παρασχεθεί προγενέστερα από τις αρχές της επαρχίας, με την επιστολή της 15ης Ιουνίου 1992, σε διμερή συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στις 2 Ιουλίου 1992 και με την επιστολή της 12ης Νοεμβρίου 1992. Η επωφελούμενη επιχείρηση και ο όμιλος στον οποίο ανήκει είχαν δώσει πληροφορίες σε διμερή συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στις 9 Νοεμβρίου 1992 και με σχετική επιστολή τους της 9ης Δεκεμβρίου 1992.

Παρά το γεγονός ότι ουδέποτε ενέκρινε τον περιφερειακό νόμο αριθ. 7/91 αυτό καθεαυτό, η Επιτροπή θεώρησε ότι η ιταλική κυβέρνηση ήταν σε θέση να κοινοποιήσει μια ιδιαίτερη περίπτωση εφαρμογής του νόμου αυτού, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που θα μπορούσε να προβεί στην κοινοποίηση συγκεκριμένης ενίσχυσης.

Βασίζομενη στις πληροφορίες που της δόθηκαν, η Επιτροπή θεώρησε ότι η παρέμβαση που η ΡΑΤ προτείνει να χορηγηθεί υπέρ της Cartiere del Garda μπορούσε να συνιστά ενίσχυση, εφόσον επέτρεπε στην επιχείρηση να επενδύσει στην τοποθεσία Μορί, χωρίς να απαιτείται από αυτή να επωμιστεί όλο το σχετικό κόστος της επένδυσης. Η Cartiere del Garda ανέθεσε την εκπόνηση μελέτης, για να προσδιοριστεί το είδος και το μέγεθος αυτών των συμπληρωματικών δαπανών. Το κόστος αυτό ελέγχθηκε στη συνέχεια από τη Mediocredito Bank, για λογαριασμό της ΡΑΤ. Δεδομένου ότι η Cartiere del Garda κατέληξε σε πρόσθετο επενδυτικό κόστος ύψους 316 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών και πρόσθετο λειτουργικό κόστος, κατά την πρώτη πενταετία, 197 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών, η ΡΑΤ υπολόγισε το πρόσθετο επενδυτικό κόστος στο ποσό των 173 377 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών και το λειτουργικό κόστος στο ποσό των 148 560 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών. Λόγω των δυσχερειών προσδιορισμού της συμπληρωματικής δαπάνης, οι αρχές του Trento σκέφθηκαν να χρησιμοποιήσουν τη δυνατότητα που προσφέρεται από τον περιφερειακό νόμο αριθ. 7/91, να καταβληθεί ως κατ' αποκοπήν ποσό το 30 % του συνολικού επενδυτικού κόστους στην τοποθεσία Μορί, μέχρις ενός ποσού 186 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών, κατ' ανώτατο όριο.

Η Επιτροπή έκρινε επίσης ότι αυτή η επίμαχη ενίσχυση που ανερχόταν στο ποσό των 186 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών υπήρχε ενδεχόμενο να στρεβλώσει τον ανταγωνισμό και να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών, υπό την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης.

Η Επιτροπή εξέφρασε εκτός των άλλων αμφιβολίες κατά πόσον ήταν δυνατόν να εφαρμοστούν για την ενίσχυση οι παρεκκλίσεις του άρθρου 92. Όπως παρατήρησε, ούτε η περιοχή Riva, αλλά ούτε και η τοποθεσία Μορί βρίσκονται σε περιοχές που είναι επιλέξιμες για την παροχή περιφερειακών ενισχύσεων βάσει των διατάξεων του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) ή γ), ενώ τόνισε ότι η ενίσχυση μπορούσε ενδεχομένως να αντιστρατευθεί στις πτυχές της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής, αποκλείοντας το ενδεχόμενο η επένδυση αυτή να γίνει σε άλλους πιθανούς τόπους εγκατάστασης σε ενισχυόμενες περιοχές. Όπως επίσης σημείωσε η Επιτροπή, οι ενισχύσεις για την επέκταση του παραγωγικού δυναμικού δεν πληρούν τους όρους που καθορίζονται στο κοινοτικό πλαίσιο για την παροχή περιβαλλοντικών ενισχύσεων, το οποίο θεμελιώνεται στην παρέκκλιση που προβλέπει το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο β) της συνθήκης. Η Επιτροπή διατύπωσε εξάλλου αμφιβολίες κατά πόσο μπορούσε να εφαρμοστεί η παρέκκλιση του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ). Η Επιτροπή είχε επιφυλάξεις κατά πόσο η ενίσχυση ήταν απαραίτητη για την ολοκλήρωση του επιδιωκόμενου στόχου, ήτοι το να αποφευχθεί η πραγματοποίηση της επένδυσης της Cartiere del Garda στην περιοχή Riva, και υπογράμμισε τις συνθήκες πλεονάζοντος παραγωγικού δυναμικού που επικρατούσαν στην αγορά επιχρισμένου χαρτιού στην Κοινότητα.

Η Επιτροπή αποφάσισε, κατά συνέπεια, να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης. Η ιταλική κυβέρνηση ενημερώθηκε σχετικά με την απόφαση αυτή με επιστολή της 10ης Φεβρουαρίου 1993, με την οποία της ζητήθηκε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Στα άλλα κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερόμενους τάχθηκε επίσης προθεσμία για να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους⁽¹⁾.

III

Η ιταλική κυβέρνηση υπέβαλε τις παρατηρήσεις της στο πλαίσιο της διαδικασίας με την επιστολή της 11ης Μαρτίου 1993 και με το τέλος της 22ας Απριλίου 1993. Η ιταλική κυβέρνηση εξέθεσε για μία ακόμη φορά τους λόγους για τους οποίους οι επαρχιακές αρχές είχαν την πρόθεση να παρέμβουν οικονομικά, με σκοπό να παρακινηθεί η επιχείρηση Cartiere del Garda να πραγματοποιήσει την επένδυσή της μάλλον στην τοποθεσία Μορί παρά στη Riva. Η ιταλική κυβέρνηση τόνισε επίσης την προθυμία των επαρχιακών αρχών να μην προσφύγουν στη δυνατότητα που προσέφερε ο περιφερειακός νόμος αριθ. 7/91 να χορηγηθεί κατ' αποκοπήν επιδότηση ύψους 30 % του συνολικού επενδυτικού κόστους, αλλά να καταβληθεί πολύ περισσότερο μόνο το πρόσθετο επενδυτικό κόστος που είχε προσδιοριστεί στη μελέτη της τράπεζας Mediocredito. Οι αρχές της επαρχίας του Trento δεν πρόκειται να πληρώσουν το πρόσθετο λειτουργικό κόστος που συνεπαγόταν η επιλογή της τοποθεσίας Μορί. Η ιταλική κυβέρνηση ισχυρίστηκε ότι η πληρωμή του πρόσθετου επενδυτικού κόστους συνιστούσε πολύ περισσότερο μερική αντισταθμίση των μειονεκτημάτων που επωμιζόταν η Cartiere del Garda, παρά μορφή ενίσχυσης προς την επιχείρηση αυτή. Όπως επίσης ισχυρίστηκε η ιταλική κυβέρνηση, η επιχείρηση είχε χάσει τουλάχιστον μία τριετία κατά την υλοποίηση της επένδυσής της, εξαιτίας των γραφειοκρα-

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 75 της 17. 3. 1993, σ. 7.

τικών και νομικών δυσχερειών που προκάλεσε το ενδεχόμενο της επιλογής υπέρ της τοποθεσίας Mori. Κατά την άποψη της ιταλικής κυβέρνησης, η Cartiere del Garda θα πραγματοποιούσε την επένδυσή της στην περιοχή Riva σε περίπτωση που οι αρχές της επαρχίας του Trento δεν είχαν τη δυνατότητα να παρέμβουν οικονομικά υπέρ της εναλλακτικής λύσης στην τοποθεσία Mori και η επιχείρηση θα είχε κάθε δικαίωμα να το πράξει. Η επαρχιακή διοίκηση του Trento δεν διέθετε δήθεν τις οργανικές δυνατότητες για να αντισταθεί στην επιλογή αυτή. Η επιχείρηση αυτή θα καταπολεμούσε οποιαδήποτε προσπάθεια αναδρομικής τροποποίησης των προδιαγραφών με τις οποίες όφειλε να συμμορφωθεί η Cartiere del Garda στην τοποθεσία Riva. Η ιταλική κυβέρνηση επανέλαβε εκτός των άλλων τα πορίσματα της μελέτης αναφορικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις της επένδυσής της Cartiere del Garda, που δεν ήταν αρνητικά ούτε για την τοποθεσία Mori, αλλά ούτε και για την Riva. Η μελέτη αυτή είχε υποβληθεί στην Επιτροπή παλαιότερα.

Απαντώντας σε ερώτημα που είχε θέσει η Επιτροπή στην επιστολή της 10ης Φεβρουαρίου 1993 όσον αφορά τις εναλλακτικές δυνατότητες που θα είχε ο δήμος της Riva να αποτρέψει την επιχείρηση Cartiere del Garda από την πραγματοποίηση της επένδυσής της στην περιοχή Riva, η ιταλική κυβέρνηση ανέφερε ότι δεν θα ήταν ούτε νομικά, αλλά ούτε και πολιτικά δικαιολογημένο να μεταβληθεί ο διομηχανικός προορισμός της γης που αποτελούσε ιδιοκτησία της Cartiere del Garda στην Riva, στο παρόν στάδιο. Η ιταλική κυβέρνηση τόνισε επίσης ότι οι επαρχιακές αρχές του Trento επιθυμούσαν να επιτύχουν δύο στόχους με την παρέμβασή τους. Επιθυμούσαν να προστατεύσουν το περιβάλλον, διατηρώντας ταυτόχρονα την προγραμματιζόμενη επένδυση στην ίδια περιφέρεια και μάλιστα χωρίς να υπάρξουν στρεβλώσεις για τον ανταγωνισμό, μιας και δεν θα προέκυπταν πλεονεκτήματα για την εν λόγω επιχείρηση. Η παρέμβαση δεν επρόκειτο εξάλλου να έχει οποιονδήποτε αντίκτυπο για το παραγωγικό δυναμικό της διομηχανίας χαρτιού, επειδή η Cartiere del Garda θα πραγματοποιούσε υπό οποιεσδήποτε συνθήκες την επένδυσή της στην τοποθεσία Riva ή στην Mori. Απαντώντας σε ένα άλλο ερώτημα σχετικά με τα οικόπεδα που η επιχείρηση Cartiere del Garda κατέχει στην περιοχή Riva, σε περίπτωση που η εν λόγω επιχείρηση θα αποφάσιζε να κατασκευάσει το νέο εργοστάσιό της παραγωγής χαρτιού στην τοποθεσία Mori, η ιταλική κυβέρνηση ανέφερε ότι τα οικόπεδα αυτά θα τα παραχωρούσαν οι περιφερειακές αρχές του Trento στην επιχείρηση. Τα οικόπεδα θα έχαναν το διομηχανικό τους προορισμό και οι επαρχιακές αρχές του Trento θα μεριμνούσαν ούτως ώστε η επιχείρηση να μην αποκομίσει οποιoδήποτε χρηματοοικονομικό όφελος από την πώληση αυτή.

Τέλος, η ιταλική κυβέρνηση ανήγγειλε την πρόθεσή της να περιορίσει τη χρήση των διατάξεων του περιφερειακού νόμου αριθ. 7/91 αποκλειστικά και μόνο στη μεμονωμένη περίπτωση της Cartiere del Garda, εάν η Επιτροπή εξαναγκάζονταν να εγείρει αντιρρήσεις κατά του εν λόγω νόμου, που δεν θα ήταν δυνατόν να υπερκεραστούν. Η ιταλική κυβέρνηση ήταν της γνώμης ότι ο νόμος αποτελούσε ένα ενδιαφέρον και πολλά υποσχόμενο πείραμα μετατροπής διομηχανικών εγκαταστάσεων με αφορμή περιβαλλοντικά κίνητρα. Η υπόθεση αποτέλεσε επίσης αντικείμενο διμερών διαβουλεύσεων, που πραγματοποιήθηκαν στις 8 Μαρτίου και στις 11 Ιουνίου 1993.

Στο πλαίσιο της διαδικασίας διαβιβάστηκαν επίσης παρατηρήσεις από τις κυβερνήσεις του Ηνωμένου Βασιλείου, της Γαλλίας και της Γερμανίας, το μεγαλύτερο παραγωγό επιχρισμένου χαρτιού εκτύπωσης μεγάλου δάρους του Ηνωμένου Βασιλείου και από την ομοσπονδία επιχειρήσεων χαρτοβιομηχανίας της Αυστρίας.

Οι παρατηρήσεις αυτές διαβιβάστηκαν στην ιταλική κυβέρνηση, προκειμένου να διατυπώσει τα σχόλιά της, με επιστολή που κοινοποιήθηκε στις 11 Μαΐου 1993. Τα σχετικά σχόλια κοινοποιήθηκαν με επιστολή της 25ης Μαΐου 1993.

IV

Η πληρωμή ποσών από τις δημόσιες αρχές σε μια επιχείρηση προκειμένου να καλυφθεί μέρος του επενδυτικού κόστους της επιχείρησης αυτής σε μια δεδομένη τοποθεσία, συνιστά ενίσχυση υπέρ της επιχείρησης αυτής, κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης. Για την εκτίμηση αυτή δεν διαδραματίζει κανένα ρόλο κατά πόσον το επενδυτικό κόστος σε άλλη δεδομένη τοποθεσία θα ήταν χαμηλότερο και η πληρωμή ισοδυναμεί απλώς με τη διαφορά μεταξύ του επενδυτικού κόστους των δύο συγκεκριμένων αυτών τοποθεσιών. Η εκτίμηση ότι οι πληρωμές αυτές συνιστούν ενισχύσεις ευθυγραμμίζεται με την πάγια πρακτική της Επιτροπής ως προς τις πληρωμές προς επιχειρήσεις οι οποίες αποδέχονται το πρόσθετο κόστος επωμιζόμενες επενδύσεις σε πλέον υποβαθμισμένες περιοχές ή οι οποίες επιβαρύνονται με το πρόσθετο επενδυτικό κόστος προκειμένου να προσαρμόσουν τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις τους για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος.

Επομένως, η πρόθεση των περιφερειακών αρχών του Trento να καταβάλουν το ποσό των 173 377 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών (103 εκατομμύρια Ecu, κατά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας απόφασης) στην επιχείρηση Cartiere del Garda, σε περίπτωση που η εν λόγω επιχείρηση αποφάσιζε να επενδύσει μάλλον στην τοποθεσία Mori και όχι στην περιοχή Riva, συνιστά ενίσχυση υπέρ της επιχείρησης αυτής, παρά το γεγονός ότι το εν λόγω ποσό αντιπροσωπεύει μόνο το πρόσθετο επενδυτικό κόστος που συνεπαγόταν η επένδυση μόνο στην περιοχή Mori. Η επιχείρηση ευνοείται με τη χορήγηση της ενίσχυσης αυτής, επειδή της παρέχεται η δυνατότητα να πραγματοποιήσει την επένδυσή της στην τοποθεσία Mori, χωρίς να χρειαστεί να επωμιστεί το συνολικό κόστος της.

Ο ανταγωνισμός μεταξύ των επιχειρήσεων παραγωγής χαρτιού είναι δεδομένος και τα προϊόντα των επιχειρήσεων αυτών αποτελούν αντικείμενο ανταλλαγών μεταξύ των κρατών μελών. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που δόθηκαν στην Επιτροπή, η Cartiere del Garda παράγει σήμερα περίπου 175 000 τόνους επιχρισμένου χαρτιού εκτύπωσης μεσαίου και μεγάλου δάρους με ή χωρίς ίνες ξύλου. Η εγκατάσταση της πρόσθετης μονάδας παραγωγής χαρτιού στις τοποθεσίες της ή Riva θα διπλασίαζε το παραγωγικό δυναμικό της επιχείρησης από 180-200 000 τόνους ετησίως σε περίπου 400 000 τόνους/ετησίως.

Η Ιταλία εξήγαγε 532 320 τόνους επιχρισμένου χαρτιού και χαρτονιού (κωδικός ΣΟ 4810) στα άλλα κράτη μέλη το 1990, 572 877 τόνους, το 1991 και 596 278 τόνους, το 1992. Οι αντίστοιχες εισαγωγές από τα άλλα κράτη μέλη ανήλθαν σε 200 531 τόνους, 195 586 τόνους και 238 535 τόνους.

Η επιχείρηση Cartiere del Garda συμμετέχει στο ενδοκοινοτικό εμπόριο, εξάγοντας ένα μέρος της παραγωγής της στα άλλα κράτη μέλη. Το 1990, η Cartiere del Garda εξήγαγε 39 300 τόνους επιχρισμένο χαρτί χωρίς ίνες ξύλου στα άλλα κράτη μέλη, και ιδίως στη Γαλλία, στη Γερμανία και στην Ισπανία. Οι εξαγωγές αυτές αντιπροσώπευσαν το ένα τρίτο της συνολικής παραγωγής της επιχείρησης σε αυτή την κατηγορία χαρτιού. Το 1991, οι εξαγωγές στα άλλα κράτη μέλη ανήλθαν σε 41 100 τόνους, ενώ το 1992 ανήλθαν σε 45 000 τόνους. Η παραγωγή επιχρισμένου χαρτιού χωρίς ίνες ξύλου της Cartiere del Garda αντιπροσώπευσε ποσοστό περίπου 3,4 % της συνολικής κοινοτικής παραγωγής αυτής της κατηγορίας χαρτιού κατά τη χρονική περίοδο 1991/92. Τα στοιχεία που παρασχέθηκαν στην Επιτροπή, στο πλαίσιο της συγκεκριμένης διαδικασίας, αφορούσαν μόνο το χαρτί που δεν περιείχε ίνες ξύλου και δεν σχετίζονταν με την παραγωγή χαρτιού από την Cartiere del Garda που περιείχε ίνες ξύλου.

Η οικονομική ενίσχυση προς υποστήριξη των επιχειρήσεων ενισχύει τη θέση τους σε σύγκριση με τη θέση των άλλων επιχειρήσεων που τους ανταγωνίζονται στην Κοινότητα. Στις περιπτώσεις που συμβαίνει αυτό, οι εν λόγω ενισχύσεις πρέπει να λογίζεται ότι επηρεάζουν τον ανταγωνισμό με τις αντίστοιχες άλλες επιχειρήσεις.

Στο άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης θεσπίζεται η βασική αρχή ότι οι ενισχύσεις που περιέχουν τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά στοιχεία που προορίζονται είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά.

Οι παρεκκλίσεις από την εν λόγω βασική αρχή, οι οποίες καθορίζονται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 της συνθήκης, δεν εφαρμόζονται στην προκειμένη περίπτωση, εξ αιτίας του χαρακτήρα και των αντικειμενικών στόχων της ενίσχυσης. Η ιταλική κυβέρνηση δεν επικαλέστηκε ούτως ή άλλως τις παρεκκλίσεις αυτές.

V

Στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης καθορίζονται οι ενισχύσεις που μπορεί να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά. Ο συμβιβασμός χαρακτήρας τους με τη συνθήκη πρέπει να εξετάζεται στο πλαίσιο της Κοινότητας και όχι σε συνάρτηση με μεμονωμένο κράτος μέλος. Για να συνεχιστεί η εύρυθμη λειτουργία της κοινής αγοράς και προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βασικές αρχές που καθορίζονται στο άρθρο 3 στοιχείο στ) της συνθήκης, οι εξαιρέσεις από την αρχή του άρθρου 92 παράγραφος 1 οι οποίες καθορίζονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 πρέπει να ερμηνεύονται στενά, κατά την εξέταση οποιουδήποτε προγράμματος παροχής ενισχύσεων ή οποιουδήποτε μέτρου χορήγησης μεμονωμένων ενισχύσεων.

Οι παρεκκλίσεις αυτές είναι ιδίως δυνατόν να εφαρμοστούν μόνον στην περίπτωση που η Επιτροπή εξακριβώσει ότι εάν δεν παρέχονταν η ενίσχυση, η λειτουργία των δυνάμεων της αγοράς και μόνο δεν θα επαρκούσε για να παροτρυνθούν οι αποδέκτες της ενίσχυσης να δράσουν κατά τέτοιο τρόπο ώστε να επιτευχθεί ένας από τους επιδιωκόμενους αντικειμενικούς στόχους.

Η εφαρμογή των παρεκκλίσεων σε περιπτώσεις που δεν συμβάλλουν στη επίτευξη τέτοιου αντικειμενικού στόχου ή σε περιπτώσεις στις οποίες η χορήγηση της ενίσχυσης δεν είναι αναγκαία για το σκοπό αυτό, θα ισοδυναμούσε με τη

χορήγηση αδικαιολόγητων πλεονεκτημάτων σε βιομηχανίες ή επιχειρήσεις ορισμένων κρατών μελών και θα ισοδυναμούσε με επηρεασμό των όρων των συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών και με στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, χωρίς να συντρέχει κανένας λόγος που να θεμελιώνεται στο κοινό συμφέρον, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3.

Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που θεσπίζονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) σχετικά με τις ενισχύσεις για την προώθηση ή τη διευκόλυνση της ανάπτυξης ορισμένων περιοχών, πρέπει να σημειωθεί ότι το διοικητικό επίπεδο στην αυτόνομη επαρχία του Trento δεν είναι ασυνήθιστα χαμηλό, ενώ δεν πρόκειται επίσης για περιοχή στην οποία επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση, κατά την έννοια των παρεκκλίσεων που θεσπίζονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο α). Επιπλέον, ούτε και οι περιοχές Riva και Mori βρίσκονται σε υποστηριζόμενη περιοχή, σύμφωνα με την παρέκκλιση του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ).

Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που θεσπίζονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο β), οφείλει να σημειωθεί ότι η ενίσχυση δεν αποσκοπεί στην άρση σοβαρής διαταραχής της ιταλικής οικονομίας, ούτε και η ιταλική κυβέρνηση ισχυρίστηκε ότι συμβαίνει αυτό.

Η άλλη παρέκκλιση που θεσπίζεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο β) αφορά τις ενισχύσεις για την προώθηση σημαντικών σχεδίων κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος. Στο κοινοτικό πλαίσιο όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για περιβαλλοντικούς σκοπούς, σχετικά με το οποίο τα κράτη μέλη ενημερώθηκαν με επιστολές της 7ης Νοεμβρίου 1974 και της 23ης Μαρτίου 1987, η Επιτροπή θεσπίξε τη δυνατότητα όπως οι ενισχύσεις αυτές να μπορούν να υπαχθούν στις παρεκκλίσεις που καθιερώνονται από το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο β) υπό την προϋπόθεση ότι θα παρέχονταν για τη χρηματοδότηση πρόσθετων επενδύσεων προσαρμογής των υφιστάμενων μονάδων παραγωγής, διαφορετικών από τις επενδύσεις που οδηγούν σε αύξηση του παραγωγικού δυναμικού.

Με αφετηρία το δεδομένο ότι η επένδυση που θα γίνει από την Cartiere del Garda συνίσταται στην εγκατάσταση πρόσθετων μηχανημάτων παραγωγής χαρτιού και ότι για το λόγο αυτό σχετίζεται ολοσχερώς με την αύξηση του παραγωγικού δυναμικού, η ενίσχυση για την πραγματοποίηση της επένδυσης αυτής δεν πληροί τα κριτήρια για να θεωρηθεί συμβιβάσιμη με τις παρεκκλίσεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο β). Η Επιτροπή λαμβάνει, ωστόσο, υπόψη ότι το πλαίσιο χορήγησης ενισχύσεων για περιβαλλοντικούς σκοπούς διανοίγει τη δυνατότητα οι ενισχύσεις που δεν πληρούν τους όρους του πλαισίου να διαπιστωθεί ότι είναι συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά, βάσει των διατάξεων του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ).

Στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) θεσπίζεται η δυνατότητα όπως οι ενισχύσεις για τη διευκόλυνση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων να θεωρείται ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά, εφόσον οι ενισχύσεις αυτές δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον.

Όπως σημειώνει η Επιτροπή, το κύριο επιχείρημα στο οποίο βασίστηκε η ιταλική κυβέρνηση για να χορηγήσει την ενίσχυση υπέρ της Cartiere del Garda είναι περιβαλλοντικού χαρακτήρα. Η Επιτροπή λαμβάνει επίσης υπόψη το ότι η

επένδυση που η εν λόγω επιχείρηση προτίθεται να διενεργήσει συμμορφώνεται με τις διατάξεις της υφιστάμενης περιβαλλοντικής νομοθεσίας, είτε πραγματοποιηθεί στην τοποθεσία Riva, είτε στην τοποθεσία Mori. Τα πρόσθετα μηχανήματα παραγωγής χαρτιού θα αποτελούσαν, ωστόσο, πηγή μεγαλύτερων οχλήσεων στην τοποθεσία Riva, σε σύγκριση με την τοποθεσία Mori, όσον αφορά τη ρύπανση του αέρα και των υδάτων, αλλά και σε συνάρτηση με την κυκλοφορία και την εκπομπή θορύβων. Η ενίσχυση που προτίθεται να χορηγήσουν οι επαρχιακές αρχές του Trento, προκειμένου να παρακινηθεί η επιχείρηση να επενδύσει μάλλον στην τοποθεσία Mori και όχι στην τοποθεσία Riva δεν εξυπηρετεί, ως εκ τούτου, οποιονδήποτε περιβαλλοντικό σκοπό, παρά το γεγονός ότι ενδέχεται να εκπορεύεται από άλλα κίνητρα, όπως για παράδειγμα την επιθυμία να παραμείνει η εν λόγω επένδυση στην περιοχή, ενώ ενδέχεται να συνιστά απόρροια σκέψεων για τη διευθέτηση του φυσικού περιβάλλοντος.

Στο άρθρο 130P παράγραφος 2 της συνθήκης ορίζεται ότι η δράση της Κοινότητας στον τομέα του περιβάλλοντος πρέπει να στηρίζεται στις βασικές αρχές της προφύλαξης και της προληπτικής δράσης, της επανόρθωσης των καταστροφών του περιβάλλοντος, κατά προτεραιότητα στην πηγή, καθώς και στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει». Οι ανάγκες στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τον καθορισμό και την εφαρμογή των άλλων πολιτικών της Κοινότητας. Εφαρμόζοντας τις εν λόγω βασικές αρχές στην περίπτωση της Cartiere del Garda, η Επιτροπή σημειώνει ότι η παρέμβαση των επαρχιακών αρχών του Trento είναι προληπτική και επανορθώνει την καταστροφή στην πηγή. Εξετάζοντας, ωστόσο, την τρίτη βασική αρχή, η Επιτροπή κρίνει ότι η παρέμβαση δεν θα κατέληγε σε μια κατάσταση στην οποία θα πλήρωνε ο ρυπαίνων. Πράγματι, οι επαρχιακές αρχές προτίθενται να αντισταθμίσουν το συνολικό πρόσθετο επενδυτικό κόστος με το οποίο θα επιβαρυνθεί η επιχείρηση.

Είναι αληθές ότι η επιχείρηση αναμένει επίσης ότι θα επιβαρυνθεί με πρόσθετο λειτουργικό κόστος, εάν παράγει τα προϊόντα της στην τοποθεσία Mori, είτε στην τοποθεσία Riva, και δεν αναμένει ότι το κόστος αυτό δεν θα αντισταθμιστεί. Εάν όμως εξεταστούν τα πράγματα από μία πλέον μακροπρόθεσμη άποψη, η επιλογή υπέρ της τοποθεσίας Mori ενδέχεται επίσης να αποδειχθεί ευεργητική για την επιχείρηση. Η επιχείρηση ενδέχεται να αποφασίσει να μεταφέρει το εργοστάσιό της που βρίσκεται στην περιοχή Riva στην τοποθεσία Mori κατά το τέλος του ωφέλιμου χρόνου λειτουργίας της, ενώ η τοποθεσία στο Mori δεν είναι μόνο η πλησιέστερη προς τον κύριο αυτοκινητόδρομο, αλλά προσφέρει επίσης ευκαιρίες για μελλοντικές επεκτάσεις, που δεν θα ήταν διαθέσιμες στην τοποθεσία Riva. Η ιταλική κυβέρνηση ισχυρίστηκε εξάλλου ότι η επιχείρηση Cartiere del Garda είχε χάσει σημαντικά χρηματικά ποσά, επειδή οι επενδύσεις της είχαν καθυστερήσει επί μία τριετία, εξ αιτίας της περίπλοκης διαδικασίας λήψης αποφάσεων. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη ότι η επιχείρηση πρέπει να επωμιστεί το κόστος που οφείλεται στις καθυστερήσεις πραγματοποίησης της επένδυσης, ανεξάρτητα από την τοποθεσία στην οποία θα επενδύσει και ότι το κόστος αυτό δεν μπορεί, επομένως, να διασυνδέεται με το πρόσθετο επενδυτικό κόστος στην τοποθεσία Mori ή με το λειτουργικό κόστος που συνεπάγεται η λειτουργία εργοστασίων σε δύο διαφορετικές τοποθεσίες.

Η Επιτροπή συμπεραίνει για το λόγο αυτό ότι η προτεινόμενη ενίσχυση υπέρ τη Cartiere del Garda δεν τηρεί τη βασική αρχή που απαριθμείται στο άρθρο 130P παράγραφος 2 της συνθήκης σύμφωνα με την οποία «ο ρυπαίνων πληρώνει».

Στην επιστολή της 10ης Φεβρουαρίου 1993, με την οποία ενημέρωσε την ιταλική κυβέρνηση σχετικά με την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης, η Επιτροπή ζήτησε να ενηρωθεί σχετικά με οποιεσδήποτε άλλες δυνατότητες διέθεταν οι δημοτικές και επαρχιακές αρχές για να αποτρέψουν την επιχείρηση από την πραγματοποίηση επένδυσης στην τοποθεσία Riva, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας να αρνηθούν την άδεια πραγματοποίησης της επένδυσης αυτής, επικαλούμενες λόγους προστασίας του περιβάλλοντος ή λόγους πολεοδομικού ή επαρχιακού σχεδιασμού.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που δόθηκαν από την ιταλική κυβέρνηση στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας, οι επαρχιακές αρχές του Trento δεν έχουν οποιαδήποτε άλλα μέσα στη διάθεσή τους από τις κρατικές επενδύσεις για να αποτρέψουν την πραγματοποίηση της επένδυσης της εταιρείας στην τοποθεσία Riva.

Όσον αφορά το δήμο της Riva, η ιταλική κυβέρνηση ανέφερε ότι η περιοχή που αποτελεί ιδιοκτησία της Cartiere del Garda στην τοποθεσία Riva προορίζεται για βιομηχανική χρήση και ότι δεν θα ήταν, ως εκ τούτου, ούτε νόμιμο αλλά ούτε και πολιτικά ορθό να τροποποιηθεί ο προορισμός αυτός «με τροποποίηση των κανόνων, κατά τη διάρκεια του αγώνα».

Η απάντηση αυτή δεν είναι σε θέση να πείσει την Επιτροπή. Η ιταλική κυβέρνηση απέτυχε να καταδείξει ότι ουδέποτε υπήρξε, αλλά και ότι ούτε υπάρχει σήμερα οποιαδήποτε άλλη διαθέσιμη δυνατότητα για το δήμο της Riva να αλλοιώσει τον προορισμό της ζώνης, στην οποία κείται η εν λόγω τοποθεσία. Αυτό θα ήταν δύσκολο λόγω του σημαντικού αριθμού θέσεων εργασίας που προβλέπεται να δημιουργηθούν, δεδομένου ότι η επιχείρηση θα απασχολήσει 784 άτομα εάν η επένδυση γίνει στην τοποθεσία Riva, και 968, εάν η επένδυση πραγματοποιηθεί στην τοποθεσία Mori, αλλά δεν θα ήταν όλως διόλου αδύνατο. Απ' ό,τι μάλλον φαίνεται, ο δήμος της Riva πιστεύει ότι τα πλεονεκτήματα που παρουσιάζει η επένδυση, από την άποψη της απασχόλησης, αντισταθμίζουν τα περιβαλλοντικά μειονεκτήματά της. Οι επαρχιακές αρχές του Trento, οι οποίες έχουν μια ευρύτερη οπτική της ανάπτυξης της δημοτικής περιοχής μέσα σε ένα γενικότερο πλαίσιο, εξετάζοντας για παράδειγμα την ανάπτυξη του τουρισμού στη Riva και των βιομηχανικών δραστηριοτήτων στο Mori, πρεσβεύουν διαφορετική άποψη, χωρίς, ωστόσο, να είναι σε θέση να αποτρέψουν την επένδυση στην τοποθεσία Riva με οποιοδήποτε άλλα μέσα εκτός από τη χορήγηση ενισχύσεων. Η Επιτροπή δεν μπορεί να λάβει υπόψη τις διαφορές αρμοδιοτήτων και τις αποκκλίνουσες γνώμες των αρχών του κράτους μέλους, δικαιολογώντας τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων με βάση το δεδομένο ότι καμία από τις παρεκκλίσεις που αναφέρονται στο άρθρο 92 δεν θεσπίζει τη δυνατότητα αυτή.

Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η ιταλική κυβέρνηση απέτυχε να καταδείξει ότι η ενίσχυση είναι απολύτως αναγκαία για να αποφευχθεί η πραγματοποίηση της επένδυσης της Cartiere del Garda στην τοποθεσία Riva del Garda.

Εάν η ζώνη στην τοποθεσία Riva, στην οποία η επιχείρηση Cartiere del Garda είχε αγοράσει το οικόπεδό της, είχε απωλέσει το βιομηχανικό της προορισμό, η επιχείρηση θα υποχρεωνόταν να επιλέξει εναλλακτική τοποθεσία για την πραγματοποίηση της επένδυσής της, την οποία είναι υποχρεωμένη να διενεργήσει προκειμένου να διατηρήσει τη μακροπρόθεσμη αποδοτικότητα της. Χωρίς την παροχή ενισχύσεων, στην περίπτωση που η επένδυση γινόταν στο Mori, η επιχείρηση θα ήταν απολύτως ελεύθερη να επιλέξει μεταξύ όλων των πιθανών τοποθεσιών που θα ήταν διαθέσιμες όχι μόνο στην αυτόνομη επαρχία του Trento, αλλά και στις άλλες περιοχές της Ιταλίας όπως και σε άλλες χώρες. Η Επιτροπή σημειώνει στο εν λόγω πλαίσιο ότι επιτρέπει τη χορήγηση επενδυτικών ενισχύσεων σε ορισμένες περιοχές της Κοινότητας, βάσει των παρεκκλίσεων που θεσπίζονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) και ότι οι περιοχές αυτές ενδέχεται να είχαν την ευχέρεια να επιλεγούν για αυτήν την τότε απολύτως κινητή επένδυση.

Η ιταλική κυβέρνηση απέρριψε το συλλογικό αυτό στο πλαίσιο της διαδικασίας, αναφέροντας ότι η επιχείρηση είχε ήδη αποφασίσει είτε να πραγματοποιήσει την επένδυση στην τοποθεσία Riva, είτε στην τοποθεσία Mori και ότι, όπως ήταν επόμενο, οι υπόλοιπες πιθανές τοποθεσίες είχαν ήδη αποκλειστεί.

Το επιχείρημα αυτό δεν είναι σε θέση να πείσει την Επιτροπή. Με την κατάσταση που δημιουργήσαν οι δημοτικές και επαρχιακές αρχές, η επιλογή της επιχείρησης περιορίζεται στην ουσία στη φθηνότερη λύση που συνιστά η τοποθεσία Riva, και στη λύση που συνεπάγεται χορήγηση ενισχύσεων σε περίπτωση εγκατάστασης στην τοποθεσία Mori. Σε περίπτωση, ωστόσο, που η τοποθεσία στη Riva αποκλειόταν για περιβαλλοντικούς λόγους και δεν ήταν διαθέσιμη οποιαδήποτε ενίσχυση για την πραγματοποίηση της επένδυσης στην τοποθεσία Mori, η επιχείρηση ενδέχεται εύλογα να εξέταζε άλλες πιθανές τοποθεσίες, συμπεριλαμβανομένων και των τοποθεσιών στις οποίες η περιφερειακή θεώρηση επιτρέπει τη χορήγηση επενδυτικών ενισχύσεων.

Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η πρόταση της ιταλικής κυβέρνησης να χορηγηθεί ενίσχυση για την επένδυση της Cartiere del Garda στην τοποθεσία Mori καταστρατηγεί την περιφερειακή πολιτική της Κοινότητας και αντιστατεύει ενδεχομένως την οικονομική και κοινωνική συνοχή.

Η ιταλική κυβέρνηση ανέφερε επίσης, στο πλαίσιο της διαδικασίας, ότι αν δεν υπήρχε η δυνατότητα επένδυσης στην τοποθεσία Riva και χωρίς την παρέμβαση των επαρχιακών αρχών του Trento στην τοποθεσία Mori, η επιχείρηση δεν θα ήταν σε θέση να συγκεντρώσει τα χρήματα που απαιτούνται για την πραγματοποίηση της επένδυσής της στην κεφαλαιαγορά. Η Επιτροπή σημειώνει ότι σε μια τέτοια περίπτωση η Cartiere del Garda θα είχε περιέλθει στην ίδια θέση με οποιοδήποτε άλλο ανταγωνιστή της που θα επιθυμούσε να αυξήσει το παραγωγικό του δυναμικό και που δεν θα διέθετε τα οικόπεδα ή τις απαιτούμενες άδειες για να επεκτείνει απλώς το υφιστάμενο εργοστάσιό του. Το κατά πόσο τα χρήματα που απαιτούνται για τη δαπανηρότερη κατασκευή ενός δεύτερου εργοστασίου μπορούν να εξευρεθούν, εξαρτάται από τις αναμενόμενες εξελίξεις στην αγορά, αλλά οπωσδήποτε επίσης και από την χρηματοοικονομική θέση και από τις επιδόσεις του επενδυτή κατά το παρελθόν. Σε συνάρτηση προς αυτό, η Επιτροπή σημειώνει ότι η επιχείρηση Cartiere del Garda, σύμφωνα με τις ετήσιες

εκθέσεις του ομίλου Bertelsmann στον οποίο και ανήκει, είχε παρουσιάσει πολύ καλά αποτελέσματα κατά τη χρονική περίοδο 1990/91, παρά το γεγονός ότι λειτουργούσε σε μια δυσχερέστερη αγορά. Κατά το χρονικό διάστημα 1991/92 τα αποτελέσματα της επιχείρησης είχαν περιγραφεί ως «πάλι εξαιρετικά» και «εξαιρετικά αποδοτικά» και αυτό παρά το γεγονός «ότι οι συνθήκες στην αγορά χαρτιού ήταν εξαιρετικά σκληρές». Λαμβάνοντας επίσης υπόψη τα εξαιρετικά ευνοϊκά αποτελέσματα του ίδιου του ομίλου Bertelsmann, η Επιτροπή κρίνει ότι η επιχείρηση θα μπορούσε εύλογα να εξεύρει τους απαιτούμενους πόρους για την επένδυσή της σε άλλη τοποθεσία εκτός της Riva, χωρίς χρηματοοικονομική υποστήριξη των επαρχιακών αρχών του Trento.

Όσον αφορά τον περιφερειακό αντίκτυπο της ενίσχυσης και ιδίως το ερώτημα κατά πόσο η ενίσχυση ενδέχεται να διευκολύνει την ανάπτυξη του κλάδου, χωρίς να επηρεαστούν αντίξοα οι όροι συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο προς το κοινό συμφέρον, η Επιτροπή σημειώνει ότι είχε επίσης θέσει το ζήτημα αυτό στην επιστολή της 10ης Φεβρουαρίου 1993, με την οποία ενημέρωνε την ιταλική κυβέρνηση σχετικά με την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης.

Όπως ανέφερε η ιταλική κυβέρνηση στο πλαίσιο της διαδικασίας, η χρηματοοικονομική ενίσχυση των επαρχιακών αρχών του Trento προς υποστήριξη της επένδυσης στην τοποθεσία Mori δεν επρόκειτο να ασκήσει αντίκτυπο στο παραγωγικό δυναμικό, επειδή και χωρίς την ενίσχυση η επένδυση θα γινόταν οπωσδήποτε, αυτή τη φορά όμως στην τοποθεσία Riva. Η επιχείρηση είχε αποφασίσει να πραγματοποιήσει την επένδυση, βασισμένη στις επιχειρηματικές της ευθύνες, ακριβώς όπως είχαν πράξει και μερικοί από τους ανταγωνιστές της. Στην Επιτροπή δόθηκε ένας κατάλογος οκτώ εκ των ανταγωνιστών αυτών στην Κοινότητα και στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών, που είχαν ήδη εγκαταστήσει νέες εγκαταστάσεις παραγωγικού δυναμικού κατά τη χρονική περίοδο 1991/92.

Όπως επιχειρηματολόγησε η Επιτροπή ενώπιον της ιταλικής κυβέρνησης, ο επιχειρηματίας είναι εκείνος που πρέπει να αποφασίζει κατά πόσο θα επενδύσει και θα αυξήσει το παραγωγικό του δυναμικό ή όχι. Η απόφαση δεν πρέπει, κατά βάση, να εκδίδεται με τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων. Όπως ήδη αναπτύχθηκε προηγουμένως, οι ιταλικές αρχές θα μπορούσαν να είχαν αποτρέψει την πραγματοποίηση της επένδυσης στην τοποθεσία Riva για περιβαλλοντικούς σκοπούς, προσφεύγοντας σε άλλα μέσα εκτός από τη χορήγηση ενισχύσεων υπέρ της τοποθεσίας Mori. Στην περίπτωση αυτή, η επιχείρηση, όπως ήδη αναφέρθηκε, θα βρισκόταν αντιμέτωπη και με την επιλογή μεταξύ διαφόρων τοποθεσιών, ενώ θα χρειαζόταν πράγματι να επιλέξει κατά πόσον θα πραγματοποιούσε καν την επένδυσή της αυτή, λαμβανομένου υπόψη του υψηλότερου επενδυτικού κόστους. Η ενίσχυση που η ιταλική κυβέρνηση προτίθεται να χορηγήσει στην τοποθεσία Mori όχι μόνο εξοβελίζει όλες τις άλλες πιθανές τοποθεσίες για την πραγματοποίηση της επένδυσης, αλλά επίσης διευκολύνει την επιλογή να γίνει η επένδυση κατά τη διάρκεια δυσχερούς περιόδου, όπως περιγράφεται στις ετήσιες εκθέσεις του ομίλου στον οποίο ανήκει η επιχείρηση Cartiere del Garda. Έχοντας ως αφετηρία το δεδομένο ότι η πρόσθετη παραγωγή που θα προέλθει από την επένδυση αυτή θα εξαχθεί εν μέρει στα υπόλοιπα κράτη μέλη, η ενίσχυση που οι επαρχιακές αρχές του Trento προτίθενται να χορηγήσουν για την πραγματοποίηση της

επένδυσης στην τοποθεσία Mori δεν θα διευκολύνει την ανάπτυξη του κλάδου, χωρίς να επηρεάσει αντίξοα τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό που αντίκειται προς το κοινό συμφέρον. Το συμπέρασμα αυτό δεν αλλοιώνεται από τις προσδοκίες της ιταλικής κυβέρνησης ότι οι ρυθμοί ανάπτυξης των πωλήσεων της επιχείρησης Cartiere del Garda στο χρονικό διάστημα μεταξύ 1989 και 1997 θα υπερβούν απειροελάχιστα τους ρυθμούς ανάπτυξης της αναμενόμενης κατανάλωσης αυτής της κατηγορίας χαρτιού στην Κοινότητα.

Τέλος, η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη την πεποίθηση της ιταλικής κυβέρνησης ότι η ενίσχυση που προτίθεται να χορηγήσει στην επιχείρηση Cartiere del Garda είναι παρόμοια με τις ενισχύσεις υπέρ εργοστασίου παραγωγής δημοσιογραφικού χαρτιού εκτύπωσης στο Ηνωμένο Βασίλειο, της επιχείρησης SCA Aylesford, σε συνάρτηση με την οποία η Επιτροπή δεν είχε διατυπώσει αντιρρήσεις.

Η Επιτροπή θα επιθυμούσε πρώτα απ' όλα να υποδείξει ότι ο συμβιβασμός χαρακτήρας ορισμένης ενίσχυσης με την κοινή αγορά πρέπει να κρίνεται αυτοδικαίως, με βάση τις διατάξεις του άρθρου 92 της συνθήκης και όχι με βάση τις προγενέστερες αποφάσεις της Επιτροπής σχετικά με τη χορήγηση ενισχύσεων σε άλλες επιχειρήσεις. Η Επιτροπή διαφωνεί επίσης ότι η προτεινόμενη ενίσχυση υπέρ της Cartiere del Garda παρομοιάζει με την ενίσχυση που η Επιτροπή αποδέχθηκε τον Δεκέμβριο του 1992 υπέρ της επιχείρησης SCA Aylesford⁽¹⁾. Η επιχείρηση αυτή είχε την πρόθεση να επεκτείνει την παραγωγή της δημοσιογραφικού χαρτιού για την οποία θα χρησιμοποιούσε κατ' αποκλειστικότητα απορρίμματα χαρτιού ως πρώτη ύλη. Η καινούργια και μη δοκιμασμένη τεχνολογία που επρόκειτο να χρησιμοποιηθεί για την επένδυση την καθιστούσε ευρύτερη από ένα απλό πρόγραμμα εκσυγχρονισμού και επέκτασης. Στην Επιτροπή δεν χορηγήθηκαν πληροφορίες ότι η επένδυση της Cartiere del Garda συνεπάγεται την ανάληψη ανάλογων κινδύνων σε ό,τι αφορά τις πρώτες ύλες, την τεχνολογία και εμπορία. Λόγω της ύπαρξης των κινδύνων αυτών, η ενίσχυση των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου ήταν αναγκαία για να πραγματοποιηθεί η επένδυση. Η επιχείρηση SCA είχε ήδη μελετήσει την εγκατάσταση σε άλλες τοποθεσίες, αλλά οι τοποθεσίες εκείνες ενεργάιζαν μεγαλύτερους κινδύνους, που δεν αντισταθμιζόνταν από την υποστήριξη που της προσφερόταν εκεί. Στην περίπτωση της Cartiere del Garda, ωστόσο, η ενίσχυση δεν ήταν αναγκαία για να πραγματοποιηθεί η επένδυση, αλλά είναι μόνο απαραίτητη για να γίνει η επένδυση στην τοποθεσία Mori. Στην περίπτωση της επιχείρησης SCA Aylesford, η Επιτροπή έλαβε υπόψη ότι η προτεινόμενη ενίσχυση θα αντισταθμιζόταν από την αναμενόμενη εξοικονόμηση χώρων για χωματερές για τις τοπικές αρχές, εξαιτίας των ποσοτήτων απορριμμάτων χαρτιού που θα περισυνέλεγε η SCA για την πρόσθετη παραγωγή της. Το χαρακτηριστικό αυτό στοιχείο απουσιάζει επίσης από την πρόταση των επαρχιακών αρχών του Trento. Η έγκριση της ενίσχυσης υπέρ της SCA Aylesford εκπορεύθηκε επίσης από τις ιδιομορφίες του εμπορίου και του ανταγωνισμού στον κλάδο του δημοσιογραφικού χαρτί, γεγονός που περιόριζε τον αντίκτυπο της ενίσχυσης στους όρους των συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών.

Τέλος, η Επιτροπή σημειώνει ότι η ενίσχυση ύψους 20 εκατομμυρίων λιρών στερλινών υπέρ της SCA αντιπροσώπευε χονδρικά ποσοστό 8 % της επένδυσης της εν λόγω επιχείρησης στο Aylesford, τη στιγμή που η ενίσχυση των 173 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών που οι επαρχιακές αρχές του Trento έχουν την πρόθεση να χορηγήσουν υπέρ της Cartiere del Garda, αντιπροσωπεύει ποσοστό 27 % ή και μεγαλύτερο από την επένδυση της επιχείρησης στην τοποθεσία Mori, ανάλογα με το εάν επιλεγεί το επενδυτικό ποσό που έχει υπολογιστεί από την επιχείρηση Cartiere del Garda ή από τις επαρχιακές αρχές του Trento.

Για όλους αυτούς τους λόγους, η Επιτροπή δεν πιστεύει ότι, από την άποψη της συνοχής, η απόφασή της να εγκρίνει την ενίσχυση υπέρ της SCA Aylesford θα έπρεπε επίσης να την οδηγήσει στην έγκριση της προτεινόμενης ενίσχυσης προς την Cartiere del Garda.

Αντιθέτως, η Επιτροπή εξέδωσε επανειλημμένα αποφάσεις κατά ενισχύσεων προς επενδύσεις με τις οποίες δημιουργείται νέο παραγωγικό δυναμικό στον κλάδο βιομηχανίας χαρτιού σε περιοχές στις οποίες δεν χορηγούνται ενισχύσεις [βλέπε παραδείγματος χάρι, απόφαση 91/305/EOK⁽²⁾].

Η ενίσχυση που προτείνεται από την ιταλική κυβέρνηση δεν πληροί, ως εκ τούτου, τους όρους των παρακλίσεων του άρθρου 92 παράγραφος 3 της συνθήκης.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η Ιταλία δεν πρέπει να εφαρμόσει το σχέδιο των αρχών της αυτόνομης επαρχίας του Trento να χορηγήσουν ενίσχυση ύψους 173 377 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών στην επιχείρηση Cartiere del Garda για την πραγματοποίηση επενδύσεων, στην τοποθεσία Mori.

Άρθρο 2

Η Ιταλία ενημερώνει την Επιτροπή, σε προθεσμία δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, σχετικά με τα μέτρα που έχουν ληφθεί προς συμμόρφωση με αυτή.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 22 Ιουλίου 1993.

Για την Επιτροπή

Karel VAN MIERT

Αντιπρόεδρος

(¹) ΕΕ αριθ. C 46 της 18. 2. 1993, σ. 5.

(²) ΕΕ αριθ. L 156 της 20. 6. 1991, σ. 39.

ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Νοεμβρίου 1993

όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφος 2 της οδηγίας 91/670/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με την αμοιβαία αποδοχή των αδειών άσκησης επαγγέλματος του προσωπικού της πολιτικής αεροπορίας

Ισοτιμία πτυχίου CPL (B3) Κάτω Χωρών και γερμανικού πτυχίου ATPL (A2).

(Το κείμενο στην ολλανδική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(93/565/EK)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, την οδηγία 91/670/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1991 σχετικά με την αμοιβαία αποδοχή των αδειών άσκησης επαγγέλματος του προσωπικού πολιτικής αεροπορίας⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 2,

την αίτηση της κυβέρνησης των Κάτω Χωρών,

Έχοντας ζητήσει από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη να γνωστοποιήσουν τα συστήματα και προγράμματα που εφαρμόζουν για την κατάρτιση των χειριστών,

Εκτιμώντας ότι:

- (1) Με την υπ' αριθ. 630086 επιστολή της 15ης Απριλίου 1993 που καταχωρήθηκε από την Επιτροπή στις 20 Απριλίου 1993, η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών ζητεί από την Επιτροπή, με βάση το άρθρο 4 παράγραφος 2 της οδηγίας 91/670/ΕΟΚ, να γνωμοδοτήσει σχετικά με την ισοτιμία του πτυχίου CPL (B3) Κάτω Χωρών και του γερμανικού πτυχίου ATPL (A2), απονεμόμενων από τις αντίστοιχες υπηρεσίες πολιτικής αεροπορίας.
- (2) Η οδηγία 91/670/ΕΟΚ απαιτεί από τα κράτη μέλη να αποδέχονται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση και χωρίς επιπρόσθετες δοκιμασίες κάθε πτυχίο που έχει χορηγηθεί από άλλο κράτος μέλος, καθώς και όλα τα δικαιώματα που το πτυχίο συνεπάγεται και όλες τις δεδαιώσεις που είναι προσαρμοσμένες σε αυτό. Πτυχία που έχουν χορηγηθεί από κάποιο άλλο κράτος μέλος της Κοινότητας είναι δυνατό να γίνονται αποδεκτά με βάση είτε την ισοτιμία (άρθρο 4 παράγραφος 1 έως 4) είτε την προϋπηρεσία (άρθρο 4 παράγραφος 5). Το άρθρο 4 παράγραφος 1 προβλέπει ότι η απαίτηση αποδοχής τίθεται εφόσον κάποιο πτυχίο που έχει εκδοθεί από το κράτος μέλος προέλευσης βασίζεται σε απαιτήσεις ισοδύναμες προς εκείνες του κράτους μέλους αποδοχής. Σύμφωνα προς το άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο α) της οδηγίας, κάθε κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από την Επιτροπή γνωμοδότηση σχετικά με την ισοτιμία πτυχίου που έχει υποβληθεί προς αποδοχή εντός προθεσμίας τριών εβδομάδων από την παραλαβή της αίτησης.
- (3) Μετά την υποβολή της αίτησης των Κάτω Χωρών, η Επιτροπή απηύθυνε επιστολές προς τις κυβερνήσεις της Γερμανίας και των Κάτω Χωρών στις 13 και 17

Μαΐου αντίστοιχως, με τις οποίες ζητούσε πλήρεις και λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τις προϋποθέσεις που ισχύουν σε καθεμιά από τις χώρες αυτές για την απονομή πτυχίων επαγγελματία χειριστή και πτυχίων χειριστή αεροπλάνων τακτικών γραμμών. Η αποστολή από τη γερμανική κυβέρνηση των πληροφοριών που ζητήθηκαν καταχωρήθηκε από την Επιτροπή στις 24 Ιουνίου 1993 ενώ η απάντηση της κυβέρνησης των Κάτω Χωρών δίδεται σε επιστολή της 26ης Ιουλίου 1993 που καταχωρήθηκε από την Επιτροπή στις 30 Ιουλίου 1993. Λόγω των καθυστερήσεων που σημειώθηκαν για τη συγκέντρωση των απαιτούμενων στοιχείων, η Επιτροπή, με την υπ' αριθ. 72321 επιστολή της 28ης Ιουνίου 1993, ενημέρωσε την κυβέρνηση των Κάτω Χωρών ότι η προβλεπόμενη στην οδηγία δίμηνη προθεσμία θα μπορούσε να αρχίσει υπολογίζεται αμέσως μετά τη λήψη από την Επιτροπή όλων των πληροφοριών των αναγκαίων για τη διενέργεια της εξέτασης. Με επιστολή της 23ης Σεπτεμβρίου 1993 προς τις αρχές των Κάτω Χωρών, η Επιτροπή ζήτησε την κατά ένα μήνα παράταση της διαδικασίας διαβούλευσης, ήτοι μέχρι τις 29 Οκτωβρίου 1993.

- (4) Όσον αφορά τους χειριστές, με βάση το άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας⁽²⁾ πρέπει να εφαρμόζονται οι θεμελιώδεις αρχές της ελεύθερης κυκλοφορίας προσώπων και της ελευθερίας εγκατάστασης και παροχής υπηρεσιών, όπως ορίζουν τα άρθρα 48, 52 και 59 της συνθήκης. Το εν λόγω άρθρο της οδηγίας προβλέπει την αμοιβαία αποδοχή των πτυχίων χειριστών.

Πάντως το άρθρο 4 της οδηγίας εξαρτά την αμοιβαία αποδοχή των πτυχίων αυτών από ενδεχόμενη διαδικασία ελέγχου ισοτιμίας μεταξύ των απαιτήσεων του κράτους αποδοχής και του κράτους έκδοσης, εφόσον υπάρχουν δάσιμες αμφιβολίες όσον αφορά την ισοτιμία των υπόψη πτυχίων. Με τον τρόπο αυτό, το άρθρο 4 αποβλέπει στην επίτευξη ασφάλειας των αεροπορικών μεταφορών για την οποία γίνεται ρητή μνεία στο έκτο σημείο αιτιολογικού της οδηγίας. Όμως, η χρήση της διαδικασίας αυτής δεν πρέπει να υπερβαίνει τα όρια του αναστηρά αναγκαίου για την επίτευξη του γενικού στόχου της ασφάλειας των αεροπορικών μεταφορών και, κατά συνέπεια, δεν πρέπει να αποτελεί κάλυμμα στην πραγματική άσκηση των δικαιωμάτων που απορρέουν από τις αναφερόμενες ανωτέρω θεμελιώδεις ελευθερίες της συνθήκης.

⁽²⁾ Βλέπε και αποφάσεις του Δικαστηρίου στις υποθέσεις Heylens της 15ης Οκτωβρίου 1987, υπόθεση 222/86· Βλασσόπουλου της 7ης Μαΐου 1991, υπόθεση C-340/89· Kraus της 31ης Μαρτίου 1993, υπόθεση C-19/92.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 373 της 31.12.1991, σ. 12.

(5) Όσον αφορά τα αντίστοιχα πτυχία, η Επιτροπή εξέτασε τις σχετικές απαιτήσεις και σημειώνει:

- Το πτυχίο ATPL (πτυχίο χειριστή αεροπλάνων τακτικών γραμμών) επιτρέπει στον κάτοχό του να ασκεί καθήκοντα κυβερνήτη σε οποιοδήποτε αεροπλάνο ενώ το πτυχίο επαγγελματία χειριστή (CPL + IR) δίδει στον κάτοχό του τη δυνατότητα να ασκεί καθήκοντα συγκυβερνήτη σε οποιοδήποτε αεροπλάνο και καθήκοντα κυβερνήτη σε αεροπλάνα για τα οποία προβλέπεται χειρισμός από ένα μόνο χειριστή,
- η Γερμανία απονέμει δύο τύπους πτυχίου χειριστή αεροπλάνων τακτικών γραμμών. Το πτυχίο τύπου ATPL (A2) περιορίζεται σε αεροπλάνα με μέγιστο βάρος 5 700 χιλιόγραμμα ή 20 τόνους,
- τόσο η Γερμανία όσο και οι Κάτω Χώρες συνδέουν την ειδικότητα πτήσης με όργανα προς τον τύπο αεροσκάφους στο οποίο έχουν επιδειχθεί οι δεξιότητες πτήσης με όργανα.
- το γερμανικό πτυχίο ATPL (2) είναι ευρύτερο από το πτυχίο CPL (3) των Κάτω Χωρών και έτσι, στην πράξη, μπορεί να θεωρηθεί ως ισότιμο. Το αντίστροφο δεν ισχύει.

(6) Με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία και λαμβανομένων υπόψη των αρχών που εκτίθενται ανωτέρω καθώς και των διεθνώς αποδεκτών προτύπων του Διεθνούς

οργανισμού πολιτικής αεροπορίας (ICAO) όσον αφορά την αεροπορική ασφάλεια,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗ ΓΝΩΜΗ:

Άρθρο 1

Οι αναγκαίες δεξιότητες και τεχνικές γνώσεις οι απαιτούμενες για την απονομή πτυχίου CPL (B3) Κάτω Χωρών καλύπτονται από απαιτήσεις της Γερμανίας για την απονομή πτυχίου ATPL (A2) το οποίο, κατόπιν τούτου, πρέπει να θεωρηθεί αποδεκτό.

Άρθρο 2

Η παρούσα γνώμη απευθύνεται στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών.

Βρυξέλλες, 4 Νοεμβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

Abel MATUTES

Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Νοεμβρίου 1993

σχετικά με ορισμένα μέτρα προστασίας που αφορούν την κλασική πανώλη των χοίρων στη
Γερμανία και που αντικαθιστά την απόφαση 93/539/ΕΟΚ

(93/566/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 90/425/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1990 σχετικά με τους κτηνιατρικούς και ζωοτεχνικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές ορισμένων ζώων ζώων και προϊόντων ενόψει της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/118/ΕΟΚ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 10 παράγραφος 4,

Εκτιμώντας:

ότι, συνεπεία των κρουσμάτων κλασικής πανώλους των χοίρων που εκδηλώθηκαν σε διάφορα μέρη της Γερμανίας, η Επιτροπή θέσπισε την απόφαση 93/539/ΕΟΚ της 20ής Οκτωβρίου 1993 σχετικά με ορισμένα μέτρα προστασίας που αφορούν την κλασική πανώλη των χοίρων στη Γερμανία και που ακυρώνει την απόφαση 93/364/ΕΟΚ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 93/663/ΕΟΚ⁽⁴⁾.

ότι κρούσματα κλασικής πανώλους των χοίρων επαναεκδηλώθηκαν σε διάφορα μέρη της Γερμανίας· ότι μερικά κρούσματα εκδηλώθηκαν σε μέρη με υψηλή πυκνότητα πληθυσμού χοίρων·

ότι φαίνεται πως τα επαναλαμβανόμενα κρούσματα οφείλονταν σε μετάδοση της νόσου από αγριόχοιρους·

ότι, ενόψει, των συναλλαγών ζώων χοίρων, νωπού χοίρειου κρέατος και ορισμένων προϊόντων με βάση το κρέας, τα κρούσματα αυτά ενδέχεται να θέσουν σε κίνδυνο τα κοπάδια άλλων κρατών μελών·

ότι, εφόσον είναι δυνατόν να προσδιοριστεί μια γεωγραφικά ορισμένη περιοχή η οποία παρουσιάζει ιδιαίτερο κίνδυνο, οι περιορισμοί των συναλλαγών μπορούν να εφαρμόζονται σε περιφερειακή βάση·

ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 80/217/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Ιανουαρίου 1980 περί θεσπίσεως κοινοτικών μέτρων για την καταπολέμηση της κλασικής πανώλους των χοίρων⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία

από την απόφαση 93/384/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽⁶⁾, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα κατάλοιπα τροφών που χορηγούνται στους χοίρους (swill) έχουν υποβληθεί σε θερμική επεξεργασία, ώστε να εξασφαλίζεται η καταστροφή του ιού της κλασικής πανώλους των χοίρων·

ότι η Γερμανία έλαβε μέτρα, σύμφωνα με την οδηγία 80/217/ΕΟΚ και, επίσης, θέσπισε επιπλέον μέτρα στις περιοχές στις οποίες εκδηλώθηκε η νόσος·

ότι, εντούτοις, για να προληφθεί η εξάπλωση της νόσου σε άλλες περιοχές, πρέπει η Γερμανία να θεσπίσει κατάλληλα μέτρα αντίστοιχου επιπέδου·

ότι πρέπει να πραγματοποιηθεί ενημερωτική εκστρατεία σχετικά με τα κατάλοιπα τροφών που χορηγούνται σε χοίρους και να ενισχυθούν τα μέτρα για την εξάλειψη της κλασικής πανώλους των χοίρων στους αγριόχοιρους·

ότι πρέπει να εφαρμοστούν εθνικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένων αυτών που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙΙ, για να διασφαλισθεί η αποτελεσματική εφαρμογή της παρούσας απόφασης·

ότι είναι απαραίτητο να ιδρυθεί μια καλά επανδρωμένη μονάδα αντιμετώπισης εθνικών κρίσεων, η οποία σε συνεργασία με τις κτηνιατρικές αρχές του Länder πρέπει να συγκεντρώνει και να αναλύει τα στοιχεία της εποπτείας και να συμμετέχει σε επιδημιολογικές έρευνες·

ότι πρέπει να ακυρωθούν τα μέτρα προστασίας που θεσπίστηκαν βάσει της απόφασης 93/539/ΕΟΚ για λόγους σαφήνειας·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Μόνιμης Κτηνιατρικής Επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Η Γερμανία δεν πρέπει να αποστέλλει σε άλλα κράτη μέλη ζώντες χοίρους που κατάγονται από περιοχές του εδάφους της που περιγράφονται στο παράρτημα Ι.
2. Η Γερμανία δεν πρέπει να αποστέλλει στα άλλα κράτη μέλη χοίρους αναπαραγωγής και κρεοπαραγωγής που κατάγονται από εκμετάλλευση που βρίσκεται σε περιοχή εκτός των ορίων της περιοχής που περιγράφεται στο παράρτημα Ι, εκτός εάν οι χοίροι:

(¹) ΕΕ αριθ. L 224 της 18. 8. 1990, σ. 29.

(²) ΕΕ αριθ. L 62 της 15. 3. 1993, σ. 49.

(³) ΕΕ αριθ. L 262 της 21. 10. 1993, σ. 67.

(⁴) ΕΕ αριθ. L 270 της 30. 10. 1993, σ. 74.

(⁵) ΕΕ αριθ. L 47 της 21. 2. 1980, σ. 11.

(⁶) ΕΕ αριθ. L 166 της 8. 7. 1993, σ. 34.

- προέρχονται από εκμετάλλευση στην οποία δεν εισήχθησαν ζώντες χοίροι κατά τη διάρκεια των 30 ημερών, αμέσως πριν από την αποστολή των εν λόγω χοίρων,
 - υποβλήθηκαν σε εξέταση για αντισώματα κατά της κλασικής πανώλους των χοίρων (HC ιός) με αρνητικά αποτελέσματα· η εξέταση αυτή διεξάγεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παραρτήματος IV, σημείο 1 της οδηγίας 80/217/ΕΟΚ του Συμβουλίου, εντός 10 ημερών από τη χορήγηση πιστοποιητικού,
 - υποβλήθηκαν στην κλινική εξέταση που απαιτείται δάσει της οδηγίας 84/432/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾, στη μονάδα καταγωγής κατά το χρόνο χορήγησης του πιστοποιητικού, κατά την ημέρα της φόρτωσης. Η εξέταση περιλαμβάνει όλους τους χοίρους και τις σχετικές εγκαταστάσεις στη μονάδα καταγωγής. Τα ζώα ταυτοποιούνται διά ενωτίων στα αυτιά στη μονάδα καταγωγής και σε κάθε κέντρο συγκέντρωσης, έτσι ώστε να είναι δυνατή η επιβεβαίωση και η εξακρίβωση της προέλευσης. Τα μέτρα μεταφοράς πρέπει να φέρουν επίσημη σφραγίδα.
3. Οι ενδοκοινοτικές μετακινήσεις των ζώων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 επιτρέπονται μόνο μετά από την πάροδο 3 ημερών από την κοινοποίησή τους στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού.

Άρθρο 2

1. Η Γερμανία δεν πρέπει να αποστέλλει στα άλλα κράτη μέλη και σε άλλες περιοχές της επικράτειάς της νωπό χοίρειο κρέας και προϊόντα με βάση το κρέας χοίρου που προέρχεται από χοίρους εκμεταλλεύσεων οι οποίες βρίσκονται σε περιοχές της επικράτειάς της που περιγράφονται στο παράρτημα Ι.

Εντούτοις, είναι δυνατόν, υπό κτηνιατρικό έλεγχο, να αποστέλλεται κρέας και προϊόντα με βάση το κρέας μέσα σε επίσημα σφραγισμένα μέσα μεταφοράς σε μονάδα τήξης λιπών που βρίσκεται εκτός των ορίων της περιοχής που περιγράφεται στο παράρτημα Ι και που περιλαμβάνεται σε κατάλογο που υποβάλλεται στην Επιτροπή.

2. Το κρέας και τα προϊόντα με βάση το κρέας τα οποία προέρχονται από την περιοχή που περιγράφεται στο παράρτημα Ι και τα οποία προέρχονται από σφαγμένους χοίρους που κατάγονται από περιοχή εκτός των ορίων της περιοχής που περιγράφεται στο παράρτημα Ι, μπορούν να εγκαταλείψουν την περιοχή, υπό κτηνιατρικό έλεγχο, μέσα σε επισήμως σφραγισμένα μέσα μεταφοράς.
3. Οι περιορισμοί που περιγράφονται στην παράγραφο 1 δεν ισχύουν για τα προϊόντα με βάση το κρέας που έχουν υποβληθεί σε μία από τις επεξεργασίες που ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 80/215/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Ιανουαρίου 1980 περί υγειονομικών προβλημάτων στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές προϊόντων με βάση το κρέας⁽²⁾.

Άρθρο 3

Κατά τη διάρκεια της πριν το θάνατο επιθεώρησης των χοίρων προς σφαγή, η Γερμανία πρέπει να δίνει ιδιαίτερη προσοχή σε τυπικά συμπτώματα και αλλοιώσεις της κλασικής πανώλους των χοίρων.

(¹) ΕΕ αριθ. 121 της 29. 7. 1964, σ. 1977/64.

(²) ΕΕ αριθ. L 47 της 21. 2. 1980, σ. 4.

Άρθρο 4

1. Το υγειονομικό πιστοποιητικό που προβλέπεται στην οδηγία 84/432/ΕΟΚ και συνοδεύει τους χοίρους που αποστέλλονται από τη Γερμανία, πρέπει να συμπληρώνεται ως εξής:

«Ζώα, σύμφωνα με την απόφαση 93/566/ΕΟΚ της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 1993 σχετικά με ορισμένα μέτρα προστασίας που αφορούν την κλασική πανώλη των χοίρων στη Γερμανία.»

2. Το κρέας που αποστέλλεται από τη Γερμανία πρέπει να συνοδεύεται από πιστοποιητικό που χορηγείται από επίσημο κτηνίατρο. Στο πιστοποιητικό πρέπει να αναφέρονται οι ακόλουθες λέξεις:

«Κρέας, σύμφωνα με την απόφαση 93/566/ΕΟΚ της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 1993 σχετικά με ορισμένα μέτρα προστασίας που αφορούν την κλασική πανώλη των χοίρων στη Γερμανία.»

3. Τα προϊόντα με βάση το κρέας που αποστέλλονται από τη Γερμανία πρέπει να συνοδεύονται από το υγειονομικό πιστοποιητικό που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 9 στοιχείο δ) ii) της οδηγίας 77/99/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1976 περί υγειονομικών προβλημάτων που επηρεάζουν τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές προϊόντων με βάση το κρέας⁽³⁾. Στο πιστοποιητικό πρέπει να αναφέρονται οι ακόλουθες λέξεις:

«Προϊόντα, σύμφωνα με την απόφαση 93/566/ΕΚ της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 1993 σχετικά με ορισμένα μέτρα προστασίας που αφορούν την κλασική πανώλη των χοίρων στη Γερμανία.»

Άρθρο 5

Η Γερμανία πρέπει να διεξάγει οργολογική ανίχνευση των χοίρων που βρίσκονται σε:

- α) περιοχή της επικράτειας εκτός των ορίων της περιοχής που περιγράφεται στο παράρτημα Ι, για αντισώματα κατά της κλασικής πανώλους των χοίρων (HC ιός), σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του παραρτήματος II κεφάλαιο Ι·
- β) περιοχή που περιγράφεται στο παράρτημα Ι, για αντισώματα κατά της κλασικής πανώλους των χοίρων (HC ιός), σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του παραρτήματος II κεφάλαιο ΙΙ.

Τα αποτελέσματα του προγράμματος ανίχνευσης, συνοδευόμενα από επιδημιολογική ανάλυση, πρέπει να υποβάλλονται κάθε δύο εβδομάδες στην Επιτροπή.

Άρθρο 6

Η Γερμανία πρέπει να διασφαλίζει ότι τα οχήματα τα οποία χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά χοίρων καθορίζονται και απολυμαίνονται μετά από κάθε μεταφορά και πρέπει να παρέχει αποδεικτικά στοιχεία για την εν λόγω απολύμανση.

Άρθρο 7

Τα μέτρα για τον έλεγχο και την εξάλειψη της κλασικής πανώλους των χοίρων στους αγριόχοιρους, στις περιοχές που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙΙ κεφάλαιο Ι, περιλαμβάνουν αυτά τα μέτρα που αναφέρονται στο κεφάλαιο ΙΙ του εν λόγω παραρτήματος.

(³) ΕΕ αριθ. L 26 της 31. 1. 1977, σ. 85.

Άρθρο 8

Η Γερμανία πρέπει να διεξάγει ενημερωτική εκστρατεία που επικεντρώνεται στο θέμα της πρόληψης της εξάπλωσης της κλασικής πανώλους των χοίρων μέσω της χορήγησης τροφής σε χοίρους υπό μορφή καταλοίπων τροφών (swill). Η εκστρατεία πρέπει να περιλαμβάνει πληροφόρηση για την εξάπλωση της κλασικής πανώλους των χοίρων, τους τρόπους εξάλειψης της νόσου, τις ενδεχόμενες επιπτώσεις στις συναλλαγές και τους τρόπους με τους οποίους εξασφαλίζεται η ασφαλής διάθεση των καταλοίπων τροφών και πρέπει να απευθύνεται κυρίως σε κατόχους εκμεταλλεύσεων εκτροφής χοίρων και σε ιδιοκτήτες εστιατορίων και παρόμοιων εγκαταστάσεων τροφοδοσίας.

Άρθρο 9

Η Γερμανία πρέπει να ιδρύσει μονάδα αντιμετώπισης εθνικών κρίσεων που πρέπει να εκτελεί τα ακόλουθα καθήκοντα:

- να συγκεντρώνει στοιχεία σχετικά με τις δραστηριότητες εποπτείας που διεξάγεται από τις αρχές του Land ·
- να συντονίζει τα μέτρα σε περιπτώσεις επείγοντων προβλημάτων της υγείας των ζώων, και ιδίως την επιδημιολογική έρευνα αυτών των προβλημάτων, σε συνεργασία με τις αρχές του Land.

Το κέντρο αντιμετώπισης εθνικών κρίσεων πρέπει να διαθέτει επαρκείς πόρους για την εκτέλεση αυτών των καθηκόντων, και ιδίως:

- προσωπικό εκπαιδευμένο για επιδημιολογική έρευνα,
- εγκαταστάσεις επεξεργασίας δεδομένων,
- ταχείες επικοινωνιακές συνδέσεις με το Land και τις λοιπές αρχές.

Άρθρο 10

Τα κράτη μέλη τροποποιούν τα μέτρα που εφαρμόζουν στις συναλλαγές κατά τέτοιο τρόπο ώστε να συμμορφωθούν προς την παρούσα απόφαση. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Άρθρο 11

Η παρούσα απόφαση αντικαθιστά την απόφαση 93/539/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε.

Άρθρο 12

Η παρούσα απόφαση πρέπει να επανεξεταστεί πριν από τις 22 Νοεμβρίου 1993, λαμβανομένης υπόψη της εξέλιξης της κατάστασης σχετικά με τη ζωνόνοση στη Γερμανία.

Άρθρο 13

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 4 Νοεμβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

1. Στο ομόσπονδο κράτος της Κάτω Σαξωνίας, οι ακόλουθοι νομοί: Stade, Rotenburg, Harburg, Soltau-Fallingb., Lüneburg, Emsland, Cloppenburg, Vechta, Diepholz και Osnabrück.
2. Στο ομόσπονδο κράτος της Baden-Württemberg, οι ακόλουθοι νομοί: Ostalbkreis, Schwäbisch Hall, Rems-Murr, Cöppingen και Heidenheim.
3. Στο ομόσπονδο κράτος της Bayern, οι ακόλουθοι νομοί: Donau-Ries, Ansbach και Ansbach-Stadt.
4. Στο ομόσπονδο κράτος της Rheinland-Pfalz, οι ακόλουθοι νομοί: Germersheim, Südliche Weinstraße και η πόλη Landau i. d. Pfalz.
5. Στο ομόσπονδο κράτος της Mecklenburg-Vorpommern, οι ακόλουθοι νομοί: Rostock, Rostock Stadt, Ribnitz-Damgarten, Stralsund, Stralsund Stadt, Grimmen, Bad Doberan, Güstrow, Teterow, Malchin, Demmin και Greifswald.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΟΡΡΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΙΧΝΕΥΣΗ ΓΙΑ ΑΝΤΙΣΩΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΠΑΝΩΛΗΣ ΤΩΝ ΧΟΙΡΩΝ (ΗC ΙΟΣ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Ανίχνευση σε περιοχές εκτός των ορίων των περιοχών που περιγράφονται στο παράρτημα I

Οι γερμανικές αρχές πρέπει να διεξάγουν, κάθε έτος, πρόγραμμα ορρολογικών ανιχνεύσεων σε αριθμό δειγμάτων που ισοδυναμεί με το 5 % του εθνικού πληθυσμού συνών και κάπρων (100 000 δείγματα ετησίως).

Στο ορρολογικό πρόγραμμα, εφόσον είναι δυνατόν, πρέπει να χρησιμοποιούνται δείγματα ορρών που συγκεντρώνονται κατά τη διάρκεια του εθνικού προγράμματος εξάλειψης της νόσου του Aujeszky. Επίσης, το ορρολογικό πρόγραμμα πρέπει να επικεντρώνεται σε κοπάδια ζώων που, πολύ πιθανόν, κινδυνεύουν να προσβληθούν από κλασική πανώλη των χοίρων:

- μικρά κοπάδια αναπαραγωγής, κοντά σε δήμους ή σε εκμεταλλεύσεις στις οποίες πραγματοποιείται πάχυνση για σφαγή και οι οποίες έχουν τραφεί με κατάλοιπα τροφών (swill),
- κάπροι για φυσική οχεία, ιδίως κάπροι που χρησιμοποιούνται σε αρκετές εκμεταλλεύσεις,
- κοπάδια σε περιοχές που έχουν αγριόχοιρους,
- κοπάδια στο Regierungsbesirke, στο οποίο καταγράφηκαν κρούσματα κλασικής πανώλης των χοίρων από 1ης Ιανουαρίου 1993.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Ανίχνευση σε περιοχές που περιγράφονται στο παράρτημα I

Όλα τα κοπάδια που έχουν χοίρους αναπαραγωγής πρέπει να εξετάζονται κάθε 60 ημέρες. Σε κάθε κοπάδι οι σύες εξετάζονται βάσει τυχαίας δειγματοληψίας. Ο αριθμός των συνών που πρέπει να εξεταστεί έχει ως εξής:

- σε μικρά κοπάδια (έως 40 σύες) δείγμα 21 συνών,
- σε μεγαλύτερα κοπάδια (40 και άνω σύες) δείγμα 27 συνών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

1. Στο ομόσπονδο κράτος της Κάτω Σαξωνίας, Regierungbezirk Lüneburg, οι ακόλουθοι νομοί: Harburg, Lüneburg, Soltau-Fallingb., Uelzen.
2. Στο ομόσπονδο κράτος της Mecklenburg-Vorpommern, οι ακόλουθοι νομοί: Rostock και Ribnitz-Damgarten.
3. Στο ομόσπονδο κράτος της Rheinland-Pfalz, οι ακόλουθοι νομοί: Pirmasens, Südliche Weinstraße και Germersheim.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

1. Η εξάλειψη και η θήρα αγριόχοιρων μπορεί να οργανωθεί μόνο μετά από προηγούμενη διαβούλευση και έγκριση της αρμόδιας αρχής και μπορεί να πραγματοποιηθεί υπό τον έλεγχό της.
2. Όλοι οι αγριόχοιροι που βρίσκονται νεκροί ή πυροβολημένοι υποβάλλονται σε εργαστηριακή εξέταση για κλασική πανώλη των χοίρων. Μετά τη δειγματοληψία, το σφάγιο επεξεργάζεται ως υλικό υψηλού κινδύνου, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 της οδηγίας 90/667/ΕΟΚ⁽¹⁾.
3. Με τα μέτρα που λαμβάνονται για τη μείωση του πληθυσμού των αγριόχοιρων πρέπει να διασφαλίζεται ότι οι πιθανόν μολυσμένοι αγριόχοιροι δεν διέρχονται τα όρια της περιοχής.
4. Οι χοίροι εκτροφής πρέπει να περιορίζονται έτσι ώστε να είναι αδύνατη η άμεση ή έμμεση επαφή τους με αγριόχοιρους.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 363 της 27. 12. 1990, σ. 51.